

Qəlbin
Kövrək
Telləri

Şeirlər

Rizvan Qorxmaz

Rizvan QORXMAZ

Qəlbin
Kövrək
Telləri

Bakı - 2016

Redaktor: *Sevda Mikayılıqızı*

Rizvan Qorxmaz.
Qəlbin Kövrək Telləri...
(*Şeirlər*)
Bakı, «Ziya» NPM, 2016. 296 s.

Hər kəs bir səbəbdən şair olur. İmzası oxuculara yaxşı tanış olan Rizvan Qorxmazı şair edən səbəb məhz Vətən sevgisi, yurd məhəbbəti, doğma el-obaya bağlı olmasıdır. Bu onun şeirlərində sərgilədiyi vətəndaş mövqeyindən məlum olur.

Oxuculara təqdim edilən bu kitabın ana xəttini vətənpərvərlik, Qarabağ, şəhidlər mövzusu təşkil edir. Bundan əlavə müəllif fəlsəfi, dini eləcə də uşaq mövzusunda, sevgi, satira və digər mövzulara da toxunmuşdur.

© Rizvan Qorxmaz (ARQ)

*Tamı dildən xəbər al, çün bu dil min bir dad bilər.
Zəri zərgərdən soruş, zər qədrini zərgər bilər.
Çevrə nə sadə, çəkmək çətin, qədrin pərgər bilər.
Leylinin Məcnun, Şirinin qədrini Fərhad bilər.
Şair öz qələmini haqsızlığa fəryad bilər.
Çün bu fəryadları ol aşıqlərinə yad bilər.
Sizin tək aşıqləri, Rizvan özünə ad bilər.*

*Kitabın ərsəyə gəlməsində
maddi və mənəvi dəstək göstərən şəxslər:*

***Sevda Ağa İsa qızı Axundova (anam),
Elçin Əli oğlu Əliyev,
Mehman Cümşüd oğlu Allahverdiyev,
Nicat Kamran oğlu Məmmədov,
Şahin Ramız oğlu Mirməmmədli
və başqaları.***

ÖN SÖZ

Vaqif Yusifli,
*Azərbaycan Milli Elmlər
Akademiyaşının Nizami adına
Ədəbiyyat İnstitutunun
“Ədəbi tənqid” şöbəsinin
müdiri, filologiya elmləri
doktoru, professor*

VƏTƏN SEVGİLƏRİ

Azərbaycan poeziyası ta əzəldən vətən sevgisi ilə yoğrulub və vətəni sevmək ən müqəddəs, ən ali bir hiss kimi şeirimizin ana xəttini təşkil edib. Bayatılarımızdan tutmuş dastanlarımıza, qoşma, gəraylı, təcnis, ustadnamələrdən tutmuş poemalarımıza, mənşur şeirlərdən, hekayələrdən, povestlərdən tutmuş romanlarımıza qədər bütün ədəbi nümunələrimizdə Vətən sevgisi çağlayır. Abbas Səhhətin “Vətəni sevməyən insan olmaz, olsa da o şəxsə vicdan omaz!” kəlamı bütün poeziyamız üçün bir çağırış nidası deyilmi? İngilis şairi C.Bayron yazırdı ki: “Kim öz Vətəni sevmirsə, deməli, o heç nəyi və heç kəsi sevmir”. Ulu öndərimiz Heydər Əliyev isə görün nə deyirdi: “Kim müxalifətdə dursursa-dursun, ancaq Vətəninə, xalqına, mənəviyyətinə, məsləkinə müxalifətdə durmasın”.

Azərbaycan poeziyasında Vətənə şeir həsr etməyən şair tapa bilməzsiniz. Son yüz ildə Vətənə həsr olunan şeir nümunələri içərisində Səməd Vurğunun “Azərbaycan” şeiri bütün şairlərimiz üçün poetik bir məramnamə oldu. “Sevin Azərbaycanı” - “Azərbaycan deyiləndə ayağa dur ki, Füzulinin ürəyinə toxuna bilər”, “Bir-birindən hər şey qopar, ayrılar - Ayrılmayan bəs nə var? Mən, Vətən!”- bu misralar üç tanınmış şairin Vətən sevgisini ifadə edən misralardır və sonsuz sayda belə misallar gətirə bilərik.

Vətən sevdalı şairlərdən biri ilə də sizi tanış etmək istəyirəm. Rizvan Axundov əslən ağdamlıdır, Bakıda, müəllim ailəsində doğulub. Hamı kimi o da orta məktəb bitirib, uşaqlığın fərəhli illərini yaşayıb, amma gəncliyi qovğalı illərə düşüb. Qarabağ müharibəsi, yaxın qohumlarının öz ata-baba yurdlarını tərk etmələri, Ağdama – baba yurduna həsrət qalması Rizvanın da ürəyində şırımlar açıb. Xalq Təsərrüfatı İnstitutunun sonuncu kursunda təhsil alırdı, qarşıda onu dövlət imtahanları və diplom işi gözləyirdi, sonra da aspiranturaya daxil olacaqdı. Amma bir hadisə onu yaman həyəcanlandırır, illərdən bəri ürəyində baş qaldıran, ruhunu tərpədən intiqam hissini alovlandırır. 1994-cü il, fevralın 25-dən 26-na keçən gecədə, televiziya da Xocalı soyqırımı ilə bağlı veriliş nümayiş etdirilirdi. Bu verilişdə erməni faşistlərinin cinayətləri ilə bağlı göstərilən kadrlar Rizvanın qanını qaynadır, o, belə qərara gəlir ki, könüllü cəbhəyə getsin. Rizvan birbaşa Ağdama - Qərvənd batalyonuna gəlir, qısa müddət ərzində burada döyüş yolu keçir. Sonralar Rizvan Axundov “AĞDAMIM QANIM CANIM, doğma Azərbaycanım” adı ilə batalyon xatirələrini qələmə alacaq, Vətən uğrunda qəhrəmancasına həlak olan igidləri yad edəcəkdİ.

Rizvan Axundov həm də həssas, lirik duyğulu bir insandır. Onun şeir yazmağı da elə bu duyğulardan yaranıb.

Şeir yazmaq, sənə içəridən tərpedən o əsrarəngiz qüvvənin təsirinə qapılmaqdı. O elə bir qüvvədir ki, sənə rahatlıq vermir, bir də görürsən ki, sözlər yan-yana düzülür, sözlər misralara çevrilir, qarşıda adi sözlərin yaratdığı qeyri-adi bir mənzərə yaranır. Və bundan sonra o hisslər, duyğular mənzərəsini seyr edirsən. Rizvan Axundov (Rizvan Qorxmaz) şerin ona bəxş etdiyi bu gözəlliyi duyur. Əlbəttə, o şeir aləmində hələ parlamamışdır, hələ yolun başlanğıcıdadır, amma əsas odur ki, getdiyi yolun nə qədər çətin, necə məsuliyyətli olduğunu yaxşı dərk edir. Rizvan Qorxmazın “Qəlbin kövrək telləri” adlanan bu kitabında şeirlər müxtəlif mövzular üzrə qruplaşdırılıb, bu da onu göstərir ki, Rizvanı düşündürən məsələlər həyatda çoxdur. Amma ən başlıca mövzu Azərbaycan-Qarabağ mövzusuudur. Azərbaycan Qarabağ, Qarabağ da Azərbaycan deməkdir və bu iki müqəddəs ad Rizvanın şeirlərində böyük VƏTƏN obrazını gözlərimiz qarşısında canlandırır.

*Xəstəyəm mən yatağımda, Vətənə çatdırın məni,
Cıdır düzü qucağına, Vətənə çatdırın məni.
Darıxıram Ağdam üçün, o müqəddəs anam üçün,
Nə olar, Bərdədən keçin, Vətənə çatdırın məni.
Sevirəm mən Vətənim, Şuşamı, Kəlbəcərimi,
Gözləyirəm əcalimi, Vətənə çatdırın məni.*

Bu şeirdə Vətən məhəbbəti həsrət motivi ilə reallaşır. Amma bu həsrətin özündə də o Vətən sevgisinin coşqularını duyuruq. Xalq şairi Bəxtiyar Vahabzadə vaxtilə bir şeirində yazmışdı ki: “Füzuli həsrətlə qürbətdən Vətənə baxırdı, mən isə Vətəndən

Vətənə baxıram”. Yəni, Arazdan o taya. İndi isə ayrılığın sərhəddi bu Vətənin özündədir.

*Yolum keçmir Qarabağdan,
Nə Laçından, nə Şuşadan,
Gah o dağdan, gah bu dağdan,
Qalx ayağa, zəfər qazan,
Azərbaycan, Azərbaycan!*

Rizvanın Qarabağa həsr etdiyi şeirlər bir oğulun öz anası qarşısında ona olan sevgisinin, məhəbbətinin səmimi etirafları kimi səslənir. “Mən fəqət Azərbaycanın Qarabağ şairiyəm” deyən Rizvanın ən böyük arzusu Qarabağı azad görməkdir:

*Şuşanı azad edib,
Qarabağı hürr görmək istəyərdim.*

*İsa bulağına, Cıdır düzünə,
Canımı qurban vermək istəyərdim.*

*Şəhid qanıyla sulanmış torpağı,
Əyilib son kəs öpmək istəyərdim.
Kişi kimi yaşayıb,
Babam kimi mərd ölmək istəyərdim.*

*Nə qədər ölməmişəm,
Qarabağı hürr görmək istəyərdim.*

Rizvan bizim Qarabağı azad görmək istəyən bütün soydaşlarımızın arzularını ifadə edir. Bu ilin aprel ayında Azərbaycan ordusunun bir qalibiyyətli qələbəsi sübut elədi ki, tezliklə bu həsrətə son qoyulacaq. O zaman “Şuşada ölə bilsəydim nə dərdim”, “Şuşada basdırın məni”, “Laçın”, “Xocalı”, “Bağışla

Ağdamım, bağışla məni”, “Qanlı 20 Yanvar” şeirlərinin müəllifi Rizvan Qorxmaz işğaldan tam azad olan Qarabağın azad günlərini vəsf edəcək.

Rizvanın bir neçə şeiri görkəmli şəxsiyyətlərə həsr olunub. Ulu öndərimiz Heydər Əliyev bu sırada birincidir. “Mənə bir rəhbər göstər, Öz acısın unudub, Xalqın acısın çəkər. Söylə görüm kim sevər, Vətəni bu qədər?”. Unudulmaz xalq şairi Zəlimxan Yaquba həsr olunan şeirlər də səmimidir. Daha bir xalq şairi - Fikrət Qoca da Rizvanın sevdiyi şəxsiyyətlərdəndir.

*Nə gözəl yaraşır təxəllüs Sizə,
Qoca dünya kimi Fikrət də qoca.
Atam, ucalığı öyrətdin bizə,
Uca dağlar qoca, Fikrət də uca.*

Hiss olunur ki, Rizvan Qorxmaz şeirimizin ustadlarını çox sevir. Onun “Şairlər” şeiri poeziyaya olan böyük məhəbbətinin ifadəsi kimi səslənir. Bu şeirdə ŞAİR obrazı gözlərimiz qarşısında canlanır. ŞAİR kimdir? Alov tək yanan insan. Paxıllıq bilməz bu insan. “Haqqı yazar, nahaq yazmaz şairlər, Yazdığını heç vaxt pozmaz şairlər”. “Bayraq təkin heç vaxt enməz şairlər”. Başqa bir şeirdə yazır ki:

*Hər oxuyan şair olmur,
Şairlər, şair doğulur.*

Rizvan Qorxmaz da bütün başqa şairlərimiz kimi insanın ali hissi olan, bütün ömrü boyu onu tərk etməyən sevgidən yazır. Onun sevgi şeirlərində əənəvi notlar duyulsa da, bu şeirlər yaşanılan hisslərin ifadəsi kimi diqqəti cəlb edir. Həm də çalışır ki, o hissləri ifadə etmək üçün təzə, kimsənin işlətmədiyi sözlər, ifadələr, təşbihlər tapsın. “İlk səni gördüyüm an” şeirində hisslər

təbiidir. “Olub ol cismimə məhbəs gecələr” şeirində də sevgi yolunda çəkilən əzabların təsviri ilə qarşılaşırıq. Rizvanın əruz vəzninə bələdliyi sevgi şeirlərində üzə çıxır.

*Mənə candan yana bir can göstər,
O can ki, ölməyə bir can istər.
Mənə bir sevməyə insan göstər,
Ki, könül verməyə canan gözlər.
Bu nə duyğu, bu nə bir eşq ilə zəngin hisslər?
Bilməz heç sevgi nədir sevdaya düşmən kəslər.*

Öncə qeyd elədik ki, Rizvanın şeirləri mövzuca rəngarəngdir. Onun ata, ana və uşaqlara həsr etdiyi səmimi şeirləri xoş təsir bağışlayır. “İnsan” silsiləli şeirləri göstərir ki, Rizvan müəyyən bir mövzuya geniş bir müstəvidən yanaşmağı bacarır. Bu silsilədə müəllifin insan haqqında düşüncələri maraqlı təsir bağışlayır. O, Osman Sarıvəllinin dillər əzbəri olan misralarına öz fikirləri ilə əlavələr edir və yeni bir şeir yaranır:

*Topuğunda daş yarası, dağ-dərəni gəzəndədir,
Günah əziləndəmidir, ya daş olan əzəndədir?
Dəli kimi bir hayqırmaq - əzilməkdən bezəndədir,
Kimsə yüz il yaşamasa, demək günah özündədir.*

Biz, Rizvan Qorxmazın sevilən bir şair olacağına inanırıq. Qoy o, təxəllüsündəki Qorxmaz kimi şeir yolunda da heç nədən qorxmasın, axtarışlarını davam etdirsins.

VƏTƏNİM AZƏRBAYCAN

A Z Ə R B A Y C A N

Alırıq biz, səndən ilham,
Fəda olsun sənə bu can.
Al-əlvan boyanıb hər yan,
Varmı belə gözəl məkan?
Azərbaycan-Azərbaycan!

Sən bir Vətən, mənsə bir daş,
Olmuşam sənə vətəndaş.
Bu nə tarix, bu nə bir yaş?
Qocalardan ən qocaman,
Azərbaycan-Azərbaycan!

El bilir ki, sən mənimsən,
Səməd Vurğun vətənisən,
Şairlərin məskənisən.
Ayrılarmı Vətən candan?
Azərbaycan-Azərbaycan!

Sən bir ana, mən bir uşaq,
Ayrılmayaq, gəl qovuşaq.
Gəlin Vurğundan soruşaq,
Ayrılarmı könül candan?
Azərbaycan-Azərbaycan!

Yolum keçmir Qarabağdan,
Nə Laçından, nə Şuşadan.
Gah o dağdan, gah bu dağdan,
Qalx ayağa, zəfər qazan!
Azərbaycan-Azərbaycan!

Tale yazıb - yoxdur pozan,
Gəlməyir Ağdamdan azan.
Yoxdur artıq Vurğun yazan
O qayğısız Azərbaycan,
Azərbaycan, Azərbaycan!

Azərbaycan, mənim Anam,
Xocalı, qanayan yaram.
Düşmənlə mən hələ varam.
Sənə mən çoxdan vurğunam,
Azərbaycan, Azərbaycan!

Könül istər şeir yaza,
Qocalıram yaza-yaza.
Ürəyimi qaza-qaza,
Səndən mənəm şeir yazan.
Azərbaycan-Azərbaycan!

30.09. 2015

AZƏRBAYCAN - AZƏRBAYCAN

Alarsa başını duman,
Axıdarıq sel kimi qan,
Fəda edərik sənə can,
Hər yanın olsun firavan,
Azərbaycan - Azərbaycan!

Gündüzlərin al-əlvandır,
Gecələrin çıraqbandır,
İnsanların mehribandır,
Göy Xəzərin bir ümmandır,
Azərbaycan - Azərbaycan!

Dağlarının dumanı çən,
Həyatımın mənası - sən,
Gələcəyin gümanısan,
Soruşmayın: - "Haralısan?".
Azərbaycan - Azərbaycan!

Doymaq olmur buralardan,
Yaşıl başlı sonalardan,
Eşitmişəm babalardan,
Qaya üstü yazılardan.
Azərbaycan - Azərbsycan!

Mavi rəngi - türkə nişan,
Azadlığa - qırmızı qan.
Yaşıl rəngdə vardır islam,
Ay-ulduz da buna nişan.
Azərbaycan - Azərbaycan!

Solu pəlids budaqlardan,
Sağı sarı sümbüllərdən,
Səkkiz guşəli ulduzdan,
Mərkəzində yanar oddan.
Azərbaycan - Azərbaycan!

21.10.2015

CAN AZƏRBAYCAN

Sənsən mənim damarımdan axan qan,
Sənin üçün keçərəm mən canımdan.
Vaz keçərmə sevən insan yarından?
Ayrılarımı uca dağlar qarından?
Candan əziz cansan, can Azərbaycan!

Bayatı-Şirazımsan sən, sazımsan,
Gül çiçəkli baharımsan, yazımsan.
Yanar dağlı şöhrətimdən, şanımsan.
Alovlar yurdusan, qibləgahımsan,
Candan əziz cansan, can Azərbaycan.

Sarı simli kamanımsan, tarımsan,
Muğamımsan - təsnifimsən, Şurumsan.
Candan ayrılmayan doğma qanımsan,
Anamsan sən, ağ saçlı vüqarımsan.
Candan əziz cansan, can Azərbaycan.

Göyçə, Dərbənd, Təbriz qopdu bədəndən,
Qarabağı qopartdılar sinəndən.
Sinəndən yaralı səni görəndən,
Gedib artıq, qalmayıbdır məndə can,
Candan əziz cansan, can Azərbaycan.

Qoynundakı mavi gözlü Xəzərdən,
Gecələri sahilində göz hərdən.
Varmı Bakı kimi gözəl şəhərdən?
Doymaq olmur nə Ağdam, nə Bakıdan.
Candan əziz cansan, can Azərbaycan.

30.09.2015

AZƏRBAYCAN

Allah, qoru Vətənim zalımdan!
Zəfər üçün keçərəm mən qanımdan!
Ərənlər uğrunda keçmiş canından!
Ruhum nigarandır Qarabağımdan!
Bayrağım rəng alıb şəhid qanından!
Araz ilə yaralanıb qolundan!
Yanar dağ heç ayrılarmı odundan?
Can tək əziz cansan sən, Azərbaycan!
Anamsan, Vətənim sən, Azərbaycan!
Namusum, qeyrətim sən Azərbaycan!

01.10.2015

VARMİ TORPAQ GÖRƏSƏN, PEŞKƏŞ AZƏRBAYCANDA?...

Gedib o an, Azərbaycan, Qarabağ əldən gedəndə,
Ruhum ölüb, qalıbdı can, Xocalı fəryad edəndə.

Olmuşuq biz bir qərib, doğma Azərbaycanda,
Ruh gedib, tək can qalıb, qalmayıb atəş qanda.

Neçə min şəhid verib, qalmayıbdı qan canda,
Qarabağ əldən gedib, yoxdur Azərbaycan da.

Nadanlar at oynadır, gecə-gündüz meydanda,
Qarabağ atı qaçqındır can Azərbaycanda.

Yorulub, millət yatıbdır, yox ümüd heç yandan,
Düşmənin murada çatıbdır can Azərbaycandan?!

Milli qəhrəmanları, ad-ad Azərbaycanda.
Görürəm adamları, yad-yad Azərbaycanda.

Şəhidlər xiyabanı, başda Azərbaycanda.
Qarabağ davasını, başla Azərbaycanda.

Dəli şeytan buyurur, dur qaç Azərbaycandan,
Ya Azərbaycan üçün, keç cana doymuş qandan.

Getdi Dərbənd, Təbrizim, getdi Azərbaycan da,
Qarabağ getdisə, biz bitdik Azərbaycanda.

Olmayaydı şəhid heç kəs, kaş Azərbaycanda,
Varmı torpaq görəsən peşkəş Azərbaycanda?

XƏZƏR

Necə gözəlsən, Xəzərim,
Nə əlvandır ləpələrin.
Gecə - özəlsən, Xəzərim,
Çıraqbandır sahillərin.

Ayrılmaz Bakı Xəzərdən,
Ürək candan, ayrılarmı?
Belə yazılıb əzəldən,
Çörək undan ayrılarmı?

Ayrılarmı, Xəzər məndən?
Çırpır ləpə mənə sarı.
Ayrılsa gəmi sahilədən,
Yenə dönər ona sarı.

Deyin hansı bir gözələ
Bənzədim ki, mən Xəzəri,
Şöhrəti çatmaz Xəzərə,
Olasa da dünya gözəli.

Kaspi deyir sənə dünya,
Alır ilham, Xəzərimdən.
Cuşa gəlir yenə dünya,
Mənim mavi Xəzərimdən.

Ən müqəddəs hisslərimdir,
Xəzərimdir, Xəzərim.
Həm gölüm, həm dənizimdir,
Gözəlimdir, gözəlim.

Xəzərim böyük bir sirr,
Xəzinə var daxilində.
Olanda mən mütəəssir,
Gəzərəm sahilində. 24.10.2015

PARÇALANAN AZƏRBAYCAN

Bir yarımız İrandadır,
Digəri İrəvandır.
Gülüstan sülh sazişinin
Adı – sülh, dadı - qan dadır.

Böldülər Azərbaycanı,
İndi elimiz dardadır.
Tökdülər nahaqdan qanı,
Söylə, ədalət hardadır?

İrəvanda xan qalmadı,
İyirmi üç il vuruşdular.
Damarlarda qan qalmadı,
Xanlar şəhid olmuşdular.

Gəlmişdilər, dolmuşdular
Rus ordusu İrəvana.
Qana bayis olmuşdular,
Çevirdilər Yerevana,

Doğma İrəvanımızı,
Axıtdılar qanımızı,
Qopartdılar canımızı,
Sarsıtdılar hamımızı.

Kür boyu yaraladılar,
Azərbaycanımızı.
Məhv eləyib, qaraltdılar,
Ağappaq Ağdamımızı...

02.02.1995

HƏR KƏS VƏTƏNİNƏ QURBAN OLMALI!

Vətən müqəddəsdir, bayraqsa şanlı,
Hər özünə deyən Azərbaycanlı,
Ürəyi yaralı, sinəsi qanlı,
Hər kəs Vətəninə qurban olmalı!

İstər kasıb olsun, istərsə varlı,
İstər cahil olsun, istər savadlı,
Müharibə vaxtı ərli-arvadlı,
Hər kəs Vətəninə qurban olmalı!

İstər yararsız ol, istər yararlı,
İstər qərarsız ol, istər qərarlı.
Əsil bir Vətəndaş namuslu-arlı,
Mütləq Vətəninə qurban olmalı!

İstər bakılı ol, istər ağdamlı,
İstər naxçıvanlı, istər qafanlı,
Kür və Araz düzlü, Milli-Muğanlı,
Hər kəs Vətəninə qurban olmalı!

Heç kəs qalmamalı bundan aralı,
Müəllim, həkim, fəhlə, həm də ziyalı.
Olsan belə evli, arvad-uşaqılı,
Yenə Vətəninə qurban olmalı!

Şuşanın dağları, zirvəsi qarlı,
Kəlbəcər dağları ondan vüqarlı.
Ağdamım hər zaman qonaq-qaralı,
Hər bir qarışına qurban olmalı!

Araz boyu qəlbi çarpaz yaralı
Zəngəzur mahalı, Göyçə mahalı,
Naxçıvan qalmışdır eldən aralı,
Yaralı Vətənə qurban olmalı !

Soruşsalar kimdən elin haralı,
Deyək bir ağızdan, biz - Qarabağlı,
Vətəninə bağlı, elinə bağlı,
Hər kəs Vətəninə qurban olmalı !

Mən də Vətənimə qurban olmalı,
Sən də Vətəninə qurban olmalı.
Nəyimiz varsa da, hər şeyimizlə,
Hamımız Vətənə qurban olmalı !

13.02.2016

UCALDIQCA BAYRAĞIMIZ

Qoy var olsun torpağımız,
Türk oğlu türkdür adımız.
Tökülsə belə qanımız,
Yolunda fəda canımız!

Azəriyik biz hamımız,
İslamdır etiقادımız.
Namusumuz, vicdanımız,
Sənsən, Azərbaycanımız.

Sıxılmasın heç canımız,
Türkiyədir bir yanımız.
Onlar bizim dostlarımız.
Bir millətlik biz hamımız.

Bir dilimiz, bir qanımız,
Doğmadır torpaqlarımız.
Qarabağ birgə yaramız,
Nə ağımız, nə qaramız?

Eynidir bizim ağrımız,
Düşməyə dağdır dağımız -
Qarabağımız ağrımız.
Ağrımız, Qarabağımız.

Xəzər ilə Qara dəniz
Arası Türk dövlətimiz.
Birləşsə yumruqlarımız,
Məhv olacaq düşmənimiz.

03.03.2003

AY OĞUL DOĞUL GÖRƏK !

Vətənə oğul gərək,
Süfrəyə noğul gərək.
Qarabağ əldən gedir,
Ay oğul doğul görək!

Körpəyə nağıl gərək,
Böyüyə ağıl gərək.
Nə nağıl var, nə ağıl,
A dünya, dağıl görək!

Döyüşə uğur gərək,
Arzudan doğur dilək.
Bir arzum var ay fələk,
Məhkəməni qur görək!

Xalqa ədalət gərək,
Vətənə sərvət gərək.
Sərvət çox, ədalət yox,
Adamda mərfət gərək!

Millətdə ürək gərək,
Ürəkdə dilək gərək.
Nə ürək var, nə dilək,
Yıxılıb ölək gərək!

Vətəni sevak gərək,
Qədrini bilək gərək.
Vətən güləndə gülək,
Öləndə ölək gərək!

Ataya oğul gərək,
Oğula noğul gərək.
Vətənə qul olmağa,
Ay oğul, doğul gərək!

03.03.2016

VƏTƏNƏ ÇATDIRIN MƏNİ

Xəstəyəm mən yatağında, Vətənə çatdırın məni,
Cıdır düzü qucağına, Vətənə çatdırın məni.

Yoxdur isti ocağında, Vətənə çatdırın məni,
Oturmam otağında, Vətənə çatdırın məni.

Qürbət elin sokağında, olsam da cənnət bağında,
Qışın lap oğlan çağında, Vətənə çatdırın məni.

Darıxıram Ağdam üçün, o müqəddəs anam üçün,
Nə olar, Bərdədən keçin, Vətənə çatdırın məni.

Sağalmayan yaram qanar, dayanmadan anam ağlar,
Canım gedər, ruhum qalar, Vətənə çatdırın məni.

Sevirəm mən Vətənim, Şuşamı, Kəlbəcərim,
Gözləyirəm əcəlimi, Vətənə çatdırın məni.

Tanıyıram düşmənim, qorumaqçün mən elimi,
Sipər edərəm sinəmi, Vətənə çatdırın məni.

Verrəm cənnət qürbətimi, qaytar cəhənnəm elimi,
Xocalı qırıb belimi, Vətənə çatdırın məni.

Ağdama çatdırın məni, anama çatdırın məni,
Balama çatdırın məni, obama çatdırın məni.

Keçərəm hər şeyimdən, həm yerim, həm göyümdən.
Qorxmuram mən ölümdən, Vətənə çatdırın məni.

Vətənə çatdırın məni, kəfənə çatdırın məni.
Şəhidliyin məqamına çatana çatdırın məni.

Nə olar bircə günlüyə Vətənə çatdırın məni.
Cürət edib, Vətənə daş atana çatdırın məni.

Ağdamımın qucağında qalıbdır neçə şəhidi,
Qarabağın torpağında yatana çatdırın məni.

Qarabağıma güllələr atana çatdırın məni,
Qoyaram düşməni mələr, Vətənə çatdırın məni.

Atəş səsi susmayınca, düşmən eldən qaçmayınca,
Şəhid qanı batmayınca, Vətənə çatdırın məni.

Vətəndə basdırın məni, Vətəndə basdırın məni!

01.02.1994

VƏTƏN

Düşməndən dərs yükü alıb,
Təsirə daldığım Vətən.
Qarabağdan “2” alıb,
Sinifdə qaldığım Vətən.

Oğul-oğul çiçəkləndi,
Şəhid-şəhid ləçəkləndi.
Xocalıda cılıqləndi,
Əlimdən saldıığım Vətən.

Gedir, yad əldə can gedir,
Can-can Azərbaycan gedir.
Gör kimlərə qurban gedir,
Bu qurban olduğum Vətən.
(Ramiz Qusarçaylı)

VƏTƏN

(Dostum, qardaşım Ramiz Qusarçaylıya xitabən)

“Piyada”sız , “top”suz qalıb,
“Qara xana “şahsız qalıb,
Qarabağı “at”sız qalıb,
Şahı “mat” qaldığı Vətən.

Qarabağda bağlar qaldı,
Kəlbəcərdə dağlar qaldı,
Xocalıda ağlar qaldı,
Saçını yolduğu Vətən.

Dərdi-qəmi yekələndi,
Təmiz adı ləkələndi,
Arzuları çilikləndi,
Şəhidi olduğum Vətən.

19.03.2016.

BAKIM

Doğma diyarımsan, doğma şəhərim,
Vətənim içində, kiçik Vətənim.
Torpağını yuyur mavi Xəzərim,
Gözəl neft qoxulu şəhərim Bakım.

Səninlə bağlıdır mənim hər anım,
Səninlə ucalır şöhrətim, şanıam.
Paytaxtısan doğma Azərbaycanın,
Açılır Səninlə sabahım, Bakım.

Əzizsən bizə Sən ürəkdən, candan,
Şirinsən mənimçün çörəkdən, baldan.
Sənin tək şəhəri taparam hardan?
Qar kimi ağ duzum, şəkərim Bakım.

Əzəldən bağlıyıq biz sənə candan,
Yolunda hamımız keçərik qandan.
Ayrılarmı Bakım Azərbaycandan?
Olmusan yenə şah əsərim, Bakım.

Gözümün nurusan, əziz anamsan,
Bircə gün Anamdan aralı qalsam,
Yorulub xiffətdən yuxuya dalsam,
Yuxuda həsrətin çəkərəm, Bakım.

Çökməsin üstünə qara buludlar,
Vaxtıyla sənə çox yara vurublar.
Bilsəm taleyinə tələ qurublar,
Tale yükünü tək çəkərəm, Bakım.

Səni vəsv eyləyən şeirlərimlə,
Adını ucaldan əməllərimlə,
Sənə insanların könüllərində,
Böyük bir məhəbbət əkərəm, Bakım.

Dərdini özüm, tək çəkərəm Bakım.

30.09.2015

EŞQƏ ŞƏHİD OLDU CANIM

*(İstədim ki, eşqdən şeir yazım,
Vətən üçün gəldi yenə avazım.)*

Eşqə şəhid oldu canım,
Sevgiyə qul oldu canım,
Bil - saraldı, soldu canım,
Ayrılanı, ey nigarım.

Eşqə şəhid oldu canım,
Nə şərəfli yoldu, canım?
Gör neçə il oldu canım?
Sən gedəni, ey nigarım.

Eşqə şəhid oldu canım,
Damarlarda dondu qanım,
Varmı mənim başqa yarım?
Qaçım ona ayaqyalın?!

Eşqə şəhid oldu canım,
Axdı qan çeşmi-giryanım.
Sənin eşqinlə odlanım,
Od tək yanı, ey nigarım.

Eşqə şəhid oldu canım,
Mənim alovdandır yarım.
Xarı bülbüllər diyarım,
Candan əziz, gözəl yarım.

Eşqə şəhid oldu canım,
Umdu Vətən - axdı qanım.
Sənə qurban olsun canım,
Yaşa, can Azərbaycanım!

Eşqə şəhid oldu canım,
Bir anam var, bir nigarım.
Qarabağdır mənim yarım!
Anamsa - Azərbaycanım!

Eşqə şəhid oldu canım,
Nə o yanım, nə buyanım.
Arazla yaralı canım,
Yaralı Azərbaycanım!

Eşqə şəhid oldu canım,
Dərbənd, Təbriz, Xorasanım,
Qarabağım, İrəvanım -
Bölünən Azərbaycanım!

Eşqə şəhid oldu canım,
Qurban olsun varım-malım,
Bircə dənə yoxum-varım,
Var böyük Azərbaycanım!

14.01.2012

KÖHNƏ MƏHLƏ

Göz açdım dünyaya mən bir şəhərdə,
72-ci il, köhnə əsrdə.
Avqustun ikisi, xoş bir səhərdə,
Ağdam şəhərində, doğum evində.

Ayrılanda boğsa məni qəhər də,
Yaşadım, böyüdüm başqa şəhərdə,
Bakıda yerləşən köhnə məhlədə.
Sanki yaşayırdım yad bir ölkədə.

Atam evlənərək bura köçəndə,
70-ci ildə o vaxt məhlədə,
Yoxiydi ağdamlı heç bir nəfər də.
Sovetski deyilən köhnə məhlədə.

Yaşayırdım bu həyatda belə də,
Yay vaxtı Ağdamda, qışda məhlədə.
Nijni Naqornuda, doğma küçədə,
Sovetski deyilən, köhnə məhlədə.

Nə xoş xatirələr var ürəyimdə.
Adam heç bezərmi öz məhləsindən?
Ağdam şəhərindən və Sovetskidən,
Yox əsər-əlamət heç birisindən.

Yuxuda keçmişəm hər küçəsindən,
Tamarzı qalmışam hər ikisindən,
Doymadım nə ondan, nə o birsindən,
Nə Ağdamdan, nə də Sovetskidən.

Qədrini bilmədim heç birisinin,
Sonda itirmişəm hər ikisini.
Ağır yükü, məhəllə itkisinin,
Sağda Ağdam, solda Sovetskisinin.

Qiymətini bilin məhəllənizin,
Küçələrinizin, şəhərlərinizin.
Məntək gözləməyin itirməyinizi,
Qoy qəhər boğmasın heç birinizi!

Qoruyun ! Qoruyun məhəllənizi!

14.01 2016

QARABAĞ

*Mən fəqət hüsnü-xuda şairiyəm,
Yerə enməm də səma şairiyəm.*

Hüseyin Cavid

*Mən fəqət bir sinifin şairiyəm,
Göyə uçmam da zəmin şairiyəm.*

Mikayıl Müşvüq

*Mən fəqət bir Ağdamın şairiyəm,
Mənə olmuş haram ağ, mən Qarabağ şairiyəm.*

Rizvan Qorxmaz

QARABAĞ ŞAIRİYƏM

Mən fəqət bir Ağdamın şairiyəm,
Başıma bir ağ papaq geyməliyəm.
Çevrilib mən Ağ-dama dönməliyəm,
Qarabağ olmasa mən ölməliyəm.

Ölsəm də mən Ağdamı görməliyəm.
Mənə olmuş haram ağ, mən Qara-bağ şairiyəm.

Çəkilib qəlbimə bir, dağ, Qarabağ şairiyəm.
Ağdamın halına bir, bax, Qarabağ şairiyəm.
Niyə qaldım görəsən, sağ, Qarabağ şairiyəm.
Qalmışam mən başı, çılpaq, Qarabağ şairiyəm.

Mən fəqət bir Ağ-damın şairiyəm,
Mənə olmuş haram ağ, mən Qarabağ görməliyəm.

Sanmayın ki, şairəm, sanmayın ki mən dəliyəm,
Bu yolda mən israrlıyam, çətin ki mən əyiləm.
Qarabağı düşməyə peşkəş eyləyən deyiləm,
Mən ki qorxağ deyiləm, düşmən önündə əyiləm.

Mən fəqət bir Ağ-damın şairiyəm,
Mənə olmuş haram ağ, mən kəfənsiz ölməliyəm.

Mən sözün mahiriyəm, amma Vətən xainiyəm,
Müsvüqüyəm elimin, mən Hüseyn Cavidiyəm.
Məcnunam mən, dəliyəm, mən Qarabağ aşiqiyəm,
Qarabağ yoxluğuna mən nə qədər dözməliyəm?!

Mən fəqət bir Ağ-damın şairiyəm,
Mənə olmuş haram ağ, mən Qarabağ şairiyəm.

Qaqa, Əhməd Cavadam mən, günümün Sabiriyəm,
Yazımın Novruzuyam, mən elimin Cabiriyəm.
Çoxunun onun sözündən incimiş Vahidiyəm.
Mən 20 Yanvarın fidan şəhid şairiyəm.

Mən fəqət bir Ağ-damın şairiyəm,
Mənə olmuş haram ağ, günün qara şairiyəm.

Mən fəqət, Azərbaycanın Qarabağ şairiyəm!

13.01.2016

Q A R A B A Ğ

*Hamımız bir nəfər üçün, candan keçməyə hazırıq!
Qarabağda zəfər üçün, qanlar tökməyə hazırıq!*

Şəhər səhər şəh çəmənə düşəndə,
Bülbül güllə çəməndə görüşəndə,
Valeh edir məni xarı-bülbülüm,
Şuşamızda dan yeri söküləndə.

Çəkilsin Şuşamdan duman çən yenə,
Qovuşsun torpağım doğma elinə.
Şair yenə qələm alsın əlinə,
Qarabağda bülbüllər öpüşəndə.

Qoy var olsun canım Azərbaycanım,
Azad olsun mənim Şuşam-sultanım.
Qoy sevinənlər Qarabağ atlarım,
Çıdır düzündə qaçıb, ötüşəndə.

Mən aşiqəm torpağıma, elimə,
Qurban olum yağışına, selinə.
Qarabağın şikəstəsini dinlə,
Aşıqlar Qarabağda deyişəndə.

Üzeyirlər, Niyazilər torpağı,
Xan Şuşinski, Bülbüllərin diyarı.
Oxuyacaq Qaryağdıoğlu sayagı,
Qarabağda bülbüllər görüşəndə.

Qarabağın şikəstəsin çalınan,
Qalsan, mütləq Qarabağda qalınan.
Tezlik ilə böyük zəfər çalınan,
Qarabağda düşmənlə döyüşəndə.

04.04.2016

GÜLLƏLƏYİN

Güllələyin bu milləti, lap qırılıb qurtarsın,
Qarabağın qara dərdin, qoy qəbirə aparsın.
Tarix bitsin, zaman dursun, şəhidləri yox olsun,
Vətəndaşsız qalan Vətən, qoyun fəryad qopartsın.

Güllələyin arzuları, qoy ürəklərdə qalsın,
Ürəklərin fəryadından üzlərimiz qaralsın.
Xarı-bülbül şax durmasın, burax - solsun, saralsın,
Qarabağın qara bəxti, qoy əbədi qaralsın.

Güllələyin şairləri, qoy hamı Müşvüq olsun!
Ləkələyin möminləri, adları müsrük olsun!
Cavanşir xan Molla Pənah Vaqifə bayis olsun,
Qoy Şuşanın Cıdır Düzü bunlara şahid olsun!

Güllələyin güllərimi, mənsiz qoy bitməz olsun,
Tariximi qanla yazın! Yazın, qoy itməz olsun.
Elə yazın bu tarixi, izi silinməz olsun,
Elə salın - qan ləkəsi bayraqdan getməz olsun.

Güllələyin ürəyimi, qoy dursun, vurmaz olsun!
Qoy mərd olsun, igid olsun, kimsədən qorxmaz olsun!
Ya da, açsın güllərimiz, bir daha solmaz olsun,
Belə bir naləni yazan, qoy Rizvan Qorxmaz olsun.

03.12.2015

QARABAĞI HÜRR GÖRMƏK İSTƏYİRƏM

Mən qürurla yaşayıb,
Babam kimi mərd ölmək istəyərdim.

Şuşanı azad edib,
Qarabağı hürr görmək istəyərdim.

İsa bulağına, cıdır düzünə,
Canımı qurban vermək istəyərdim.

Doğma yurdum olan gözəl Ağdamı,
Evladıma göstərmək istəyərdim.

Viran qalmış yuvamı,
Yenidən bərpa etmək istəyərdim.

Şəhid qanıyla sulanmış torpağı,
Əyilib son kəs öpmək istəyərdim.

Yüz minlərlə şəhidlərin önündə,
Səcdə edib, diz çökmək istəyərdim.

Babamın Ağdamdakı məzarını,
Gedib ziyarət etmək istəyərdim.

Qarabağın gül tək iyli qoxusun,
Yenə sinəmə çəkmək istəyərdim.

Elimin, obamın dərin dərini,
Heç kimsəsiz, tək çəkmək istəyərdim.

Kişi kimi yaşayıb,
Babam kimi mərd ölmək istəyərdim.

Nə qədər ölməmişəm,
Qarabağı hürr görmək istəyərdim! **24.01.2013**

QARABAĞ GETSƏ HƏDƏR...

Dözürük biz Qarabağ dərdinə, vallah birtəhər,
Hələ vardır Şadlinskilər Vətənimdə nə qədər.
Abasqulu ağanın, qəbrinə çökübdü kədər,
Hansı millətdə papaq var görəsən bəs bu qədər?
Qalacaqdır başı çılpaq, Qarabağ getsə hədər.

Zəngəzur, Göyçə mahalı, İrəvan, Dərbənd qədər,
Araz, Təbriz, Həmədan, İsfahana sal bir nəzər.
Torpağı qorumaq üçün gücümüz yoxdur məgər?
Hələ çox lağ edəcəklər bizə bu ermənilər,
Edəcəklər bizə barmaq, Qarabağ getsə hədər.

Torpaqların bədəlin millət şəhidiylə ödər.
A kişi, de, bu qədər dərd-bəlaya qəm bəs edər?
Adamın torpağı - söylə, nə qədər əldən gedər?
Günümüz qapqaradır, Xocalı soyqırımı qədər,
Üzümüz olmayacaq ağ, Qarabağ getsə hədər.

QARABAĞIN TAMI DİLİMDƏ QALDI

Hər gülün çiçəyin dodağı baldı,
Fələk Qarabağı əlimdən aldı.
Qarabağın tamı elə bir tamdı,
Dadı əbədilik dilimdə qaldı.

Düşmən torpağımda qələbə çaldı,
Göyçə mahalını yadıma saldı.
Aşıq Ələsgərin bir sözü vardı,
Sındı qol-qanadım, yanımda qaldı.

Bu nə vəziyyətdi, bu necə haldı?
Xocalıda hamı zülümdə qaldı.
Çingizin dəhşətdən üzü saraldı,
Sinəsi daraldı, gözü qaraldı.

Bu nə bir məqamdır, bu nə bir haldır?
Xırıltılı səslə Çingiz bağırdı:
“Aç! Qaldır! Üzünü, üzünü qaldır!”
Bu sözlər hamının dilində qaldı.

Minlərlə şəhidi torpaq apardı,
Balanı anadan qırıb qopardı.
Xocalı qırılmış qeyrətdi, ardı,
Alçaq düşmənlərin əlində qaldı.

Qarabağın tami dilimdə qaldı. *01.03.2016*

ŞUŞADA BASDIRIN MƏNİ ÖLƏNDƏ...

Cabbar Qaryağdıoğlu Cıdır düzündə,
Oxur “Şur” təsnifin o nur üzündə.
Yaşlar yumurlanıb donar üzümdə,
Aşıqlar Şuşaya qonaq gələndə.

Tarın nazik simi ağlar əlindən,
Çıxar xanəndələr dağlar elindən,
Xan Şuşinskinin özcə dilindən,
Sona bülbüllərdən, soraq gələndə.

Ürəyim kövrəlidir mənim yenə də,
Seyid Şuşinskinin səsi qələndə.
Həmişə deyirəm mən kövrələndə,
Şuşada basdırın məni, öləndə.

01.03.2016

QARABAĞIMIZ CANDIR!

Ağdam Azərbaycandır!
Azərbaycan Ağdamdır!
Şuşa, Laçın, Kəlbəcər,
Sayım, yoxsa ki, yetər?
Ağdərə və Xocalı,
Şəhid - cavan-qocalı.
Azərbaycanın Xan Kəndi
Düşmənlərə yenildi.
Cəbrayıl və Fizuli
Ta qədimdən bizimdi.
Qubadlı və Zəngilan,
Yaramızdan axan qan,
Canımızdan qopan can!
Uğrunda axan qandır!
Qarabağımız candır,
Cümlə Azərbaycandır!
Ey alovlar diyarı,
Yandır məşəli, yandır,
Qaldır bayrağı, qaldır!
Çaldır himnini, çaldır!
Bütün Azərbaycanı,
Həməni ayağa qaldır!
Saldır düşməni, saldır!

Azad et torpağını,
Yandır düşməni, yandır!
Qarabağın bədəli,
Müharibədir, qandır!
Qarabağımız candır,
Candan qopan bir candır!
Dərbənddən ta Təbrizə,
İrəvan, Göyçə bizə
Tarixi bir məkandır.
Böyük Azərbaycandır !

2007

QARABAĞIN ŞİKƏSTƏSİ

Vağzalının səsin kəsdi,
Bütün avazlara bəsdı.
Bu nə avaz, bu nə səsdı?
Qarabağın şikəstəsi.

Taleynə yellər əsdı,
Düşmən nəfəsini kəsdi.
Nə fəryaddı, nə nəfəsdı?
Qarabağın şikəstəsi.

Xarı bülbülün dəstəsi,
İsa bulağı xəstəsi.
Kövrəldəcəkdir hər kəsi,
Qarabağın şikəstəsi.

Cıdır Düzünün cüssəsi,
Yadımdadır hər həftəsi.
Köhlən atların nəfəsi,
Qarabağın şikəstəsi.

Xanəndənin gözəl səsi,
Küləklərin ahəstəsi.
Bir gözəl elin bəstəsi,
Qarabağın şikəstəsi.

Yenə də vağzal səsi,
Ağladacaqdır hər kəsi.
İnsanların ah-naləsi,
Qarabağın şikəstəsi.

Qarabağın şikəstəsi.

2011

QARABAĞIN SEYRİNƏ ÇAĞIRIRAM ELLƏRİ

S.Rüstəmin "Azərbaycana gəlsin" şeirinə nəzirə

Qarabağın seyrinə çağırıram elləri,
İşğal görmək istəyən, Azərbaycana gəlsin.
Dağılıb başdan-başa şəhərləri, kəndləri,
Viran görmək istəyən, Azərbaycana gəlsin !

İstədiyimiz tək şey ədalətdir, ədalət.
Torpağım işğaldadır, budur əsil həqiqət.
Bir milyonluq qaçqına malik olan bir millət,
Dövlət görmək istəyən Azərbaycana gəlsin!

İgidliklər vətənə igidlərindən gəlir,
Mərdliyin, cəsarətin təməllərindən gəlir.
Şəhidlərin müqəddəs əməllərindən gəlir,
Qüdrət görmək istəyən Azərbaycana gəlsin!

Saysız qəhrəmanların,
Qurban gedən canların,
Övladı yetim qalan Milli Qəhrəmanların,
Qəbrin görmək istəyən, Azərbaycana gəlsin!

Payızında, qışında, baharında-yazında,
Adları dastan olan nəğməsində, sazında,
Səngərlərdə döyüşən oğlanında, qızında,
Qeyrət görmək istəyən, Azərbaycana gəlsin !

Zavallıdır hələlik qoynundakı Qarabağ,
Naləsi Xocalının dolaşar oymaq-oymaq.
Etmək üçün milləti alnı açıq, üzü ağ
Hamı əlində silah Qarabağıma gəlsin !

Ağdam görmək istəyən, Azərbaycana gəlsin!

23.07. 2005

QAYIDACAQ XALQIN ELİ-OBASI

Pis günlərdə şairlərin qələmi,
Sanki, içizdirir dərdi ələmi.
Qara gündə bircə şairin səsi,
Bütün xalqın inləyən ah-naləsi.

Qaldıracaq xalqı şair kəlməsi,
Qalx ayağa! Mənim xalqım! - deməsi.
Başlayacaq Türkün müharibəsi,
Həll olacaq Qarabağ məsələsi.

Ayıldaraq şair səsi hər kəsi,
Oyanacaq elin cənub hissəsi.
Çözüləcək Gülüstan məsələsi,
Gələcək o taydan Təbrizin səsi.

40 milyonluq Azərbaycan nəfəsi,
Qəlblərdə qaynayan Turan həvəsi,
Söküb dağıdacaq dəmir qəfəsi,
Süpürəcək önündəki hər kəsi !

Həll olacaq İrəvan məsələsi,
Çalınacaq Qarabağ şikəstəsi.
Yaxındadır ədalət təntənəsi,
Ağır olur tarixin məhkəməsi.

Alınacaq Xocalının qisası,
Məhv olacaq hər erməni dığası.
Geyinəcək Ağdamım ağ libası,
Çalınacaq Qarabağın havası.

Qayıdacaq xalqın eli-obası! **26.02.2016**

24 İL XOCALI

24 il -XOCALI,
Ürəyindən yaralı.
Xocalı bizdən küsüb,
Pərişandır əhvalı.

1905-də də,
Soyqırım ildırım.
18-ci ildə,
Mart-aprel soyqırım.

Qarabağın işğalı,
Torpaq qanlı-qadalı.
Bir milyon insan düşüb,
Öz yurdundan aralı.

Ayırıb Naxçıvanı,
Bölüb Azərbaycanı.
Gözəl Göyçə mahalı,
Zəngəzurum, de hanı?

Hamı deyir itirdik
İyirmi faiz torpağı.
Bəs İrəvan xanlığı?
İranda 30 milyon,
Azərbaycan varlığı?

Dərbənd, Göyçə mahalı,
Kür Arazdan yaralı.
Saysan bütün bunları,
İtirmişik möhtəməl,
80 faiz torpağı!

24 il XOCALI,
200 il Borçalı.
188 ildir,
Arazdan can yaralı
İki əsrdən artıq,
Azərbaycan yaralı.

Qana qəltan olunmuş,
Param-parça bölünmüş.
Qaranlığa gömülmüş
AZƏRBAYCAN torpağı ! **26.02.2016**

AĞDAMIMSAN, QARABAĞIN BAŞISAN

Ürəyimin sağalmayan yarası,
Gözlərimin qurumayan yaşısan.
Qopardılar ürəyimin parasın,
Qəlbimin məzarının baş daşısan.

Ağdamımsan, Qarabağın başısan.

Gözlərimin ağarmayan qarası,
Qarabağın tarixisən, yaşısan.
Qarağacı və Şahbulaq qalası,
Azərbaycan torpağısan, daşısan.

Ağdamımsan, Qarabağın başısan.

Ümüdümün puç olmayan parası,
Mübarizin, Fəridin qardaşısan.
Şəhid olub torpağında qalası,
Ulu Azərbaycan, vətən daşısan.

Ağdamımsan, qarabağın başısan.

Qarabağın Ağdam təkin ağası,
Qarlı dağlı Şuşanın qardaşısan.
Sənsən gözümüzün ağı-qarası,
Xocalıya tökülən göz yaşısan.

Ağdamımsan, Qarabağın başısan.
Qəlbimin məzarının baş daşısan!

15.03.1995

AĞDAMDA GÖRDÜM

*Ağacavad Əlizadənin, şair dostu Fəmil Mehdiyə 20 dekabr
1974-cü ildə Ağdam məhsul bayramı münasibəti ilə yazdığı
eyni adlı şeirinə nəzirə*

Ocağın istisin, odun tüstüsün,
Yarpızlı dovğasın, dadlı pitisin,
Qışın soyuğunu, yayın istisin,
Uşaqlığım keçən rayonda gördüm -
Ağdamda gördüm!

Mədəniyyət evin, Çörək muzeyin,
İlan Təpə denən yaşayış yerin,
Şəhər mərkəzində gözəl Çay Evin,
Dəyirmantəpəni Kurqanda gördüm -
Ağdamda gördüm!

Məşçidlərin qoşa minarəsini,
Minarədən gələn azan səsini,
Bütün seyidlərin məqbərəsini,
Qoca Seyidlazım ağamda gördüm -
Ağdamda gördüm !

Hər bağda bağçada bülbül səsini,
Abdal Gülablının Səxavətini,
Musiqiçilərin məharətini,
Öz şikəstəsini çalanda gördüm -
Ağdamda gördüm!

Yadımdan çıxmayan hər döngəsini,
Nənəmin sırıxlı döşəkcəsini,
Dünyanın ən şirin bir ləhcəsini,
Mənə qaqam deyən qaqamda gördüm -
Ağdamda gördüm!

İnsanların ülvî səadətini,
Köhnə kişilərin kəramətini,
Babanın nəvəyə məhəbbətini,
Nənəmdən də artıq, babamda gördüm -
Ağdamda gördüm !

Müdrük ataların kəlamlarını,
Dünyanın mehriban adamlarını,
Həyatın ən şirin məqamlarını,
Doğma rayonumda qalanda gördüm -
Ağdamda gördüm !

Ağdam eşidəndə gözün dolmağı,
Qüssədən saralıb, qəmdən solmağı,
Torpağın üzünə həsrət olmağı,
Ağdam erməniyə qalanda gördüm -
Ağdamda gördüm !

Tez-tez cəbhədəki yoldaşlarımı,
Orda şəhid olan qardaşlarımı,
Çoxdandır axmayan göz yaşlarımı,
Ağdamı yadıma salanda gördüm -
Ağdamda gördüm!

AĞ QƏLƏM

Vərəqin üstündə gəzir qələmim,
Soldan sağa gəzir, sağdan da sola.
Yazılır vərəqə qədim, ələmim,
Qələm istəyir ki, vərəqim dola.

Görən nələr yazır, nələr qələmim?
Vərəq hey qaralır, toranlıq kimi.
Yazıq ağ vərəqim, bədbəxt vərəqim,
Qərq olur zülmətə qaranlıq kimi.

Qələmdir qaraldan, ağ vərəqimi,
Sıx-sıx yazır orda qara bəxtimi.
Yazır hər işimi, hər əməlimi,
Qaraldır, qaraldır ağ vərəqimi.

İstəyirəm alım ələ ağ qələm,
Yazım qara bəxtin üzərində mən.
Vərəq lövhə olsun, qələm təbəşir,
Ağardım yazımla vərəqi həməən.

Ağ qaraltmağa qıymır qələmim,
Mənə bir qap-qara vərəq gətirin,
Qarabağ gətirin, Təbriz gətirin,
İrəvan gətirin, Araz gətirin!

Nə çoxdur yurdumun qara vərəqi,
Yazacam qarada, ağ qələmiylə.
Gözəl Qarabağın qara bəxtini,
Pozacaq ağ qələm öz əməliylə.

20.12.2015

BİRİ VARDI, BİRİ YOX...

Nüsrət Kəsəmənlinin eyni adlı şeirinə nəzirə

Olan olub, keçən keçib bəlkə də,
Qarabağı unutmağın yeri yox.
Tarix boyu bu zavallı ölkədə,
Torpaqların biri vardı, biri yox.

Yadlardadır neçə-neçə ocaqlar,
Çox evlərdə söndürülüb çıraqlar.
Ölkəmizdə vardı nə çox uşaqlar,
Xocalıda biri vardı, biri yox.

Gözlərimə doldurmuşam yağışı,
Baxır gözlərimə yetim baxışı.
Şəhidlərin ağır olur qarğıışı,
Ailələrin biri vardı, biri yox.

Üzüm güldü cəbhəyə mən gedəndə,
Fəxr edirdim hərbi forma geyəndə,
Komandirlə dil tapa bilməyəndə,
Sapoqumun biri vardı, biri yox.

Qəlbim yanır Qarabağa eşqimdən,
Dar günümdə əl ummadım heç kimdən.
Dostlarımdan can deyib, can eşidən,
Səngərlərdə biri vardı, biri yox.

Mən orduya nələr görüb getmişdim,
Anamın ürəyin qırıb getmişdim.
Əsgəri silahlı bilib getmişdim,
Silahların biri vardı, biri yox.

Əmi, dayı, bibilər incidilər,
Söz arası, mənə -“Qayıt!”, dedilər.
Qarabağa qayıtmaq istədilər,
Qayıtmaqçün biri vardı, biri yox.

Vaxt qələcək o günü görəcəksən,
Qarabağın qapısını döyəcəksən.
Qarabağlıları səsləyəcəksən,
Görəcəksən biri sağdı, biri yox.

06.01.2016

CƏHƏNNƏMDƏ DÖYÜLƏM

Bir dostum yazdı mənə: - Salam, Rizvan, necəsən?
Namaz qıldığın üçün, Cənnətə düşəcəksən.
Mən deyirəm - eşitmir, bəlkə, bir sən deyəsən?
Mənim tək bir arzumu, Allaha yetirəsən?

İstəmirəm cənnətdə mən rahat oturmağı,
Cənnətin əvəzinə qaytarsın Qarabağı.
Qaytarsın İrəvanı, qaytarsın Həmədanı,
Qaytarsın Dərbəndimi, Təbrizi, Xorasanı.

Dəyişərəm cənnəti, rahat bu torpaqlara,
İstəmirəm cənnəti, götürsün ondan sora.
Bu torpaqlar uğrunda, od düşsün ayaqlara,
Neçə-neçə şəhidlər vermişik biz onlara.

Qarabağın uğrunda, cəhənnəmə hazıram!
Qılinc qələmim ilə mən yaralar yazıram.
Qarabağçün qəbrimi, mən indidən qazaram!
Qarabağın adını, qanım ilə yazaram!

O, deyir: - “Səbirli ol!”. İyirmi il səbr etmişəm,
Doxsan dördə könüllü, Qarabağa getmişəm.
Torpaqlarcün iyirmi il sənə dua etmişəm,
Məni eşitməmişən, Allah, səndən küsmüşəm!

Odur ki, qılmayıram, neçə vaxtdı namazı.
Qoşa minarəsindən, gəlsə azan avazı,
Silinsə ürəyimdəm çarpaz Araz yarası,
Barışaram Səninlə, vallah qıllam namazı.

Mən küsülü qalmağı sevən adam deyiləm,
Ürəkdən istəyirəm, namazında əyiləm.
Namazımla cənnəti qazanmaq istəyirəm,
Qarabağla dəyişib, cəhənnəmdə döyüləm.

DƏLİ BİR AĞLAMAQ KEÇİR İÇİMDƏN

Bu dərd alıb ürəyimi içimdən,
İnan ki, keçərəm mən hər şeyimdən,
Çoban olsam - qoyunumdan, keçimdən,
Tacir olsam - karvanımdan, köçümdən.

Narazıyam ey dünya bu biçimdən,
Taleyimə yazdığın bu seçimdən.
Yoxdur çarə nə loğman, nə həkimdən,
Dəli bir ağlamaq keçir içimdən.

«Torpaq eşqi» yazıb Aşıq Alı da,
Şəhidlərdən yazıb şair Alı da.
Çingizin çəkdiyi o Xocalıda,
Dəli bir ağlamaq keçir içimdən.

Aşıqəm elimin hər bir düzünə,
Dözərəm fələyin hər bir üzünə.
Dırmaşıb Şuşanın Cıdır Düzünə,
Dəli bir ağlamaq keçir içimdən.

Tamarzı qalmışam axan selindən,
Cırhacı yayında sərin yelindən.
Doymadım Ağdamın o Çay Evindən,
Dəli bir Ağlamaq keçir içimdən.

Şuşanın dağları başı dumanlı,
Kəlbəcər dağları ondan vüqarlı.
Laçın dağlarının zirvəsi qarlı,
Dəli bir ağlamaq keçir içimdən.

Yanıram mən Qarabağsız hər günə,
Vurulmuşam güllər içrə bir gülə.
Şəkillərdə baxıb xarı bülbülə,
Dəli bir ağlamaq keçir içimdən.

İsa bulağının axışı kimi,
Gözəl Qarabağın naxışı kimi,
Durmayan Zəngilan yağışı kimi,
Dəli bir ağlamaq keçir içimdən.

Doğmalar gözümdə sanki yad kimi,
Dərd də gülə-gülə gəldi mart kimi.
Qarabağa yağan bir Qrad kimi,
Dəli bir ağlamaq keçir içimdən.

Axır gözlərimin yaşı qan kimi,
Yaralı ürəklər ağlayan kimi,
Tanrıya, Allaha bir üsyan kimi,
Dəli bir ağlamaq keçir içimdən.

22.02.2016

GÜLDÜRÜN MƏNİ

İtib üzüyümün bahalı qaşı,
İtirdik torpağı, itirdik daşı.
İtirdik Şuşa tək böyük qardaşı,
Gör nələr çəkibdir vətənin başı.

Kor edəcək artıq, məni göz yaşı,
Güldürün, güldürün, güldürün məni.

Elimin qaçqındır qohum-qardaşı,
Köçkünlərin sayı milyondan aşdı.
Döyüş meydanında olmuşuq naşı,
Düşmən torpağımın olub sirdaşı.

Kor edəcək artıq məni göz yaşı,
Güldürün, güldürün, güldürün məni.

Qoruya bilmədim torpaqlarımı,
Qəbri düşməndədir əjdadlarımin.
İtirdim nə qədər sirdaşlarımı,
Mənimlə döyüşən qardaşlarımı.

Saxlaya bilmirəm göz yaşlarımı,
Güldürün, güldürün, güldürün məni.

Kaş elə öləydim, kaş görməyəydim,
Elimin qaradan qara günlərin.
Kaş Qarabağımı mən verməyəydim,
Olubdur haramdan haram günlərim.

Ahu-nalə ilə keçir günlərim,
Güldürün, güldürün, güldürün məni.

İstəməm, de görüm kim istəyər ki,
Qarabağ yükünü övlada qoysun?
Özü dura-dura kim istəyər ki,
Atanın gözündə, oğul məhv olsun.

Qoymayın gözlərim yaş ilə dolsun,
Güldürün, güldürün, güldürün məni.

Ey atalar qalxın, qalxın əyağa,
Oğullar ölməmiş, biz ölməliyik !
Qoymayaq бүkülsün övlad bayrağa,
Düşmənin dərşini, biz verməliyik.

Evclarlardan qabaq biz ölməliyik,
Öldürün, öldürün, öldürün məni.

Hazıram hər zaman candan keçməyə,
Xocalının qanı yerdə qalmasın.
Düşmənin qanını su tək içməyə,
Vicdan ürəyimi, dərde salmasın.

Qarabağ deyəndə, gözlər dolmasın !
Güldürün, güldürün, güldürün məni.

Ya da birdəfəlik, öldürün məni. **05.11.2015**

HANSI MİLLƏT BELƏ DƏRDƏ DÖZƏRDİ?

Allah, bu millətin nə çoxdu dərdi?
20 yanvar dərdi, XOCALI dərdi.
Qarabağla bitmir inan, can dərdi,
Var İrəvan dərdi, Həmədan dərdi.
Hansı millət belə dərdə dözərdi?

Xanlar bir birinə qonaq gedərdi,
Qarabağ şikəstəsi səslənərdi.
Tar-kaman, muğamat lap məst edərdi.
Dərdə düşəcəyin de, kim bilərdi?
Hansı millət belə dərdə dözərdi?

İlahi bu xalqın nə çoxdu dərdi,
Dağda xarı bülbülləri bitərdi.
Araz dərdi millətimə yetərdi,
Qarabağ inan ki, ondan betərdi.
Hansı millət belə dərdə dözərdi?

Qarabağın dağları nə gözəldi,
Bütün Azərbaycanı o bəzərdi.
Orda dahi Üzeyirim gəzərdi.
Azərbaycan torpağıdı, əzəldi.
Hansı millət belə dərdə dözərdi?

Xan Şuşinski, Niyazi də gəzərdi,
Xurşudbani Natavanım gözəldi.
Saçlarını Xarı Bülbül bəzərdi.
İndi bizə qalan, yalnız Xəzərdi.

Hansı millət belə dərdə dözərdi?
Hansı millət belə dərdə dözərdi?

19.12.2015

HARA TÖKÜM QANIMI...

Desələr ya canı ver, ya Azərbaycanı ver.
Düşünmədən verərəm Vətən üçün canımı!

İndi canım məndədi, vətənim düşməndədi,
Yaxşı yer axtarıram, hara töküm qanımı?

Qoy gedim Qarabağa, ora töküm qanımı,
Dərbənd, Təbriz, İrəvan qanadır vicdanımı.

İstəyirsən ağlar qoy mənim qoça anamı,
Qaytar Qarabağımı, ver Azərbaycanımı!

Bu qədər yükmü olar, almışam kürəyimə?
Kim gələcək görəsən çiynimin köməyinə?

Üz tuturam yurdumun gəlininə, bəyinə,
Vətənpərvərlik donu qoy geyinsin əyininə.

Kimisi puluylə, kimisi malıylə, kimisi canıylə,
Sipər olsun düşməyə, kömək etsin Vətənə !

Hamı bir dildən desin, canım qurban Vətənə !

12.02.2016

ŞƏHİD OLUB TORPAĞINDA İTƏRDİM

Qarabağım qayıtsaydı,
Sevincimdən Günəş kimi saçardım.
Torpağım azad olsaydı,
Ağdamadək ayaqyalın qaçardım.
Kaş ki möcüzə olsaydı,
Bir quş olub İsa bulağına sarı uçardım.
Xarı bülbülüm olsaydı,
Başqa bülbüllərə mən heç baxardım?
Kəlbəcər, Laçın olsaydı,
Gecələri dağlarında yatardım.
Xocalıma qayıtsaydım,
Qana batmış torpağını öpərdim.
Torpağıma qayıtsaydım,
Babamın ziyarətinə gedərdim.
Müharibə başlasaydı,
Şəhid olub torpağına düşərdim.
Son nəfəsimdə olsaydım,
Qana batmış torpağını öpərdim.
Xoşbəxt bir insan olsaydım,
Qarabağın torpağında ölərdim.
İyindən doymaq olsaydı,
Nə dərdim, nə dərdim -

Şəhid olub torpağında itərdim.

03.03.2013

HAYIF Kİ MƏN SAZ ÇALMAĞI BİLMİRƏM

Hayıf ki mən, saz çalmağı bilmirəm,
Bilsəydim qoymazdım əldən sazımı.
Sazsız yazıb, yaratmağı bilmirəm,
Sazsız mənim yazdıqlarım - yazımı?

Hayıf ki mən saz çalmağı bilmirəm,
Sazsız həyat ağ-qaralı, çalarsız.
Birdən görsəz qocalmışam, ölürəm,
Başım üstə “Yanıq Kərəm” çalarsız!

Hayıf ki mən, saz çalmağı bilmirəm,
Aşıqlar, Şuşamda saz çalarsınız!
Mən Rizvanam, Qarabağlı şairəm,
Ölsəm – qəbrim üstə əl çalarsınız!

Hayıfki mən, saz çalmağı bilmirəm,
Gəlib bir gün Ağdamımda qalarsız.
Görsəniz ki, danışmıram, dinmirəm -
Ağdamda da “Yanıq Kərəm” çalarsız!

Hayıf ki mən, saz çalmağı bilmirəm,
Sazı mən əvəzdən, siz çalarsınız.
Göz yaşıyla ağlamağı bilmirəm,
Məni saz çalmaqla ağladarsınız!

Hayıf ki mən, saz çalmağı bilmirəm,
Saz çalmadım, gözəl saza söz dedim.
Ömür qısa, dedim birdən ölürəm,
Son mənzilə, dedim, dildə söz gedim!

Hayıf ki mən, saz çalmağı bilmirəm,
Dedim birdən Cıdır Düzün görmərəm.
Üzüm qara - çoxdandırki gülmürəm,
Aşıq, Qarabağı görsəm, ölmərəm.

Hayıf ki mən saz çalmağı bilmirəm,
Çal aşıq çal, “Yanıq Kərəm” çalgınan.
Göz yaşımı bilə bilə silmirəm,
Qoy tökülsün Qarabağa, çalgınan. *12.01.2016*

KİMİ YATMIŞ, KİM OYAQ...

Hər bir ağıl üstün tutar ağılı,
Ağıllı adını kimlərə qoyaq?
Varydi bizdə bir Cırtan nağılı,
Div deyərdi : - Kimi yatmış, kim oyaq?

Divə gəlmək üçün hiyləli kələk,
Cırtan yatmazıydı, qalardı oyaq.
Olmaq üçün tədbirli, bilək gərək,
Bu həyatda kimi yatmış, kim oyaq.

Ağıllılar sevməz heç vaxt yatmağı.
Nədən də doymasaq yuxudan doyaq.
Asanlıqla tapmaq üçün axmağı,
Baxın görün - kimi yatmış, kim oyaq?

İnsan hər an qalxmağa edər meyil,
İnsana həyatda dayaqdır ayaq.
İnsan da var ayaqda - oyaq deyil.
Bilirsənmi kimi yatmış, kim oyaq?

Gəl yatan insanı, insan saymayaq,
Bir nəfər də yatmış insan qoymayaq.
İnsan sayıb, yatmışları oyadaq,
Bərkdən deyək, kimi yatmış, kim oyaq?

Gəlin heç kimi yatmağa qoymayaq,
Ayıq olsun millətim, sayıq olaq.
Qarabağı qara günə qoymayaq,
Qalx ayağa, kimi yatmış, kim oyaq!

04.01.2016

QOY ÖZÜM YAZIM

(Mikayıl Müşviq məktəbi)

Şair, Qarabağdan gözəl şeir yaz,
Qarabağ gözəldir, sən də gözəl yaz.
Şuşaya çatanda əl saxla bir az,
İsa Bulağından qoy özüm yazım.

Yaz onun qaradan Qarabağından,
Yaz Ağdərəsindən, Murov dağından.
Yaz Cıdır düzündən, yaz bulağından,
Xarı Bülbülündən qoy özüm yazım.

Yaz sən Ağdamımın Qarqar qolundan,
Yaz bu torpağımın sağ-solundan.
Yaz dəhliz deyilən Laçın yolundan,
Yazıq Xocalıdan, qoy özüm yazım.

06.01.2016

QIRMIZI «İKARUS»... AĞDAMA GEDƏN

Bu şeiri kövrəlmədən oxuya bilmirəm...

Bir Allah bilir ki, doymadım səndən,
Qocalar Bağından, o Çay Evindən.
Hətta yuxuma da girirsən hərdən,
Qırmızı «İkarus»... Ağdama gedən.

Yuxumdan diksini b, qalxıb qəfildən,
İstəyirəm baxım o pəncərədən.
Daş üstə çıxaraq, boylanım hərdən,
Üstü sıvanmamış o daş çəpərdən.

Yuxuya dalar aq gedirəm bəzən,
Gedirəm Ağdama piyada hərdən.
Ağamalı oğlu, doğma küçəmdən,
Keçib boylanıram o daş çəpərdən.

Nənə görcək mən i deyir qəfildən:
- Boy, ay İsi, nəvən gəlib şəhərdən!
Yaşıl pijamada babam gələndə,
Zülüm-zülüm yaşlar axır gözümdən.

Babam mənə baxır, mən də babama,
Necə yaxın olar, adam adama.
Qaçıb sarılardım onun boynuna,
Uşaqkən alardı mən i qoynuna.

Demə gəlməmişdim mən heç babama,
Babam gəlmiş idi mənim yuxuma.
Yuxuda da düşdü mənim yadıma.
Qırmızı «İkarus»... gedən Ağdama.

Dərk eləyirdim ki, bunlar yuxudur,
Bilirəm ki, dönmür insan qəbirdən.
Çoxdandır keçməyir bu küçələrdən,
Qırmızı «İkarus»... Ağdama gedən.

\
Qırmızı ı«İkarus»... Ağdama gedən,
Gəlmədiyin üçün küsmüşəm səndən.
Mən səndən küssəm də, incimə məndən,
Dünyadan küsmüşəm, Ağdam gedəndən.

Elə ki, ürəyim darıxır, əsir,
İstəyirəm çıxım, gedim şəhərdən.
Hey gözüm axtarır, hey gözüm gəzir,
Qırmızı «İkarus»... Ağdama gedən.

Səni axtarıram, səni - biləsən,
Yolumu vağzala salanda hərdən.
Nə zaman tapacam səni görəsən?
Qırmızı«İkarus», Ağdama gedən...

Darıxmışam yaman, deyim biləsən,
Son dəfə Ağdama gedəndən bəri.
Düşmüşən deyəsən yaman dara sən,
Qırmızı «İkarus», Ağdama gedən.

Qırmızı ikarus gəzir gözlərim,
Gözümü yollara dikəndə hərdən.
Gəl çıx, gözləyirəm səni səhərdən,
Qırmızı «İkarus», Ağdama gedən.

Gördüm bir avtobus rayona gedən,
AĞDAŞ-ı oxudum ön şüşəsindən.
Bir hərif ayırdı könlümü səndən,
Qırmızı «İkarus», Ağdama gedən.

Bu nə bir xiffətdir, bu nə intizar,
Ürəyimi sıxıb, yarı can edən.
Səninçün ürəyim edir ahu-zar,
Qırmızı«İkarus», Ağdama gedən.

Hər dəfə minəndə mən “İkarus”a,
Həyəcandan inan titrəyir bədən.
Sanıram minmişəm mən avtobusa,
Həmən «İkarus»a... Ağdama gedən.

Qırmızı «İkarus», Ağdama gedən,
Bağlıdır Ağdamın yolları nədən?
Yalvarıram sənə, soruşma məndən,
Desəm, partlayacaq ürəyin qəmdən.

Qırmızı «İkarus», Ağdama gedən,
Bilirəm mən, nədir səni məhv edən.
Soruşma nə olar səbəbin məndən,
Qoy soruşum bunu özüm-özümdən.

Niyə görsənməyir, görəsən nədən,
Qırmızı «İkarus», Ağdama gedən ?
Nə üçün ayrılıb, görən ölkədən,
O uzanan yollar... Ağdama gedən?

13.12.2015

ŞUŞADA BASDIRIN MƏNİ

Ölmək istəmirəm hələ,
Ümüdüm var mənin yenə,
Qarabağ qayıtsa, elə
Şuşada basdırın məni.

İstəmirəm var-dövləti,
Yığın, toplayın milləti.
Qurtarsın torpaq zilləti,
Şuşada basdırın məni.

İstəmirəm şöhrət-şanı,
Fəda edəmə mən canı.
Axıdaraq düşmən qanı,
Şuşada basdırın məni.

İstəmirəm mən gülşəni,
Yox gözün artıq rövşəni.
Çaxarsam başa gülləni,
Şuşada basdırın məni.

İstəyirəm görə mən səni,
Cıdır düzündə köhləni.
İsa bulağının yanı,
Şuşada basdırın məni.

Xocalıdan ahım gəlsin,
Ağdamımdan şahım gəlsin,
Laçımdan baş daşım gəlsin.
Şuşada basdırın məni.

Şuşada basdırın məni. **2000**

YETƏR ARTIQ

Nədir artıq ?

Qarabağı bağışladıq?

Torpaqlara demək sahib çıxammadıq?

Qarabağın itkisiylə barışdıq, ya barışmadıq?

Qarabağı qaytarmaqçün çalışdıq, ya çalışmadıq?

Şuşasız qalmağa görən alışıdıq, ya alışmadıq?

Zənnimcə biz Qarabağa yaraşmadıq!?

Dərdimizi danışmadıq,

Yetər artıq!

Ş U Ş A M

Dumana bürünmüş Şuşam,

Gör nə günə düşmüş Şuşam...

Kaş ki, dönəydim bir quşa,

Boylanardım buludlardan,

İsa bulağına, Şuşam.

Qorxuram aş bilməyəm,

Şuşa Qalasını, Şuşam.

Qorxuram görə bilməyəm,

Xarı bülbülünü, Şuşam.

Utanıb yerə girərəm,

Qacar sarayından Şuşam.

Şikəstəndən doymamışam,

Həsrətindən yorulmuşam.

Qəlbin göynəyən yarası,

Ağrısıdır mənim Şuşam.

Deyil bu xəncər yarası,

Mən Şuşamdan vurulmuşam.

Yenilməz Şuşa Qalası, düşmənlərəmi qalası?
Təbib, arama dərmanı, ürəyimdən vurulmuşam.
Bu ağrını qəbirədek aparmaqdan yorulmuşam.
Şuşam, Şuşam, yazıq Şuşam,
Təcavüzə məruz Şuşam,
Yağı düşmənlərə tuşam,
Sənə çoxdan vurulmuşam.
Bəsdir daha mən susmuşam,
Sızlayaraq ağlamışam,
Səni düşməndə qoymuşam.
Məgər mən dəli olmuşam?
Yox! Ağlım yerində, Şuşam.
Ya qapında öləcəyəm,
Ya qələbə çalacağam.
Mütləq səni alacağam.
Lazım gəlsə əcəlimlə,
Lap üz-üzə qalacağam.
Ancaq səni alacağam.
Daha ayrılmayacağam.
Səndən ayrılmayacağam.
Candan ayrılmayacağam,
Mən, Şuşamda qalacağam!

02.07.2002

LAÇIN

(Laçının işğalından 23 il keçdi...)

Ürəyimsən ay Laçın,
Vurmur ürəyim mənim.
Bilmirəm hara qaçım,
Getmir ayağım mənim.
Köksümdə yara Laçın.
Qanar ürəyim mənim.
İyirmi üç il Laçınsız,
Qalar ürəyim mənim?.
İyirmi üç ildir susuz,
Yanar ciyərim mənim.
Laçın mənim baş tacım.
Vay, tacsız başım mənim.
Ötübdür cavan yaşım.
Mənsiz Laçınım mənim.
Tükənməyir göz yaşım,
Yaşsız taleyim mənim.
Ağarıbsa da saçım,
Ağsız günlərim mənim.
Nə vaxt sona yetəcək?
Laçınsız bəxtim mənim.
Harda qaldı ey Laçın,
Ahsız günlərim mənim?.
İstəmirəm ötüşsün,
Sənsiz illərim mənim.
Laçın mənim sirdaşım,
Sirsiz qardaşım mənim.
Laçından daş götürin,
Olsun baş daşım mənim.

XOCALI

Xocalı - Ağdamın yaralı yeri,
Yoxdur bu səfərdən artıq yol geri.
Qurumur gözüünün yaşı Ağdamın,
Şəhidlər məscidə gələndən bəri.
Xocalı - hamının yaralı yeri,
Kim unudar görən bu dərdi-səri?
Qurumur göz yaşı Azərbaycanın,
Çingiz Xocalını çəkəndən bəri.
Xocalı - gözüümün qaralı yeri,
Qaradır ləkəsi, qaradır yeri.
Hər an Xocalının adı gələndə,
Naləsi gətirir lərzəyə yeri.
Xocalı - qəlbimin qanayan yeri,
Ağlayan tarımın qara simləri.
Oradan başlayıb Ağdamın dərdi,
Qaradan da qara, qara günləri.
Adını çəkəndə utanıram mən,
Bu ağır yükündən usanıram mən.
Namusa vurulan bir şillə kimi,
Yerini üzümdə daşıyıram mən.
Xocalı - namusun qırılan yeri,
Xocalı, sən ölü, mən isə diri.
Ya alacam sənin intiqamını,
Ya da şəhidinin olacam biri.

14.12.2015

AZADLIQ

(Bəxtiyar Vahabzadə məktəbi)

Neyləyirəm azadlığı,
İstəyirəm Qarabağı.
Torpağımda gəzir yağı.
Demək bu, azadlıq deyil,
Müstəqillik-zadlıq deyil.

Azad ürək gərək yana,
Azadlıqla alovлана.
Qürur vermirsə insana,
Demək bu, azadlıq deyil,
Müstəqillik-zadlıq deyil.

İstəmirəm azadlığı,
Yandırmırsa o çırağı,
Ağartmırsa Qarabağı,
Demək bu, azadlıq deyil,
Müstəqillik-zadlıq deyil.

Al ey fələk azadlığı,
Qaytar mənə Qarabağı.
Çəkirsə ürəyə dağı,
Demək bu, azadlıq deyil,
Müstəqillik-zadlıq deyil.

Vətəndaşın qızdır canı,
Sevmirsə Azərbaycanı,
Batırsa şəhidin qanı,
Demək bu, azadlıq deyil,
Müstəqillik-zadlıq deyil.

Hardadır azadlıq, hanı?
Yandırır, yaxır adamı.
Yoxdursa azad insanı,
Demək bu, azadlıq deyil,
Müstəqillik-zadlıq deyil.

Yazıram sözün düzünü,
Yandırır odum közümü,
Eşitmirlərsə sözümü,
Demək bu, azadlıq deyil,
Müstəqillik-zadlıq deyil.

14.12.2015

BAĞIŞLA AĞDAMIM..., BAĞIŞLA MƏNİ

Neçə ildi Ağdama mən gedəni,
Ağdam getdi, tərk etdi ruh bədəni.
Bu dərd yandıracaq, yaxacaq məni,
Edər bu dərd yəqin ki, məni dəli.
Bağışla Ağdamım, bağışla məni !

Deyirsən, bir daha görmərəm səni?
Bitməyəcəkmi qəlbin dərdi-qəmi?
Yaza-yaza söylərəm qələmimi,
Kaş heç yazmazdı qələm bu şeiri,
Bağışla Ağdamım, bağışla məni !

Şakillərdə qaldı məhşur Çay Evi,
Darmadağın oldu Çörək Muzeyi.
Nə Abidə, nə də Mədəniyyət Evi,
Yoxdur nə doğusu, nə də güneyi.
Bağışla Ağdamım, bağışla məni !

Ağdam - mənim vətənimin vətəni,
Ulu babalarımızın mədfəni.
Ağdam Azərbaycanın şah əsəri,
İndi olub şəhidlərin kəfəni...
Bağışla Ağdamım, bağışla məni !

Ağdam - bağışla ki, itirdik səni,
Gör bir nə hallara gətirdik səni?
Bağışlayacaqmı Ağdamım məni?
Xatırlayacaqmı Ağdamım məni?
Bağışla Ağdamım, bağışla məni !

Ağ saçlı anamdır - Ağdamım mənim.
Mənsiz anam ağlar - Ağdamım mənim.
Öldüyümü sanar - Ağdamım mənim.
Sənsiz qəlbim qanar - Ağdamım mənim.
Bağışla Ağdamım, bağışla məni!

Hələ yaşayıram, hələ yazıram,
Nə yazsam da azdır, Ağdamım mənim.
Niyə yaşayıram, niyə yazıram?
Kaş ölüb, yazmazdım Ağdamım mənim.
Qan ağlayan Ağdam, bağışla məni! **07.10.2015**

29 FEVRALIMIZ

Salam, əziz dostlarımız,
Xoşbəxt olasız hamınız.
4 ildən bir qonağımız,
29 fevralımız.

Qada görməsin canınız,
Qoy şən olsun hər anınız,
Qaralmasın heç qanınız,
Gülşən olsun hər yanınız.

Pozulmasın ovqatınız,
Çiçəkləsin əhvalınız.
Çül açsın ömür bağınız,
Kişnəsin köhlən atınız.

Gəlsin Novruz bayramımız,
Qoy dəyişsin dövrənımız.
Fərqli olsun bu yazımız,
Xoşbəxt olsun övladımız.

O qolumuz-qanadımız,
Şərəfimiz, vüqarımız.
O üç rəngli bayrağımız,
Həm atamız, həm anamız.

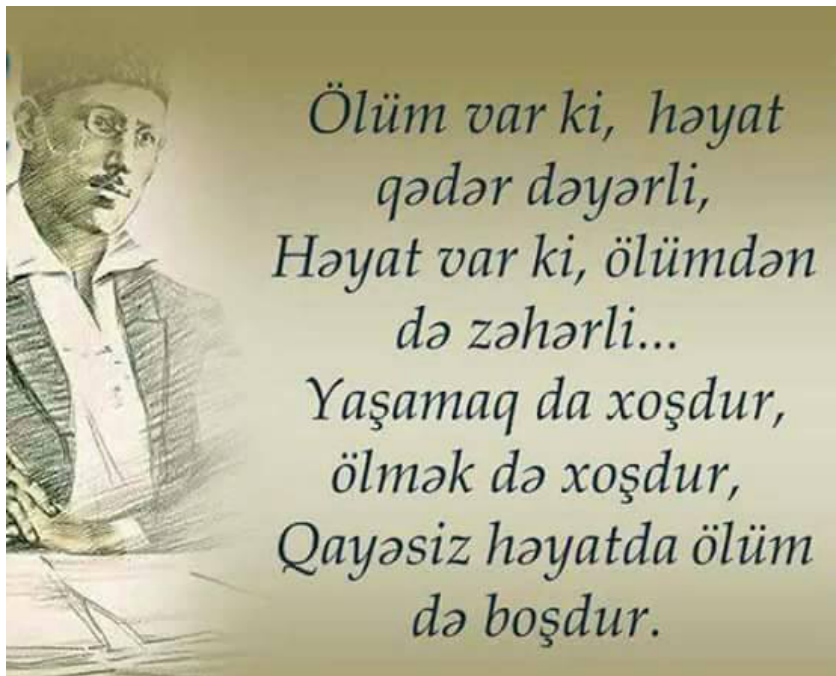
Azad olsun torpağımız,
Qoy ağarsın Ağdamımız,
Qayıtsın Qarabağımız,
Doğma Azərbaycanımız.!

Arzuya bax, a dostum,
Ürək də tək, bircədir.
Söylə, ürəyincədir?
Həsəl olsa, necədir?

29.02.2016

ŞƏHİDLƏR... QIRMIZI QƏRƏNFİLLƏR

Hüseyn Cavid

**Ölüm var ki, ömür qədər şərəfli,
Ömür var ki, şərəfsiz hər tərəfli.
Olum da anidir, ölüm də ani,
Qayəsiz həyatda ömür də fani.**

Rizvan Qorxmaz

QANLI 20 YANVAR

Elimin tarixində,
Qara lentli bir ay var.
Xəzərin sahilində,
Qanlı 20 Yanvar!

Necə də ağır gəldi,
90-cı il bizə.
Vətənə yağı gəldi,
Qan sel tək çıxdı dizə.

19-u qəfildən,
Bir səs hopdu gecəyə.
Tır-tırlarla küçədən,
Keçdi əsil faciə.

Düşmənin gəlişindən,
Xalqım xəbərdariydi.
İnsanların əlində,
Armaturlar variydi.

Kimi maşınıylə,
Kəsdi tankın qabağın.
Sovet düşüncəsiylə,
Sandı dayanacağı.

Kimi sinə dirədi,
Tankın daş sinəsinə.
Məğrur sinə tuş gəldi,
Avtomat gülləsinə.

Kimi sərildi yerə,
Keç üstümdən deyərək.
Tank pərçimlədi yerə,
Üzərindən keçərək.

Molotov kokteylləri,
Nə edər ki tanklara.?
Xalqın yalın əlləri,
Yapışdı torpaqlara.
Məhəl qoyulmayırdı,
Heç arvad-uşaqlara.
Millət sarılmalıydı,
Olmayan silahlara.
İşıq saçan güllələr,
Yarırdı gecələri.
Qırılmış pəncərələr,
Sayırdı güllələri.
Pulyemyotların səsi,
Bürümüşdü gecəni.
Sarsıtmışdı hər kəsi,
Hər evi, hər küçəni.
Evində oturarkən,
Gülləyə tuş gələnlər.
Çarpayıda yatarkən,
Qəfil güllələnenlər.
Övladı qucaqlayıb,
Özü isə ölənlər.
Balasına ağlayıb,
Toyunu görməyənlər.
Dostlarının qanını,
Əllərində görənlər.
Verdi cavan canını,
Daha neçə ərənlər.

Dostum, o nəşildənəm,
20 yanvar görənlərdən.
Gərək ki, əslində mən,
Olaydım kaş ölənlərdən.

Olmayaydım Qarabağı verənlərdən!
Olmayaydım Xocalını görənlərdən!
Olmayaydım torpağımı bölənlərdən!
Utanıram şəhid olan ərənlərdən!

20 Yanvar şəhidinə paxıllığım tutur hərdən!
Şəhidlər Xiyabanından üzü qara keçirəm mən.
Oralardan keçən zaman boğuluram mən qəhərdən.
Kaş ki siz yaşayardınız, şəhid isə olaydım mən.

Şəhidlərin məzarında qızaran bir qərənfiləm!
Yaşamaqdan utanıram, az qalıram hər gün öləm.
Bir də çətin bu dünyada ürəkdən sevinəm, güləm!
İstəyirəm Şəhid olub, Sizin yanınıza gələm.

19.01.2016

İLHAM-FƏRİZƏ

Bu nə izdivacdır, bu nə məhəbbət?
Bu nə mehribanlıq, bu nə səadət?
Halal olsun Sizə - İlham-Fərizə,
Bu nə qəhrəmanlıq, bu nə şərəfət?

Bu nə bir etibar, bu nə sədaqət?
Bu nə bir igidlik, bu nə məharət?
Baş əyirəm Sizə, İlham-Fərizə,
Bu nə bir cəsurluq, bu nə cəsarət?!

Bu nə cür qorxmazlıq, bu nə cür mərdlik?
Bu nə qəhrəmanlıq, bu nə igidlik?
Min bir rəhmət Sizə, İlham-Fərizə,
Böyük bir cəsarət, böyük şəhidlik!

Bu nə müqəddəs yer, nə ziyarətgah?
Bu nə bir Məkkədir, nə bir qiblegah?
Yeni evlənənlər baş çəkir sizə,
Ey sədaqət rəmzi İlham-Fərizə.

Bu nə bir əfsanə, bu nə bir dastan?
Bu nə Leyli-Məcnun, tükənməz yazsan.
Nizami, Fizuli, yadigar bizə,
Qoyub ki, biz yazaq İlham-Fərizə.

21.01.2016

ANA, ŞƏHİDƏ AĞLAMA!

*2016-cı il aprelin ilk günlərində torpaqlarımızın azadlığı
uğrunda şəhid olan igidlərimizin xatirəsinə*

Ana, şəhidə ağlama,
Dağlı qəlbimi dağlama!
Sanma ki, oğlun ölmüşdür,
Şəhidlər ölməzdir, ana !

Sən bir yana, mən bir yana,
Vətən qalıb yana-yana.
Saçlarını yolmağına,
Baxa bilməyirəm, ana.

Qıydı şəhid şirin cana,
Boyadı bayrağı qana.
Qurbanıq Azərbaycana,
Ağlama şəhidə, ana.

Sən bir ana, mən bir uşaq,
Vətən üçün gəl vuruşaq,
Gəl Şəhidliyə qovuşaq,
Ana, Şəhidə ağlama!

07.04.2016

ŞƏHİDLƏRİMİZİ SİZ ALQIŞLAYIN!

(20 YANVAR)

Haqqı döyə-döyə nahaq etdilər,
Haqqı söyləməyi yasaq etdilər.
O qədər haqsızlıq elədilər ki,
Milləti vətəndən qaçaq etdilər.

Bizi söyə-söyə, sözsüz etdilər,
Düzü əyə-əyə “duzsuz” etdilər.
Xocalıda xalqa zülüm etdilər,
Gözü baxa-baxa gözsüz etdilər.

Dağlıq Qarabağla barış, dedilər,
Onu unutmağa çalış, dedilər.
Qarabağsızlığa alış, dedilər !
Azərbaycanı bir qarış etdilər!

Millətin gününü ağsız etdilər,
Qarabağı verib, haqsız etdilər.
Erməniyə onu bəxşiş etdilər,
Vətənimizi Qarabağsız etdilər.

Şəhidlər, deməli, əbəs getdilər,
Canlarından görən niyə keçdilər?
Can ən şirin nemət olduğu halda,
Onlar şəhidliyi niyə seçdilər?

Çoxlu anaları ağlar etdilər,
Ata sinəsinə dağlar çəkildilər.
Neçə-neçə saxta bağlar əkdilər,
Əsil Qarabağı qurban etdilər.

Azərbaycanıma min göz dikdilər,
Araz üzərindən sərhəd çəktilər.
İrəvan, Dərbəndi peşkəş etdilər,
Etiraz edənin ağzın tikdilər.

20-si Yanvardır bu gün, a dostum,
Demirəm şeirimi siz alqışlayın.
Bir az əsəbləşdim, bir az da coşdum,
Qanım çox qaradır, siz bağışlayın,
Şəhidlərimizi Siz alqışlayın !

ŞƏHİDLƏRİ ALQIŞLAYIN!

*2016-cı il, aprelin əvvəllərində, Füzulidə gedən ağır döyüşlərdə
qəhrəmancasına Şəhid olan, baş leytenant
Ziya Həsənovun əbədi xatirəsinə*

Qəfil qəlbim durmasaydı,
Səni anacaqdım, ana.
Qəlpə məni vurmasaydı,
Məktub yazacaqdım sana.

Oğlun şəhid oldu, ana,
Ana, Ziyana ağlama.
Vətən üçün, torpaq üçün,
Cana doyana ağlama.

Şəhidlər ölməzdir, ana,
Ana, Ziyana ağlama.
Acı Vətən acısını,
Canda duyana ağlama.

Bütün ağrılar bir yana,
Vətən ağrısı bir yana.
Qalmışam mən yana-yana,
Anam, Ziyana ağlama.

Dəydi qəlpə şirin cana,
Bulaşdı köynəyi qana.
Yaraşdı Azərbaycanca,
Anam, Ziyana ağlama.

Bayraq sarıyın yarama,
Salam söyləyin balama.
Dilimdən deyin anama,
Ana, Ziyana ağlama!.

Canımdan əzizdir Vətən,
Baldan da ləzizdir Vətən.
Bayraq şəhidlərə kəfən,
Vətən, kəfənə ağlama.

Ata, Ana, bağışlayın!
Heç dinməyin, danışmayın!
Hamınız ayağa qalxın -
Şəhidləri alqışlayın!

V E T E R A N

Veteran !
Nə əzəmətli kəlmə.
Veteran söyləyəndə,
Düşür yadıma babam.
Veteranlar görəndə,
Hər an qürur duyuram.

Veteran !
Orden-medallarıyla.
Döşdə qoşa qoşadır.
Onlar öz varlığıyla,
Tarixləri yaşadır.

Veteran !
O canlı bir memuar.
Onda xatirələr var.
Dağlara yağan bir qar.
Dağ başından xəbərdar.

Veteran !
Fərqi yox, qoca, cavan,
Vətənin dar günündə,
Ondan alacaq ilham.
Şanlı bayraq əlində.

Veteran !
Deyəndə - Azərbaycan !
Düşünürük - veteran.
Düşünəndə - veteran.
Deyirik - Azərbaycan !

Veteran !
Nə çoxdur yurdumuzun
Gözəl veteranları.
Nə çoxdur ordumuzun,
Qəhrəman insanları.

Veteran !
Müharibə yolunu,
Keçən veteranları.
Vətən sevir oğlunu,
Unutmayırlar onları.

Veteran !
Şəhidlik məqamını,
Görüb gələn veteran.
Dostların məzarını,
Qoyub gələn veteran.

Veteran !
Azərbaycan deyəndə,
Cuşa qələn veteran.
Vətən, torpaq deyəndə,
Çox kövrələn veteran.

Azərbaycan - Veteran !
Veteran - Azərbaycan !

02.10.2015

MART GƏLMƏDİ, DƏRD GƏLDİ !

*1918-inci ilin mart-aprel aylarında ermənilərin
Azərbaycanda törətdikləri soyqırımın əbədi xatirəsinə*

98 il öncə yurda fəlakət gəldi,
Daşnaklar azğınlaşıb, xalqı qırmağa gəldi.
18-ci ildə mart gəlmədi, dərd gəldi,
Qudurmuş ermənilər, xalqı vurmağa gəldi.

Türk qanına susamış bu erməni itləri,
İlk dəfə deyildi ki, Türkcə hücum çəkirdi.
1905-də də yenə də məhv edərək Türkləri,
Ecmiədzin yanında düşmənçilik əkirdi.

Tülkü kimi bic olan erməni daşnakları,
18-inci ildə girdi başqa cilidə.
Bolşevik bayrağından tikərək maskaları,
Yazdı tariximizə bu matəmli ili də.

General Talışinski həbs edildiyi anda,
Bir çaxnaşma yarandı, o zamankı Bakıda.
Fürsətdən yararlanıb, hələ yanvar ayında,
Silahlı qarşıdurma yaratmışdılar onda.

Yanvar ayı planı nə yaxşı baş tutmadı,
Nəriman, Məmmədəmin buna mane oldular.
Erməni öz niyyətin əsla heç unutmadı,
Onlar bu Soy Qırma, martda nail oldular.

Martın 30-u günü erməni kilsəsinə
Yığışan daşnaklardan ilkin atəş açıldı.
Martın 31-ində Məmmədli məhləsinə,
Həm də Kərpicxanaya çoxlu güllə atıldı.

Havadan təyyarələr, Xəzərdən də gəmilər,
Düz İçəri Şəhəri, güllə-baran etdilər.
Ruslara ermənilər yalandan söyləmişlər,
Güya ki bakılılar, rusları öldürmüşlər.

Bunun yalan olduğun bilən kimi matroslar,
Açılan atəşləri anında durdurmuşlar.
O qanlı gün zamanı erməni qudurmuşlar,
Ruslar ilə araya böyük nifaq salmışlar.

Daşnaklar deyirdilər: - Müsəlmansansa, yetər!
Heç bir sorğu-sualsız qırırdılar, müxtəsər.
Bakının məhlələri xarabalıqdan betər,
Bu bir Soyqırım idi 31-ində, səhər.

Martın 19-ində 3 min nəfər erməni,
Kürdəmir yolu ilə Şamaxıya getdilər.
Bico dağlarındakı dağ Ləngəbiz kəndini,
Güllə-baran edərək, darma-dağın etdilər.

Məhəl qoymayırdılar nə uşaq, nə böyüyə,
Gözü qızmış erməni silahlı qüvvələri.
Qırğın zamanı hətda tuş gəlirdi gülləyə,
Hamilə qadınların qarınında körpələri.

Aprel ayı Qubada Soyqırım törətdilər,
Azərbaycanlıları qana qəltan etdilər.
Qoy bütün dünya görsün - qudurmuş, azgın itlər,
Bu faşist ermənilər necə bir millətdilər.

Yazmaq ilə tükənməz elimin qara dərdi,
Xocalı faciəsi, sanki qara əsərdi.
İnsanlığa sığmayan, heyvanlıqdan betərdi,
Mənim məzlum millətim, o vaxtannan deyərdi:

- Mart gəldisə - dərd gəldi!

17.02.2016

MÜBARİZƏ

*Xalqımızın igid oğlu, Milli Qəhrəmanımız
şəhid Mübariz İbrahimovun xatirəsinə*

Mübariz,
Qoyub getdın böyük bir iz,
Fəxrimizsən, ay Mübariz!
Oldun Sən nümunə, bariz,
Canım qurban, ay Mübariz.
Sən dirisən, ölüysə - biz,
Qarşısında çökərəm diz,
Baş əyirəm, ay Mübariz.
Sanırsan yaşayırıq biz?
Əlbətdə ki, yaşayan Siz.
Bizi cismən yaşatdınız.
Ürəklərdə yaşadan biz,
Sizi hər an ay Mübariz.
Sənə baxıb neçə oğlan,
Olacaqdır mərd, mübariz.
Bizim fəxrimiz, Mübariz.
Kimdə var belə Mübariz?
Kitablarda və rəflərdə,
Ürəklərdə və qəlblərdə,
Tarixdə, səlnamələrdə,
Tədrisdə və məktəblərdə,
Uşaqlarda, böyüklərdə,
Ata verən öyüdlərdə,
Yaşa, yaşa ay Mübariz !
Qoyub getdi böyük bir iz !
Ağakərim oğlu Mübariz !

CAN BALA

Atasız, anasız dəfn olunan 20 yaşlı şəhid İmrana

Bu nə gün, bu nə dövrən?

Baş əyirəm qarşında.

Şəhid oldun, ay İmran,

Cəmi 20 yaşında,

Can bala!

Nə anan var, nə atan,

Bircə anan tək Vətən.

Yetim, zirvəyə çatan,

Geydin bayraqdan kəfən,

Can bala!

Çıxdın ana borcundan,

Çıxdın ata borcundan.

Çıxdın vətən borcundan,

Qoymadın borcun qala,

Can bala!

Bu nə qeyrət, bu nə ar?

Yetim bir oğlanda var.

Həm ana, həm ata var,

Lakin darıxır məzar,

Can bala!

Yoxdur ata qayğısı,

Gənclik keçib azarda.

Yoxdur ana laylası,

Nə beşik, nə məzərdə,

Can bala!

Güllə dəydi ürəyinə,

Bayraq döndü bələyinə,

Gəldin Vətən gərəyinə,

Yazdım sənin şərəfinə,

Can bala!

06.02.2016

ŞƏHİD ATASININ FƏRYADI

Ay oğul!

Boyuna qurban olum, ay oğul,

Qırılıb əlim, qolum, ay oğul,

Gözlərim yaşla dolu, ay oğul,

Bir gülüm vardı, solub, ay oğul,

İstəyirəm yox olum, ay oğul.

Varmı bir başqa yolum, ay oğul?

Atanın gözü dolu, ay oğul.

Görmədim gözü dolu, ay oğul.

Saçım ağ appaq oldu, ay oğul.

Gözümün nuru soldu, ay oğul.

Arzular alt-üst oldu, ay oğul.

Gözləyirdim yolunu, ay oğul.

Niyə yoxsan, nə oldu, ay oğul?

Anan nigaran qaldı, ay oğul.

Hər gün seni gözləyib, ay oğul,

Anan saçını yoldu, ay oğul.

Anana mən nə deyim, ay oğul?

Deyim getdi hər şeyim, ay oğul?

Deyim itirdik səni, ay oğul?

Qəhər atanı boğur, ay oğul,

Gəl yenə təzdən doğul, ay oğul.

Anan yaman darıxıb, ay oğul,

Boyuna qurban olum, ay oğul.

Əlini buraxanda, ay oğul,

Deyirdin getmə dayan, ay oğul.

Sən getdin, mənə qaldım, ay oğul,

Sənə mən həsrət qaldım, ay oğul.

Boyuna qurban olum, ay oğul.

Kaş mən şəhid olaydım, ay oğul.

GENERAL HƏZİ

General Həzi Aslanovun əziz xatirəsinə

Vətən çağırmışdı cəbhəyə mənə,
 Orduya getmişdim daha mən yeni,
 Taxdılar döşümə “Bayraq” Ordeni.
 Şəxsi igidliyə, qoçaqlığıma,
 Tərif eyləyirdi komandır mənə.
 Mundirə taxıldı “Nevski” Ordeni.
 Ay ana etdilər komandır mənə.
 Paqonda artdıqca ulduzum mənim,
 Təltif eylədilər “Ulduz” ordeni.
 Zabit olduğumu biləndən bəri,
 Hamı çağırırdı General mənə.
 Tanklar döyüşlərə səsləyir mənə,
 Vətənim uğrunda “Vətən” ordeni,
 Lap çox bəzəyirdi mənim sinəmi.

Ay ana axtarsan Həzi balanı,
Döyüşən tanklardan xəbər al məni.
“General Aslanov, haydı irəli!
Mərdliklə, qürurla əz faşistləri!”
Belə əmr verdi elin rəhbəri.
Həzi dəmir atın yəhərləmişdi,
“Haydı aslanlarım! Haydı!”, demişdi.
“Haydı, irəliyə!”- əmri vermişdi.
Son döyüşü idi, bunu bilirdi,
Aldı sinəsindən “qəlpə” ordeni,
“Şəhidlik” ordeni “zirvə” ordeni.
Ay ana, bir daha axtarma məni,
Axtar ürəklərdə, qəlblərdə məni,
Axtar kitablarda, rəflərdə məni.
Mən heç ölməmişəm, sağam, ay ana.
Axtar Mübarizin qəlbində məni,
Axtar millətimin beynində məni.

Təklif edirəm:

“Həzi Aslan” adına orden təsis olunsun,
bu ordenlə ən cəsur şəxslər təltif olunsun.

SATİRA

Dəyişib çərxi fələk, hamı kələkdən danışır,
Biri lap yavaşcadan, o birisi bərkdən danışır.
İstədim xalqı qaldırım Qarabağ davasına,
Dedilər ki, görəsən şair ürəkdən danışır?
Ay cammat, bu işə şair haçandan qarışır?

WHATSAPP ÇIXARDANIN ZATINA LƏNƏT

Səhər oyananda, axşam yatanda,
Ürəyi şad olur WiFi tapanda.
Səhərdən axşama barmaq ekranda,
WhatsApp çıxardanın zatına lənət.

Uşağı telfondan ayırmaq olmur,
“Nauşnik” qulaqda, çağırmaq olmur.
Qonşular yatıbdır, bağırmaq olmur,
WhatsApp çıxardanın zatına lənət.

Hamı bir-biriylə səssiz danışır,
İnternetlə hamı küsüb-barışır.
Mətbəxdə süd daşır, aləm qarışır,
WhatsApp çıxardanın zatına lənət.

Dava düşür evdə WhatsAppın üstə.
Arvaddan çayı da WhatsAppla istə.
Şəkillər, videolar gəlir üst-üstə,
WhatsApp çıxardanın zatına lənət.

Bu gün WhatsAppı var yəqin hər kəsin,
Ürəyi istəyən dosda göndərsin.
Şeiri oxuyub, qoy hamı desin,
WhatsApp çıxardanın zatına lənət.

“FACEBOOK” ÇIXARDANIN ÜZÜNƏ LƏNƏT

Kişi də,arvad da,hətəda uşaq da,
Səhər də,axşam da, olur ‘facebook’da.
Hətəda Obama da vardır dostluqda,
‘Facebook’ çıxardanın üzünə lənət

Hamı tapıb orda özünə sənət,
Layk qoyub sənə də edəcək minnət.
Bir profil açdım, elədim qələt,
‘Facebook’ çıxardanın üzünə lənət.

Hamı ‘facebook’da tapır cəsərət,
Kimdən xoşun gəlmir, ‘facebook’da mələt.
İstəsən heç qoyma sözünə sərhəd,
‘Facebook’ çıxardanın üzünə lənət.

Hər dəyqə ekranda yeni bir surət,
Etməyir gözünü çəkməyə cürət.
- Ayə kor olassan, gözünə rəhmət!
'Facebook' çıxardanın üzünə lənət.

Ay arvad çay süzən bir günün olsun,
'Facebook'suz qalasan, Sukerberq ölsün.
Paylaş statusunda, qoy o da görsün
'Facebook' çıxardanın üzünə lənət.

Yazmışdın ay Rizvan 'Whatsapp' dan şeir.
Hamı 'Facebook'da 'Whatsapp'dan deyir
Müəllifin adını sonunda yeyir,
'Facebook' çıxardanın üzünə lənət. *30.10.2015*

FaceBook ÇIXARDANIN RUHUNA RƏHMƏT

FaceBook nə cəhənnəm, nə də ki, cənnət,
Hətəda görürəm ki, az qalıb millət,
Uşağın FaceBook-da eləsin sünnət.
FaceBook çıxardanın üzünə lənət.

Biri video qoyur doğum evindən,
Biri gileylənir o birisindən,
Biri lüt soyunur, gedir özündən.
FaceBook çıxardanın üzünə lənət.

Toyuna FaceBookla eləyir dəvət,
Nümaiş etdirir o biri sərvət.
Nə abır saxlayır, nə də ki ismət,
FaceBook çıxardanın üzünə lənət.

Biri deyir ki, neft qalxdı nəhayət,
Biriysə yazır ki, bu bir rəvayət.
Manata edilir açıq xəyanət,
FaceBook çıxardanın üzünə lənət.

Tualetə gedir, telefon əldə,
Vay o haldan ola, tualet çöldə.
Yayda qəlbdə deyər, qışdasa dildə,
FaceBook çıxardanın üzünə lənət.

Həyat FaceBook-dan deyil ibarət,
Son zamanlar artıb həyata nifrət.
Bu əyləncə deyil, əsil əsarət,
FaceBook çıxardanın üzünə lənət.

Əslində FaceBook gözəl bir alət,
İstifadəsini biləndə əlbət.
Deyin mollalara oxusun xəlvət,
FaceBook çıxardanın ruhuna rəhmət.

16.02.2016

İNSAN - HEYVAN

Sonra da deyirlər ki, heyvanda ağıl yoxdur,
Bir çoxundan inan ki, heyvanın ağılı çoxdur.

Bizsə onları kəsib, bişiririk, yeyirik,
Heyvanları kəsəndə 'bissimillah' deyirik.

Onların da bizim tək yaşamağa haqqı var,
Öldürməyin məyər ki, haqqı və nahaqqı var?

Heyvanlar öz cinsindən olanı öldürməyir,
İnsanlarsa nə heyvan, nə də insan bilməyir.

İnsana ali deyib, siz məni güldürməyin,
İnsan adət edibdir, insanı öldürməyi.

İsana ali deyib, onu rüsvay etməyin,
Ya da, can ala-ala, cani olub getməyin.

Heyvanı öldürənə, qatil deməyir insan,
Bununla razıdımı görənlər hər hansı heyvan?

Heyvanlar bir-biriylə, müharibə etməyir,
Silahlar fikirləşib, qatil olub getməyir.

Atom bombasıyla kütləvi məhv etməyir,
İnsan kimi həyatda dəhşətli səhv etməyir.

İnsan - ağıllı heyvan, heyvan-ağılsız insan.
Görən hansı yaxşıdır, insan, yoxsa ki heyvan?

27.10.2015

BAŞA DÜŞMƏZ

Hikmət var ikən başda əgər, daş başa düşməz,
Daşda olan hikməti də hər baş başa düşməz.

Sevda yaşayan qəlb biləsən, yaş başa düşməz,
Hər kəsdə olan baş belə qöz-qaş başa düşməz.

Manqalda kabab ətri gələr, aş başa düşməz,
Olsa da yeməklər şahı aş, kaş başa düşməz....

Məlumdu ki, hər hikməti, hər baş başa düşməz,
Qəlblərdəki hər dərdisə qardaş başa düşməz.

AZƏRBAYCAN MÜƏLLİMİ

Maaşı çox az alır,
Kreditlə dolanır,
Hərdən bir “rüşvət” alır,
Azərbaycan müəllimi.

Bərbad həyat yaşayır,
Karyerdə daş daşıyır.
Lap fəhləyə oxşayır,
Azərbaycan müəllimi.

“Bolkart”ı çantada bol,
Yoxdur artıq başqa yol.
Deyir ac ol, kişi ol !
Azərbaycan müəllimi.

Məhrumdur nemətdən o,
Çıxıb boşdan-bərkdən o.
Düşübdür hörmətdən o,
Azərbaycan müəllimi.

Bizə ağıl örgədir,
Özü isə ac gəzir.
Hər gün həyatdan bezir,
Azərbaycan müəllimi.

Müəllim gözəl insan,
Ona ürək, can qurban.
Çoxdan bezib yalandan,
Azərbaycan müəllimi.

Sovetin dönəmində necə müqəddəs idi,
Ayağa durmaq üçün, bircə adı bəs idi.
Hafizələrdə qalan, ən mülayim səs idi,
Azərbaycan müəllimi.

Bir-birinə “Müəllim”, deyə çağırır hamı,
Bu “müəllim” sözündən hamı alır ilhamı.
Müəllimin əslini tapa bilmirəm, hanı,
Azərbaycan müəllimi?

Müəllim yemək yeyərdi??
Ya siqaret çəkərdi??
Necə müqəddəs idi,
Azərbaycan müəllimi?

27.12.2015

BİBİ OĞLU

Gör işləmirəm mən neçə vaxtdır bu cahanda,
Tapar çuxurun gərki deyirlər su axanda.
Sel tək axıram, tapmıram çuxur, bibi oğlu,
Qardaş, hələ sən şükürlüsən mənə baxanda.

Gəldin para borc almağa məndən, bibi oğlu,
Bir başla fikirləşginən hərdən, bibi oğlu.

Dövlət işinə girməyə müyəssər olanda,
Hər ay sonu kart iylə gedib maaş alanda,
Düşdüm mü sənə yadına heç mən, bibi oğlu,
Maaşı becid, rüşvətisə yavaş alanda?

Gəldin para borc almağa məndən, bibi oğlu,
Bir başla fikirləşginən hərdən, bibi oğlu.

Yaxşı bilirsən ki, pulum azdır, sənə qurban,
Ayaq uzanıbdır, gödəlibdir yenə yorğan.
Al yorğanı da qoy məni çılpaq, bibi oğlu,
Evim-əşiyim, hər şeyim olsun sənə qurban.

Gəldin para borc almağa məndən, bibi oğlu,
Bir başla fikirləşginən hərdən, bibi oğlu.

Bəlkə pula heç ehtiyacın yox, bibi oğlu?
Bəlkə də hesabında pulun çox, bibi oğlu?
Bəlkə, basırsan qarani, o səni basınca?
Bil ki, dayın oğlunun gözü tox, bibi oğlu.

Gəldin para borc almağa məndən, bibi oğlu,
Bir başla fikirləşginən hərdən, bibi oğlu.

16.03.2016

BAKIDA

Yox bu gün bakılıya hörmət Bakıda,
Qalmayıb bakılıda cürət Bakıda.

Oynadır hamı bu gün at Bakıda,
Bakılı qalıb narahat Bakıda.
Yox olub yerli camaat Bakıda,
Qalmışam camaata mat, Bakıda.

Sökülür məhlələri, Sovetski bərbad Bakıda,
Evin kvadratını min beş yüzə sat Bakıda.
Get yaşa Masazırda, yox sənə yer-zad Bakıda,
Bakılı, nə durmusan, dur eylə fəryad Bakıda.

Bakını söküb-tikib bakılıdan soruşmadılar,
Baksovet metrosunu İçəri Şəhərə tuşladılar.
Adına bənzəmədi, şüşədən onu işlədilər,
Qorumaqçün Bakını bakılılar vuruşmadılar.

Bakının yaxşı yerində yaşayır yad Bakıda,
Bakılı nə durmusan, dur eylə fəryad Bakıda.
Tüpürüb Qarabağa çıxardıblar ad Bakıda,
Qalmayıb köhnə qoxu, köhnə şirin dad Bakıda.

Bakının mərkəzində göydələnlər ucalıbdır,
Körpülər inşa olunubdu, bağlar salınıbdır.
Ancaq çifayda ki, o, bakılılardan alınıbdır,
Bakıdan hələ çoxdan bakılı yola salınıbdır.

Yox bu gün bəxt Bakıda, bakılıya hörmət yoxdur,
Gəlmək üçün Bakıya, bakılıda cürət yoxdur.
Tolerantdır Bakımız deyirlər, millət çoxdur,
Nə yazıq ki Bakıda bakılıya sərvət yoxdur.

Deyirəm yoxdu bu gün, Bakılıya hörmət Bakıda,
Qalmayıb ay camaat, bakılıda cürət Bakıda.

MANAT GETDİ ÇALA-ÇALA

Manat getdi çala-çala,
Xalqı ələ sala-sala.
Yetişmişim qala-qala,
Kalım düşür bala-bala.

Millət qalıb yana-yana,
Çoxu artıq qıyıb cana.
Bu qədər neft ola-ola,
Nə olub Azərbaycana?

Namərdləri topa-topa
Millətindən qopa-qopa,
Yeyirlər basaraq gopa,
Milyardları lopa-lopa.

Qiymət qalxır uça-uça,
Millət çatmır qaça-qaça.
Neft-qazımız daşa-daşa,
Dövlət qalıb çaşa-çaşa.

Tarixini yaza-yaza,
Dırnağıyla qaza-qaza,
Millətim getdi güdaza,
Öz yolunu aza-aza.

Yorulmuşam yaza-yaza,
Həsrət qaldıq neftə-qaza.
Bu nə bəla, bu nə cəza?
Güman yoxdur çıxmaq yaza.

İsraflığa dözə-dözə,
Batdı manat üzə-üzə.
Məmur deyir, gəldik gözə,
Nə deyəsən belə sözə?

Hələ bu da azdır bizə,
Batacayıq üzə-üzə.
Dostumuzu əzə-əzə,
Yenildik düşmənimizə.

Torpaqları verə-verə,
Vətən qaldı qara günə.
Qarabağı dərə-dərə,
Bağışladıq düşmənlərə.

Yıxdıq evi, bilə-bilə,
Yaşlar gözdə gilə-gilə.
Millət niyə qalıb yenə,
Göz yaşını silə-silə?

Torpaq getdi çala-çala!
Şəhid qanı qala-qala.
Neft-qazımız ola-ola,
Manat batdı bala-bala.

Mərd qovulub, namərd olub,
Namus, qeyrət ola-ola!

24.12.2015

MANAT ÖZÜNÜ SƏNDƏMİ VALYUTA SANIRSAN?

Mirzə Ələkbər Sabirin "FƏHLƏ" şeirinə nəzirə

Manat, özünü səndəmi valyuta sanırsan?
Üzmək yerinə, batmağı asanmı sanırsan?

Bil, valyutanın, cahu-cəlalı gərək olsun,
Qızıl ilə möhkəmlənən dalı gərək olsun.
Kimin cibindədirsə, onun yağ-balı olsun.
Axmaq manat, sən üzməyi fasonmu sanırsan?
Üzmək yerinə, batmağı asanmı sanırsan?

Hər alveri-sövdada soxulma sən araya,
Lazım deyil, heç soxma özün sən bu bəlaya.
Düşməni kəsilib, gəlmirsən kəsib fəqaraya.
Dövlətlilərə “paçka”-nı ehsanmı sanırsan?
Üzmək yerinə, batmağı asanmı sanırsan?

Neft öldü, manatın halı oldu yenə bərbad,
Üzməyini neftsiz edəməz kimsəyə isbat.
Ay pul, dedilər üz, demədilər ki, həməni bat.
Bu “qabiliyyətini” sən imkanmı sanırsan?
Üzmək yerinə, batmağı asanmı sanırsan?

21.12.2015

MİLLƏTİK

Görünür biz, çox imkanlı dövlətik,
Bu imkandan zərrə xeyir görmədik.
Payladığ imkanımızı yadlara,
Gör necə də biz gözü tox millətik.

Bir gözü tox, bir gözü yox millətik,
Yarısı xox, yarısı lox millətik.
İnanmayın kanallara, zadlara,
Sevinci az, qüssəsi çox millətik.

Bir-birimizi bitirən millətik,
Yaxşılıqları itirən millətik.
Görüm-baxımla minərik atlara,
Güya ki, biz çörək verən millətik.

Səfəvilərdən biz ahıl millətik,
Üstü qızıl, altı daxıl millətik.
Paylayırıq torpağı da yadlara,
Qoy deməsinlər ki paxıl millətik.

06 iyul 2016

NOOLUB ALA

Baba Pünhanın eyni adlı şeirinə nəzirə

Salmısan milli pulu gör nə hala, noolub ala?
Bankların bağlanacaqdır az qala, noolub ala?

S-klass benzinini almağa yoxdu pul-para,
Az qalıblar ki gedib Liffan ala, noolub ala?

Dönüb müxalifətə üz tutub kasıb-füqara,
Qalmayıb etibarı iqtidara. Noolub ala?

Ala bilmirdi kasıb dükandan araq bir ara,
Gərəkidi ki onun kartı ola. Noolub ala?

Kasıb aldı maaşın, istədi ki dollar ala,
Dedilər dollar itib, yoxdu, bala. Noolub ala?

Dolların qalxmağı yazığı salmışıydı dala,
Qorxurdu dollar iki manat ola. Noolub ala?

Yetimin külfəti evdə az qalır ki ac qala,
İstəyir ki maaşa dollar ala. Noolub ala?

2015-ci il az qaldı dalda qala,
Bütün pula getdi ki, ərzaq ala. Noolub ala?

Bu nə böhran ki əgər, tək kasıbı zibilə sala,
Bir çox imkanlılar da düşdü dala. Noolub ala?

Bilmirəm nə baş verdi ki, Eldarı saldı yola,
Başqa nazirlər isə, baxdı fala. Noolub ala?

Yazırdı ki, Baba Pünhan, bəlkə dövlət ayıla,
Kim istəyər ki, yatıb yuxuya qala... Noolub ala?

Yaşasaydı Baba Pünhan deyərdi, kəs a bala,
Apararlar səni evdən Bayıla: - Noolub ala?

02.02.2016

OLMADI

Atıb suya üzdükdülər manatı,
Oynatdılar Vətəndə köhlən atı.
Axtarıldı yerin yeddinci qatı,
Tapa bilmədilər, batan manatı.
Bir manat da gördüm deyən olmadı.

Ələ salıbdılar bu camaatı,
Camaatın görsənməyir nicatı.
Niyə öldürdülər görən manatı?
Exchange-də manat ilə yanaşı,
Bircə dollar belə görən olmadı.

Exchange-ləri tez qapatdılar,
Ortaya saxta məzənnə atdılar.
İşliləri işsizlərə qatdılar,
Qara bazarları da bağlatdılar.
Vağzalda dəllallar görən olmadı.

Bu nə oyun, dollar-manat oyunu?
Soxdular manatın yerə boyunu.
Qurban kəsib manat adlı qoyunu,
Çaldılar manatın sünnət toyunu.
Toya gəlib, manat salan olmadı.

Dedilər ki, təsiri yox millətə,
Millətimiz öyrəşib hər zillətə.
Bir çox ağızlar qalıb həsrət ətə.
Yazdım ki, məmurlar gələ qeyrətə,
Məmurlarda qeyrət görən olmadı.

28.12.2015

ÖLMƏ, EŞŞƏYİM, ÖLMƏ...

Ölmə eşşəyim, ölmə,
Dözginən hər zülümə.
Kor olsan da səbr elə,
İşiq gələr gözüünə.
Ölmə eşşəyim, ölmə,
Şükr elə pis gününə.
Haçansa bir küp qızıl,
Çıxacaqdır önünə.
Ölmə eşşəyim, ölmə,
Düşmə gışın çölünə.
Yaz gələr, yonca bitər,
Əppək dəyər dilinə.

Ölmə eşşəyim, ölmə,
Heç kimlə otu bölmə.
Əldən verərsən otu,
Düşərsən it gününə.

Ölmə eşşəyim, ölmə,
Çibən çıxsın dilimə.
İpotekaya girmə,
Minəcəklər belinə.

Ölmə eşşəyim, ölmə,
Kreditə ötürmə.
Vaxtında ödəməsən,
Evin olacaq türmə.

Ölmə eşşəyim, ölmə,
Yaladığın tüpürmə.
Krizisdir ey, ay eşşək,
Tüpürüb nəş gətirmə.

Ölmə eşşəyim, ölmə,
Bağla gözünü, görmə.
Görsən anqıracaqsan,
Gördünmü, yenə türmə.

Ölmə eşşəyim ölmə,
Ağacdən alma dərmə.
Dərsən də hamı kimi,
Onu heç kimə vermə.

Ölmə eşşəyim, ölmə,
Ölüb yerə sərilmə.
Bir aləm yas xərci var,
Ölsən gözə görünmə.

Ölmə eşşəyim, ölmə,
Ölsən, sonra dirilmə.
Yenə ac qalacaqsan,
Ay hərif, geri dönmə.

Ölmə eşşəyim, ölmə,
Qoyun kimi mələmə.
Səni çox minənlərə,
Şıllağ at və təpiklə.
Ölmə eşşəyim, ölmə,
Get yiyələn elmə.
İki atın arpasın,
Bölmə eşşəyim, bölmə.
Ölmə eşşəyim, ölmə,
Yıxılan dosta gülmə.
Dostun irəli getsə,
Qəm yeyərək üzülmə.
Bu qədər sözdən sonra,
Ölsən cəhənnəmə öl.
Adam ol, eşşəy olma,
Bezmişəm səndən, sən öl.

25.11.2015

QOYMA, ÖLDÜ

Cib boşdu, amandı, qoyma öldü,
Ölməyi yamandı, qoyma öldü.
Vay-vay deyəsən manat deyil bu !
Demişdilər, ölən zad deyil bu !
Artıq qartala qanad deyil bu !
Krizisdi, amandı qoyma öldü !
Ölməyi yamandı, qoyma öldü !

Xalqın halına baxıb, utandım,
Pul ölməyəcək dediz - inandım.
Demə boş sözüymüş - indi qandım.
Pul yoxdu, amandı, qoyma öldü,
Ölməyi yamandı, qoyma öldü.

Qorxdum, ay aman, yarıldı bağrım,
Bir nazik ipə sarıldı bağrım.
Bir anlığına qaraldı bağrım.
Sanki çırağın yarısı söndü,
Sönməyi yamandı, qoyma öldü.

Heç bir tükü yox keçəl başında,
Ağ tükləri bəllidir qaşında,
Otuzdurulub pulun başında,
Elmandı, yamandı qoyma gəldi,
Məzənnə salandı, qoyma gəldi.

İçə bilmirik krant suyundan,
Bezmişik smartkart oyunundan.
Vallah olmuşuq betər qoyundan.
Hələ çox cavandı, qoyma öldü!
Halımız yamandı, qoyma öldü!

26.12.2015

QOYUN OLMAQ ÇƏTİN ŞEYMİŞ

*İt olub hürmədik Aya,
Yoxdu bizdə abır-həya.
Qoyun olmaya-olmaya,
Qoyun olmaq çətin şeymiş.*

Ramiz Rövşən

Ağlayanda yas içində,
Ağla ədalət üçün də.
Yüz canavarın içində,
Qoyun olmaq çətin şeymiş.
Haq-ədalət güclü əldə,
Qəhrəmandır hamı dildə.
Qoyun olmayan bir əldə,
Qoyun olmaq çətin şeymiş.

Ağdam gedib, qalib Bərdə,
Millət salıb məni dərdə.
Hər şey aydın olan yerdə,
Qoyun olmaq çətin şeymiş.
Yox arada heç bir pərdə,
Arvad olub bu gün ər də.
Çoban olmayan bir yerdə,
Qoyun olmaq çətin şeymiş.
Şəhidlik müqəddəs peşə,
Düşmən nəfəsini kəsə.
Canavar təkin bir kəsə,
Qoyun olmaq çətin şeymiş.
Qurban olsam da Vətəndə,
Duracam düşmən önündə.
Qurban bayramı günündə,
Qoyun olmaq çətin şeymiş.
Hərbi mundirini geymiş,
Bayraq önündə and vermiş.
Deməsinlər dezertirmiş,
Qoyun olma, çətin şeydi.

RƏZALƏTDİ, RƏZALƏT!

İnsanda bir xislət var,
Hey axtarar ədalət.
O yerdə ki, rüşvət var,
Rəzalətdi, rəzalət.
İnsanlığa sözüm var,
Edəcəyəm cəsarət.
Ədalətsiz Hökəmdar,
Rəzalətdi, rəzalət.

Dəbdəbəli villalar,
Verər gözə xəcalət.
Məmərlərdə milyonlar,
Rəzalətdi, rəzalət.

Tikilib bir imarət,
İçində dolu nifrət.
İmarətləmi şöhrət?
Rəzalədi, rəzalət.

Xirtdəyə çıxan borclar,
Yox kimsədə səxavət.
İntihar, ey insanlar,
Rəzalətdi, rəzalət.

Verib polisə dövlət,
Əsayişi əmanət.
Etmir millətə hörmət,
Rəzalətdi, rəzalət.

Məmərlər alır rüşvət,
Adını qoyur "hörmət".
Budur dövlətə xidmət?
Rəzalətdi, rəzalət.

Kitab oxumur millət,
Söyləyin, bu nə halət?
Cavanlarda cəhalət,
Rəzalətdi, rəzalət.

Çoxdan qalıb kaman, tar
Qarabağıma həsrət.
İtirməyə güman var,
Rəzalətdi, rəzalət.

Yazdım, bitdi nəhayət,
Onca bənddən ibarət.
Təəssüf ki, nəqarət,
Rəzalətdi, rəzalət

05.02.2016

ÜZMƏYİ KİMDƏN ÖYRƏNDİN

Sevgilimsən, dollar kimi,
Üzməyi kimdən öyrəndin?
Sol tərəfə gümüş teli,
Düzməyi kimdən öyrəndin?
Ay öyrəndin, vay öyrəndin,
Üzməyi kimdən öyrəndin.

Millətin hər şeydən əlin,
Üzməyi kimdən öyrəndin?
Neft gücünə belə göydən,
Süzməyi kimdən öyrəndin?
Dollara, avroya dodaq,
Büzməyi kimdən öyrəndin.

Bu cür devolvasiyaya,
Dözməyi kimdən öyrəndin?
Lağ eləyirdin avroya,
Küsməyi kimdən öyrəndin?
Ay öyrəndin, vay öyrəndin,
Küsməyi kimdən öyrəndin?

Döşək altına dolları,
Düzməyi kimdən öyrəndin?
Hərdən bir öpüb onları,
Sevməyi kimdən öyrəndin?
Dolları hər şeydən artıq,
Sevməyi kimdən öyrəndin?

Dənizlərə yaxta kimi,
Girməyi kimdən öyrəndin?
Ay AZN balta kimi,
Üzməyi kimdən öyrəndin?
Ay camaat, həyatdan əl,
Üzməyi kimdən öyrəndin?

Manat, intihar etməyi,
Ölməyi kimdən öyrəndin?

21.12.2015

XİYAR

Biri vardır, biri yoxdur,
Biri yoxdur, biri var.

Vardı bosdanda xiyar.
Düz xiyar, əyri xiyar.
Varmıdır ki, bir diyar,
Ki, bitməsin orda xiyar?

Üstü yaşıl, içi ağdır,
Dadı yoxdur, bu xiyardır.
Hər yerdə, çox populyrdir,
Xiyar necə bəxiyardır.

Yanğıya çarə xiyardır,
Salatın şahı xiyardır.
Zehni avarə - xiyardır.
Eşqə divanə - xiyardır.

Olsa da bihuşi ətri xiyarın,
Yoxdur heç bəxti, izzəti xiyarın.
Varsa da ismi cürəti xiyarın,
Dəyməz bu ismə surəti xiyarın.

Vücudi-rəngi müqəddəs xiyarın,
Adı nəyçün görəsən pis xiyarın?
Görəsən nəyçün olub heyranı hər kəs xiyarın?
Dadı yaxşı, əcəba adı niyə pis xiyarın?

Kommunistin dönəmində
Xiyarın hörməti vardı.
Yeməsən də, lap yesən də,
Deyirdilər ki, xiyardı.

Bu demokratiyaiylə liberallaşdı xiyar.
Buraxdı çox özünü, ağ elədi, çaşdı xiyar.
Parnikdə şişdi, böyüdü, həddini aşdı xiyar,
Dedilər: “bəbəydi, ürəydi, gözdü, qaşdı xiyar”.

Son zamanlar deyəsən adam adı olub xiyar.
Çağırırsan “Ay xiyar!” verir cavab biixtiyar
Bostanları tərk edib, gəzir xiyar diyar-diyar.
Bu xiyar, başqa xiyar, basıbdır hər yanı xiyar.

Bu xiyarmı adıdır, deyirlər insanə xiyar?
Yoxsa insan adıdır, Huh Nəbidən ismi xiyardır.
Bilirsən kimdi xiyar?
Xiyar bu gün avam adamdır, bu adam nə bəxtiyardır.

Biri yoxdur, biri vardır,
Kimi yatmış, kim oyaqdır.
Göydən düşən üç xiyardır?
Üzü yaşıl içi ağdır.

23.10.2015

QOY DESİNLƏR

Arxa olma arxalıya,
Deyərlər ki, yamaqdır.
Arxa ol ki, arxasıza,
Qoy desinlər dayaqdır!

Çörəyi ver çörəkciyə,
Necə mahir cavabdır.
Sədəqə ver dilənçiyə,
Qoy desinlər savabdır !

Ömür boyu yaxşılıq et.
Deməsinlər nahaqdır.
Qaranı inkar, ağı seç,
Qoy desinlər ki, haqdır !

Elimli və arif ol ki,
Deməsinlər uşaqdır.
Haqqı söylə, doğru ol ki,
Haqqı inkar, yasaqdır.

Görginən ki, saleh işlər,
Deməsinlər günahdır.
Nəzmimə aşiq kişilər,
Qoy desinlər ki, ARQ¹- dır!

26.12.2015

ARQ – Axundov Rizvan Qorxmaz oğlu

ŞƏXSİYYƏTLƏRƏ ƏLİRİZA OĞLU HEYDƏR

O, Vətənin oğludur?
Hər addımı doğrudur.
Davamçısı oğludur.
Siması çox nurludur.
Fərəhli, qürurludur.
Azərbaycan oğludur !
Əlirıza oğlu Heydər !
Sevimli Ulu Öndər !
Mənə bir lider göstər,
Vətənin dar günündə,
Çıxsın meydana o ər,
Vətən çağırır deyər,
Vəzifəsini atıb,
Vətənə doğru gələr.
Zirvələrdən o enər,
Vətən üçün yenilər.
Vətən üçün yüksələr.
Düşməninə sinə gələr.
Xain uzanan əllər,
Məqamında kəsilər.
Bu böyük cəsarəti,
Söylə görüm kim edər?
Əlirıza oğlu Heydər!
Əsil böyük bir öndər!
Ey böyük Pərvərdigar,

Bizə bir rəhbər göndər.
Azərbaycan deyəndə,
Deyək biz Ulu Öndər.
Ali rəhbər deyəndə,
Deyək biz rəhbər Heydər!
Sinəsi göynəyəndə,
O, Azərbaycan deyər!
Polad kimi əyilməz,
Düşmənləriysə yenər.
Əzib, qırıb məhv edər.
Xalqa qıymaz qəm, kədər.
Getməz əməyi hədər.
Vətən üçün, el üçün,
Kim can qoyar bu qədər?
Əlirıza oğlu Heydər !
Möhtəşəm Ulu Öndər.
Mənə bir rəhbər göstər,
Öz acısın unudub,
Xalqın acısın çəkər.
Müstəqil dövlət istər !
Azərbaycan deyəndə,
Ürək kövrəlmək istər.
Söylə görüm kim sevir,
Vətəni bu qədər?
Əlirıza oğlu Heydər !
Uğurlu Ulu öndər !
Mənə bir insan göstər,
Olsun ilin adamı.
Mənə Gülistan göstər,
Onu quran de hanı?
Mənə bir Quran göstər,

Əlimi ona basım,
Ey Azərbaycan xalqı,
Dostu-düşməni tanı.
Fəda etdi O canı,
Əsirgəmədi qanı.
Yaşadığı hər anı,
Sevdi Azərbaycanı.
Söylə görüm kim gedər,
Şərəfli yol bu qədər?
Əlirza oğlu Heydər.
Rəhbər və Ulu Öndər !

АЛИРЗА ОГЛЫ ГЕЙДАР

Для нас и есть великий дар,
Алирза оглы Гейдар,
Генерал - Улу Ондер.

Он сын своего народа
Перед ним одна дорога.
Выгнать всех врагов с порога,
Служить народу, вот дорога.

Народ судьбой ему обязан,
Он же Родине обязан.
Враг был сразу же наказан.
Он чекист, великий разум .

Принес народу он свободу,
Прошел через огонь и воду .
Поверь лукавить я не буду,
Стал он лидером повсюду.

Покажи мне человека,
Был чтоб человеком года.
Был из знатного он рода,
Но старался для народа.

Я поражен его талантом,
Для родины он был гигантом.
Славился своим контрактом,
Контракт « Века» был гарантом.

Живя он каждую минуту,
Он только Родиной дышал.
Вложил он каждую монету,
Конфликты миром он решал.

Он вождь народа, спору нет,
Можно смело говорить.
Рисуй художник, рисуй портрет
Рисуй , народу подарить.

Для нас неповторимый дар,
Алирза оглы Гейдар.
Великий вождь - Улу Ондер.

04.10.2015

ALİ BAŞ KOMANDAN

Ver döyüş əmrini, ver, sənə qurban,
Ali baş komandan, Əliyev İlham!

Neçə ildir Xocalıdan axır qan,
Bu faciə çıxmaz olub yadımdan.
Qovaq düşmənləri can Qarabağdan,
Azad olsun əbədi Azərbaycan!

Ver döyüş əmrini, ver, sənə qurban,
Ali baş komandan, Əliyev İlham!

Hazırq uğrunda axıtmağa qan,
Qurban olsun sənə candan əziz can!
Ey şanlı bayraq, Şuşamda dalğalan,
Qalx ayağa, qalx qanlı Azərbaycan!

Ver döyüş əmrini, ver, sənə qurban,
Ali baş komandan, Əliyev İlham!

Zəngəzur, Göyçə mahalı alınsın,
Naxçıvan Azərbaycana calınsın!
Xan kəndində böyük zəfər çalınsın,
Atəşfəşanlıqdan göylər alıssın!

Ver döyüş əmrini, ver, sənə qurban,
Ali baş komandan, Əliyev İlham!

Qacar qalasını bərpa eyləyək,
İrəvan xanlığın yenidən tikək!
Düşməyə rəhm eyləməyək, neyləyək?
Orda multikulturalizm əkək.

Ver döyüş əmrini, ver, sənə qurban
Ali baş komandan, Əliyev İlham!

Güc də səndədir, qüvvət də səndədir,
Yoxdur başqa ali, hamı bəndədir.
Nicat səndədirsə cihad məndədir.
Nə qədər ki, torpaqlar düşməndədir,

Ver döyüş əmrini, ver, sənə qurban
Ali baş komandan, Əliyev İlham!

Yazılsın tarixə sərkərdə İlham!
Əsrlər boyu uğrunda verək can!
Əsgərlər alsınlar səngərdə ilham!
Qoşa qarısın İlham-Azərbaycan!

Ver döyüş əmrini, ver, sənə qurban
Ali baş komandan, Əliyev İlham!

05 aprel 2016

Ə R D O Ğ A N

Azadlıq yağmuru tək, cümlə türklərə yağan,
Cumhur başkanımız var- Rəcəp Tayyip Ərdoğan.

Deyir yenmez Türkiyə, nə qədər ki, mən sağam,
Atattürk davamçısı - Rəcəp Tayyip Ərdoğan.

Deyir Türkə qardaşam, düşmənlərə mən dağam,
Mənim əfəndim, ağam - Rəcəp Tayyip Ərdoğan.

Müasir Osmanlıya, sənsən bu gün ərməğan,
Türkmənə etdin fəqan - Rəcəp Tayyip Ərdoğan.

Sanki bir günəş kimi, qaranlıqlardan doğan,
Aydınlığa çıxaran - Rəcəp Tayyip Ərdoğan.

Hürriyyətlə isladan, Türk dünyasına yağan,
Azadlıq yağmurudur - Rəcəp Tayyip Ərdoğan.

Mənə bir ər gösdərin, Rusun əlindən vuran,
Cəsarət nümunəsi - Rəcəp Tayyip Ərdoğan.

Sənin ey cumhur başqanı, vuran əlinə qurban,
Söyləyir cümlə Turan - Rəcəp Tayyip Ərdoğan.

Nədən için göynəyir, yeməmisənsə soğan?
Yedirəcək düşməne - Rəcəp Tayyip Ərdoğan.

Edibdir səni Başqan, yeri-göyü yaradan,
Seçdin ağı qaradan - Rəcəp Tayyip Ərdoğan.

Yenməz türkün bayrağı, yenmə, dalğalan hər an,
Türkün yanan ocağı - Rəcəp Tayyip Ərdoğan.

Onunçün sorun deyil, soyuq, şaxta, qar, boran,
Bayraq tək dalğalanan - Rəcəp Tayyip Ərdoğan.

Yaşa-yaşa, çox yaşa, nə qədər var canda qan,
Yaşayacaqsan hər an - Rəcəp Tayyip Ərdoğan.

İki söz, iki kəlmə vardır dilində hər an,
Türkiyə-Azərbaycan - Rəcəp Tayyip Ərdoğan!

Fəda olsun sənə can - Rəcəp Tayyip Ərdoğan!

29.11.2015

ZƏLİMXAN

Bir az dözümlü ol, ölmə, Zəlimxan,
Ölümün üzünə gülmə, Zəlimxan,
Al qələmi, yaz kəlməni, Zəlimxan,
Zəlimxanı zəif bilmə, Zəlimxan.

Səni ayaq üstə biz dinləmişik,
Topla gücü, qalx ayağa, Zəlimxan.
Allahdan can sağlığı diləmişik,
Söykən Allah tək dayağa, Zəlimxan.

Saxlamısan ağrını qəlbə pünhan,
Bu cür eyləyər əslində əsil xan.
Əmr eylə hüsuruna gəlim, xan,
Şərik olum dərdinə, ey Zəlimxan.

Tələsmə bizləri sən tərk etməyə,
Hələ doymamışıq səndən, Zəlimxan.
Nə var ki, dünyadan çıxıb getməyə,
Qal bir az da, getmə məndən, Zəlimxan.

Şeirlərin dilimizə bələnib,
Dağının başına qarlar ələnib.
Həkimlər deyir qanın zəhərlənib,
Zəhərdən də bir şeir yaz, Zəlimxan.

Bu xəbərdən ürəyim qəhərlənib,
Qəhərdən də bir şeir yaz Zəlimxan.
Ömrümüzün atları yəhərlənib,
Yəhərdən də bir şeir yaz, Zəlimxan.

Neyləyirsən eylə, ölmə Zəlimxan.
Bilirsənmi bizə necə lazımsan?
Ürəyimdə ən hörmətli bir insan,
Şərəfimsən, şöhrətimdən, Zəlimxan.

09.01.2016

ZƏLİMXANA

(Zəlimxan Yaqubun şeirinə nəzirə)

Söylə... Gözlərimdən axan gözyaşı,
Niyə Zəlimxana axıb tökülür?
Yığışb başına qohum qardaşı,
Biz qəmli, o isə bizlərə gülür.

Gəlmişəm əlvıda deyim mən sənə,
Son dəfə əlimi tutub sıxsana.
Gəlib, buralardan bir də keçsənə,
Zəlimxan, dünyaya bir də baxsana.

Səni aparırlar, sənsə dinmirsən,
Sanki barışmısan son mənzilinlə.
Ürəyim nə çəkir, sən heç bilmirsən,
Aparıram səni, öz əllərimlə.

Əlim sənə çatmaz, məni bağışla,
Sən çox ucalmısan bu gün, Zəlimxan.
Gedirəm, çiynimdə əziz qardaşla,
Əymisən belimi bu gün, Zəlimxan.

Gedirəm bağışla, gözümdə yaşla,
Yaman kövrəlmişəm bu gün, Zəlimxan.
Ürəyimdə yekə, ağır bir daşla,
Yanına gəlmişəm bu gün, Zəlimxan.

Gedir o, dalınca su atma ana,
Getmir onun ruhu bizdən heç yana.
Cismin aparırıq biz son ünvana,
Ruhu bizimlədir, darıxma ana.

Kaş bu yuxu ola, qalxıb yuxudan,
Görəydik ki yazır yenə Zəlimxan.
Elə ən çoxu da məni qorxudan,
Sənin yoxluğundur, bu gün, Zəlimxan.

10.01.2016

POLKOVNİK KRYUÇKOV

*Günəşli yatağındakı yangında,
qəhrəmanlıq göstərərək həlak olan Vyaçeslav Sergeyeviç
Kryuçkovun xatirəsinə.*

Dözmədi ürəyi bu faciəyə,
Başqa bir millətdən olsa da belə.
Qorxutmadı onu yanan od, alov,
Vyaçeslav Sergeyeviç, polkovnik Kryuçkov.

“Vixr-9”-un o komandiriydi,
İnsanlara canı yanan biriydi.
Qəhrəman biriydi, cəsur biriydi.
Vyaçeslav Sergeyeviç, polkovnik Kryuçkov.

O, yangın söndürən gəmisi ilə,
Etdi mücadilə “Günəşli” ilə.
Güləşdi alovun pəncəsi ilə,
Vyaçeslav Sergeyeviç, polkovnik Kryuçkov.

Əraziyə gələn ilk gəmisilə,
Bir neçə gün ağır iş rejimiylə.
Heyran eyləyirdi o dözümlə,
Vyaçeslav Sergeyeviç, polkovnik Kryuçkov.

Xidməti zamanı halı dəyişdi,
Səhhəti Kryuçkovun qəfil pisləşdi.
Xəstəxanada dünyasını dəyişdi,
Vyaçeslav Sergeyeviç, polkovnik Kryuçkov.

Dözmədi ürəyi bu faciəyə,
Başqa bir millətdən olsa da belə.
Ürəyini verdi o neftçilərə,
Vyaçeslav Sergeyeviç, polkovnik Kryuçkov.

Ona bir ad verin, qəhrəman adı,
Bax belə olmalı Vətən övladı.
Qoy qalsın millətin yadında adı:
Vyaçeslav Sergeyeviç, polkovnik Kryuçkov.

FİKRƏT QOCAYA

Dəyərli şairimiz Fikrət Qocanın 80 illik yubileyinə

Nə gözəl yarasır ağ saçlar Sizə,
Elə bil qar yağıb, uca dağlara.
Nə qədər qar yağıb, çıxsada da dizə,
O bir yaraşıqdır qoca bağlara.

Nə gözəl yaraşır qocalıq Sizə,
Elə bil nur saçır göylər yerlərə.
Qaranlıq dəryada mayaksan bizə,
Necəki mayakdır ulduz göylərə.

Nə gözəl yaraşır şairlik Sizə,
Sözünüz kəsərli, qələmsə iti.
İnan Məcnun olub düşmüşəm düzə,
Tapa bilməyirəm, lazımı beyti.

Nə gözəl yaraşır təxəllüs Sizə,
Qoca dünya kimi, Fikrət də Qoca.
Atam, ucalığı öyrətdin bizə,
Uca dağlar- qoca, Fikrət də Uca.

Nə gözəl yaraşır yubiley Sizə,
Səksən illiyiniz mübarək olsun.
Tanrı çox görməsin şairi bizə,
Həmişə yaşasın, hər an var olsun.

Qoy bu qoca dünya şairin olsun,
Ədəbi çeşməsi həmişə dolsun.
Həmişə şad olsun, canı sağ olsun,
Daim bu dünyada bizə yol olsun.

Şair, yubileyin mübarək olsun.

ŞƏRƏF ORDENİ

Çox əziz və dəyərli şairimiz Fikrət Qocaya

Yaxanı bəzədi şərəf ordeni,
Şair, mükafatın mübarək olsun.
Vətən səni sevdi, sən də vətəni,
Vətən torpağında daş gərək olsun.

Vətənpərvər vətəndaş gərək olsun.

Rəhbər verdi Sənin mükafatını,
Bu şərəf ordeni, qoy sənin olsun.
Xalq isə ucaldı Sənin adını,
Ölkənin başında, baş gərək olsun.

Vətənpərvər vətəndaş gərək olsun.

Səninçün sevinir bütün el-oba,
Qoy göz yaşlarımız sevincdən olsun.
İnsan Vətən üçün atılsa oda,
Sevincdən gözlərdə yaş gərək olsun.

Vətənpərvər vətəndaş gərək olsun.

Sən Vətən oğlusan, elin qardaşı,
Bu Şərəf Ordeni halalın olsun.
Olmusan bizlərə könül sirdaşı,
İnsan öz elinə kaş gərək olsun.

Vətənpərvər vətəndaş gərək olsun.

Bu mötəbər günü, xoş hadisəni,
Qeyd eləmək lazım, mübarək olsun.
Dost-tanış yığışıb şad etsin Səni,
Şair süfrəsində aş gərək olsun.

Vətənpərvər vətəndaş gərək olsun.

Şərəf Ordeniniz, mübarək olsun !

UŞAQ ŞEİRLƏRİ

BÜDRƏMƏYƏSƏN

(O ǵ l u m a)

Nə qədər böyük olsan da,
Haqq önündə qul ol, oğlum!
Xəyanət səni vursa da,
Sən ədalətli ol, oğlum!

Ədalətə qul olasan!
Xəyanətə xan olasan!
Nə qədər hirsli olsan da!
Xalqa mehriban olasan!

Nə qədər ali olsan da,
Nə qədər dahi olsan da,
Nə qədər varlı olsan da,
Sadə bir insan olasan!

Xalqının qulu olasan,
Haqqın düz yolu olasan!
Mizan tərəzisi təkin,
Ədalət qolu olasan!

Dağ başında qar olasan.
Görüm səni var olasan,
Dünyada ən ədalətli,
Dahi hökümdar olasan!

Özünlə öyünməyəsen,
Heç zaman söyülməyəsen.
Təkəbbürlü insan kimi,
Gözlərə görünməyəsen.

Vətəninə çox sevsən,
Bayrağınla öyünəsən?
Qarşısında diz çökərək,
Səcdəsində görünəsən!

Kədərinə üzüləsən,
Sevincinə sevinəsən.
Səni görüm bu yolunda,
Heç zaman büdrəməyəsen!

18.02.2016

FİDAN

Yazın ilk çağında, dostun bağında,
Bir gül pöhrələdi, Fidan adında.
Bu gözəl hadisə, bu gözəl məqam,
Martın üçü kimi qalıb yadımda.

Bənövşə ətirli bir yaz ayında,
Allahın verdiyi gözəl payın da,
Nə gözəl məqamı, nə gözəl yeri,
Elə bil üzürəm Tər-tər çayında.

Pöhrəmiz, gülümüz indi körpədir,
Fidanım bir qarış deyil hələlik.
Açılmamış güldür, hələ pöhrədir.
Allah ömür versə toyun görərik.

İllər ötüşdükcə Fidan böyüyür,
Ancaq adı kimi körpə görünür.
Ata fərəhlənir, ana sevinir.
Baba, nənə baxıb yaman öyünür.

On bir yaşındadır mənim Fidanım,
Dostumun ürəyi, mənimsə canım.
Dedim, olarsanmı əminin qızı?
Dedi, Rizvan əmi, əlbətdə razı.

Götürüb əlimə çalaram sazı,
Toyunda oynaram on hava azı.
İki min dördüncü ilin o yazı,
Yadıma düşmüşdü Tər-tər avazı.

Bilirsənmi qızım nə demək, fidan?
Kök üstündə bitən bir budaq - fidan.
Qoca kökün üstə, bir cavan ümman.
Məchul gələcəyə, gözəl bir güman.

Yuxudakı fidan soruşdum nədir?
Dedilər xeyirə bir vəsilədi.
O bağda ki, çoxlu fidanlar bitir,
Sən demə ruzidir, bir xəzinədir.

Bu misralar sənə bir xatirədir,
Bütün Fidanlara bir hədiyyədir.

08 iyun 2015

GÜLAY

Gül kimi gözəldir, ay kimi aydın,
Bir körpə qızı var dostumun mənim.
Çox dəcəl bir qızdı, adı Gülaydı,
Canı, ürəyidi dostumun mənim.

Sap sarı saçları, ala gözləri,
Elə bil mələkdir Gülayım mənim.
Tam düz danışmayır hələ sözləri,
Amma çox şirindir mələyim mənim.

Qaçsa tutamaq olmur onu heç zaman,
Sap sarı pişikdir Gülayım mənim.
Əmi qakka versin sənə, gözəlim,
Ancaq işləməyir kələyim mənim.

Dostumun evinin nuru Gülayım,
Mənimsə sevimli, əziz qonağım.
Söylə gözəl bala, sənə nə alım?
Nə istəyir mənim Günəşim, Ayım?

Ataya hər zaman yanan qız olar,
Atasın çox sevir mənim Gülayım.
Atanın qeydinə qalan qız olar,
Hayıf ki, qızısızdır mənim sarayım.

Böyüyüb, əminin qızı olarsan? -
Deyə, soruşuram hərdən Gülaydan.
Deyir mənə çoxlu şəkər alarsan?
Əsirgəyərəmmi, şəkər Gülaydan?

Yuxumda Ay gördüm, soruşdum nədir?
Demə aydınlığa bir vəsilədir.
Bu şeir Gülaya Rizvan əmidən,
Atanın dostundan, bir hədiyyədir.

JALƏ

Elçin ocağında, payız çağında,
Tər çiçək açmışdı, Jalə adında.
Lalə ləçəyi ydi yayın sonunda,
Yaz bənövşəsiydi, payız ayında.

O, iki min üçün xoş payızında,
Düz sentyabrın on doqquzunda.
Nə gözəl bir məqam, nə gözəl bir an,
Tanrı yanılmamışdır öz payında.

Balaca Jaləmiz hələ körpədir,
Jalə heç bir damla deyil, ay bala.
Açılmamış güldür, hələ qönçədir,
Varmı şirinlikdə sənə tay, bala?.

Fəsillər ötüşür, illər ötüşür,
Hər il bir azca da böyüyür qızım.
Hər sentyabrda illər görüşür,
Payız dönüb olur baharım-yazım.

On üç yaşındadır bizim Jaləmiz,
Dünya gözəlimiz, qaşları qarəməz.
Heçnə əsirgəmir atası ondan,
Neyləyərkən, ay Elçin, yoxdur çarəməz.

Bülbül sarayının şahzadəsidir,
Lalələr bağının, şəh Jaləsidir.
Susayan güllərə səhər çağında,
Bülbül naləsinin tək çarəsidir.

Jalə - bilirsənmi verir nə mənə?
Şəbnəm şəhi güldə, damladı, damla.
Gülün qönçəsində Jalə parıldar,
Zəm-zəm suyu kimi pak bir məqamla.

Yuxumda şəh gördüm, soruşdum nədir?
Dedilər ay şair, bu bir jalədir.
Açıq-aydınlığa bir işarədir,
Paklığa, düzlüyə bir vəsilədir.

Bağda Jalə gördüm, sordum bu nədir?
Dedilər ki, şəhdir, bir dəfinədir.
Gül şahzadəsinin başının tacı,
Güllərə Jalələr bir xəzinədir.

Bu misralar Sənə Rizvan əmindən,
Şair qələmindən bir hədiyyədir.

18.10.2015

JALƏ QIZIM

Ay mənim Jalə qızım,
Dərdlərimə çarə qızım.
Ata olsun sənə qurban,
Qaşları qarə qızım.

Ay mənim Jalə qızım,
Saçları şələlə qızım.
Olmuşam məm sənə heyran,
Dəli divanə qızım.

Ay mənim Jalə qızım,
Gözləri piyalə qızım.
Zülfü bir rövşəni-seyran,
Saçar hər yanə qızım.

Ay mənim Jalə qızım,
Ləbləri al lalə qızım.
Edəcək rövşənə üsyan,
Mənə pərvanə qızım.

Ay mənim Jalə qızım,
Hicranı ah nalə qızım.
Edəcəkdir mənə dərdin,
Yenə həvalə qızım.

Böyüyüb Jalə qızım,
Yetərsə vüsalə qızım.
Hicrin salar atanı,
Qap-qara bir halə, qızım?

Ay mənim Jalə qızım,
Həm şəkərim, həm də duzum.
Sən şəfəqsən, mən isə,
Şəminə pərvanə qızım.

20 iyun 2016

XƏDİCƏM

(Dostum, qardaşım Ziya'nın qızına)

Dünyaya gəlməyə tələsən qızım,
Dostumun ceyranı, mənimsə quzum.
Ömrümün bəzəyi, şəkərim, duzum,
Hamıdan gözəldir mənim Xədicəm.

Hər şıltaqlığına sözsüz dözərəm,
Bağda qucağımda sənə gəzərəm.
Deyir, Rizvan əmi, mən çox gözələm,
Doğurdan gözəldir mənim Xədicəm.

Bilirsənmi, qızım, kimdir Xədicə?
Bint Hüveynliddir qızım, Xədicə.
Həsənin, Hüseyin anası Zəhra,
Zəhranın anası - qızım, Xədicə.

Analar anası qızım, Xədicə.
Peyğəmbər zövcəsi qızım, Xədicə.
Hamı onu sevir, bilirsən necə?
Ümmül Möminindir qızım, Xədicə.

Görən Xədicənin mənası nədir?
Vədədən tez doğan bir gün deməkdir.
Dünyaya gəldiyi yersə Məkkədədir.
Mayi-müqəddəsdir, mənim Xədicəm.

Əminin ürəyi, gözəl Xədicəm,
Şıltaqlıq eyləyən, dəcəl Xədicəm.
Ürəyimdə yeri özəl Xədicəm,
Gələcəyi zəngin, gözəl Xədicəm.

Yuxuda Xədicə görsən, sor nədir?
Deyərlər xeyirə bir vəsilədir.
Bu misralar sənə Rizvan əmindən,
ARQ-ın qələmindən bir hədiyyədir.

13 iyun, 20015

XƏDİCƏ

*Dostum və qardaşım Ziyanın qızı gözəl Xədicəmin
7 yaşına*

Necə gözəl qızdı balam Xədicə,
Əmisinin gözəl, göyçək balası.
Sanki qızıl güldür, yanağı qönçə,
Gül ətri əbədi qəlbdə qalası.
Ağıllı-kamallı qızdı Xədiçə,
Hamımızın doğma ürək parası.
Elə bil lələdir, qaməti incə.
Ləçəyi qırmızı, gözü qarası.

Necə də mehriban qızdı Xədicə,
 Ananın ürəyi, atanın gözü.
 İstədir özünü hamıya necə,
 Arının balıdır, şəkərin özü.
 Hər dəfə Xədicə bizə gəlincə,
 Sevinir ürəyim, parlayır gözüm.
 Hər dəfə bu şeytan qızı görüncə,
 Qucağıma onu alıram özüm.
 Adət eləmişəm bunu etməyə,
 Qorxuram ay bala illər ötüncə,
 Qucağa almağa gücüm yetməyə,
 Əmi qocaldıqca, sən böyüyüncə.
 Əminin ürəyi, gözəl Xədicə,
 7 yaşın olur sənin bu gecə.
 Yeddicə ili də yola verincə,
 Qucağıma səni alacam necə.?
 Sənin 14 yaşın, mənimsə 50,
 Turalımki sənə gücüm çatsa da.
 Utanıb gəlməzsən qucuma bəlli,
 Ürəyində buna meylin olsa da.
 Odur ki, gəl səni alım qucuma,
 Nə qədər ki, hələ ala bilirm.
 Balaca əlini alım ovcuma,
 Səni mən özümə bala bilirəm.
 Ad günün mübarək, ey gözəl qızım,
 İstədim qızıma bir şeir yazım.
 Böyüyüb olasan hamıya lazım,
 Ey mənim baharım, ey mənim yazım.
 Yayılsın hər yerə şöhrətin şanın,
 Qoy xalqına yansın daima canın.
 Vətən üçün axsın damarda qanın,
 Qüruru olasan Azərbaycan!

31.01.2016

ELŞADIMIZA

Nə yaxşı ki, bizim Elşadımız var,
Baldı, şəkərdi bu, bilmirəm nədir.
Elşad tək şip-şirin övladımız var,
Şəkər istəyəndə, Elşadı gətir.
Nə yaxşı ki, bizim Elşadımız var,
Nəfəs alır onla baba-nənəsi.
Nə xoş ki, ailəmiz, övladımız var,
Ancaq başqa şeydir nəvə nəfəsi.
Nə yaxşı ki, bizim Elşadımız var,
Allah, onu görüm alma dərəndə.
Özümüzə görə bir adımız var,
Adım yaddan çıxır onu görəndə.
Elşadın şad günün bizlərə göstər,
Qoy dərdiyi alma çürük olmasın.
Onu ailəmizdə hamı çox istər,
Dişləməyən onu görərk qalmasın.

Necə də yaraşır o, adımıza,
Salıb uşaqlığı lap yadımıza.
İşləyib sevgisi lap qanımıza,
Ört, soyuq dəyməsin Elşadımıza.

Nə yaxşı ki, bizim Elşadımız var,
Allah, göz dəyməsin Elşadımıza.
Yaxşı bəxti olsun, iqbali olsun,
Pislik üz verməsin Elşadımıza.

11.12.2015

KƏNAN

Bacımın oğlu, Kənan,
Danışa bilmir yalan.
Söyləsə yalan kəlam,
Qızaracaq o zaman.
Şirin, bal kimi balam,
Ona bir şəkər alam,
Sevinəcəkdir yaman.
San ki mələkdir, Kənan.
Sözünə sadıq qalan,
Sarı pişikdir balam.
Birinci verər salam,
Gülər üz, körpə balam.
Qənddən şirin, bal balam,

Darıxmışam səninçün.
Harda qalmısan, balam?
Tez-tez qonaq gəl bizə.
Ağıllı Kənan balam,

Hər şeyi qanan balam.
Seni hamı çox istər,
Başqası yalan, balam.
İstəyirəm həmişə,
Kənan balamla qalam.

ŞƏHLA

Dostum Elşənin qızına

Dostumun evində, şahlar bağında,
Bir körpə doğuldu, Şəhla adında.
İki min altının iyun ayında,
İsti yay günü tək qalıb yadımda.

Nə gözəl hadisə, nə gözəl məqam,
Sevincindən uçur göylərə adam.
İstədim Elşənə muştuluq satam,
Sən demə bilirdi xəbəri, qaqam.

Qardaşa bir bacı gəlmişdir evə,
Ataya baş tacı gəlmişdir evə.
Baba-nənə onu yamanca sevir,
Dövlətdə dəvədir, övladda nəvə.

El-obada, gözəllər tək-tək olar,
Qızların gözəli Şəhla tək olar.
Çox kəndləri vardır gözəl Ağdamın,
Poladlı kəndi tək, məhlə tək olar.

İndi Şəhla mənim on yaşındadır,
Ataya bənzərlik göz-qaşındadır.
Sorsan ki, Şəhlanın yeri hardadır?
Atanın qəlbinin lap başındadır.

Qara eynək, başında kovboy papaq,
Meksikadan gəlmiş, elə bil qoçaq.
Müasir qız olub Şəhla qızımız,
Yoxdur onunçün evdə heç bir yasaq.
Bilirsənmi Şəhla sözü nə demək?
Göm-göy dəniz, mavi bir səma demək.
Şəhla- təmiz, gözəl, sanki bir mələk.
Yoxdur bu qızda bir biclik, bir kələk.
Röyada göy dəniz görəsən nədir?
Deyirlər xeyirə bir vəsilədir.
Bu şeir Şəhlaya Rizvan əmidən,
ARQ-ın qələmindən bir hədiyyədir.

ŞƏHLAYA

Əzizim gözü Şəhla
Dənizin üzü Şəhla
Şəhla gəlin köçərsə
Günümüz keçər ahla.
Əzizinəm çölüm var,
Həyatım var çölüm var.
Şəhla məndən küsərsə,
Göz yaşından gölüm var.
Əzizinəm o toyda,
Qızın yoxsa nə fayda.
Dostumun qızı olub,
Toy-düyündü o tayda.
Əzizim Şəhla kimi,
Göy üzü Şəhla kimi.
Poladlı böyük kəntdi,
Gülablı məhlə kimi.

Əzizinəm gülüm var,
Bülbülüm var, gülüm var.
Şəhla kimi qızları,
Yetiştirən elim var.

Daş atdım gölə düşdü,
Söz dedim yerə düşdü.
Dostumun qızı oldu,
Xəbəri dilə düşdü.

Mən aşiqəm elinə,
Kəmərlə bağla belinə.
Şəhlam şirin danışır,
Ellər qurban dilinə.

BİBİMƏ

Bibi, bibi, can bibi,
Can sənə qurban bibi.
Çox sevirsən bizi, sən,
Zülfünə heyran bibi.

Əzizinəm bibimə,
Apar məni bibimə.
Bibim məni görəndə,
Nə qoyacaq cibimə?

Əzizim bibimgilə
Gedərəm bibimgilə.
Bibim məni çox sevir,
Qarşılar gülə-gülə.

Əzizinəm bibimçün,
Darıxaram bibimçün.
Gülünə həsrət qalan,
Bülbül ağlar gülüyçün.

Əzizim, bibim mənim,
Ürəyim, gözüüm mənim.
Bibimi görən zaman,
Qurtarar sözüm mənim.

Bəxt yar olsun bibimə,
Söz var olsun bibimə.
Bütün malım-dövlətim,
Qurban olsun bibimə.

CANAVARIN QİSASI

Bayırda qar yağır, çovğun, borandır,
Küləklər canavar təkin uluyur.
Artıq hava qaralmışdı, torandı.
Körpə qızım çarpayıda uyuyur.
Səhəri itlərimlə ova çıxdım,
Canavar yuvasın asanca tapdım.
Ana canavarı tez güllələdim.
İtlər iki küçüyünü gəmidirdi.
Bu dəfə çox gec gəlmədim mən evə,
Evdə, ovumla xeyli lovğalandım.
Arvada canavarı göstərirdim,
Uzaqdan bir canavar səsi duyduam.

Bu dəfəki səs, adi səs deyildi.
Bu səsə hopmuşdu qüssə, qəm, kədər.
Növbəti günümün səhəri idi,
Səs gəldi məni oyadana qədər.

Çarpayıdan sıçrayıb çölə qaçdım,
Göz önündə vəhşi bir səhnə vardı.
Gözümü yumaraq bir daha açdım,
Qarşımdakı bir erkək canavardı.

İt zəncirdə idi, zəncir də qısa,
Uzun olsa da, nə faydası vardı?
Dayanaraq canavarın yanında,
Qızım quyuğu ilə oynayırdı.

Əlim-qolum sınıb, yanıma düşdü.
Qızım təhlükəni anlamayırdı.
Gözlərimiz bir-biriylə görüşdü,
Canavar gözünü ayırmayırdı.

Anladım, ailənin başçısı odur.
Pıçıldadım ona, qızıma dəymə.
Yaxşısı budur ki, gəl məni öldür,
O hələ körpədir, gəl onu yemə.

Qarşısında kövrələrək ağladım,
Qızım dedi: ata nə olub sənə?
Qaçıb bir əllə qızı qucaqladım,
Öz canımı canavara saxladım.

Canavarsa bizi rahat buraxdı,
Nə mənə toxundu, nə də qızıma.
Öldürdüyüm ailəsinin qisasın,
Canavar məndən, bax beləcə aldı.

Canavar qisasını qansız aldı,
Göstərdi ki, mən səndən güclüymüşəm.
Öz acısın mənim canıma saldı,
Anlatdı ki, mən körpə öldürmüşəm.

28.10.2015 16:06

LAKİN, YOXİYDİ ZAMANI...

Əsərimin qəhrəmanı,
Uşaq saymışdı zamanı.
Hələ özü çox cavandı,
Qocalığa pul yığardı.

Pulları banka qoyardı,
Az bir qismiylə doyardı.
Qəpiyin qədrini bilsən,
Demək həyatda kişisən.

Arvada heç gül almazdı,
Uşaqlara tort qıymazdı.
Arvad çox da deyilməzdi,
Ərə söz deyə bilməzdi.

Hərdən zarafatiylə,
Deyərdi öz ərinə.
Yaşayıram, bilirsən,
Mən Hacıqaraiylə.

Ərsə deyirdi, arvad,
Olma belə narahat.
Yaşayacağıq rahat,
Qocalanda, ay arvad.

Sonra anlayacaqsan,
Mənim nə etdiyimdən.
Minnətdar olacaqsan,
Qocalanda ürəkdən.

Belə keçdi cavanlıq,
Yaman amansız zaman.
Heç durmadı bir anlıq,
Zaman vermədi aman.

Arvad xəstələnərək,
Cavan rəhmətə getdi.
Uşaqlar böyüyərək,
Evlənib, ərə getdi.
Həyat yel kimi əsdi,
Onun yanından keçdi.
Ürək söylədi, bəsdı,
Sənin zəhmətin heçdi.
Kişi baxdı güzgüyə,
Gördü cavanlığını.
Gördü sanki özgəyə,
Vermiş cansağlığını.
Tək qalmışdı həyatda,
Milyonlarla bərabər.
Qalmışdı cavanlıqda,
Arvadiyla sərəsər.
Söylədi ki, neynirəm,
İndi bu milyonları?
Kaş ki, arvad-uşağa,
Xərcləyəydim onları.
Xərclədiyın zamanı,
Almaq olmur heç zaman.
Bilmə yaxşı yamanı,
Zaman verməyir aman.
Yaşa necə alınır,
Hər şey pula satılmır.
Xatirələr anılır,
Heç də pulla satılmır.
Əsərimin qəhrəmanı,
Uşaq saymışdı zamanı.
Vəriydi hər cür imkanı,
Lakin yox idi zamanı...

25.01.2016

KİÇİK BİR ƏHVALAT

Ata işdən gəlir yorulmuş halda,
Evin qapısından içəri girir.
Beş yaşlı övladı darıxmış halda,
Tez ataya tərəf qapıya gəlir.

Ata qucağına alır oğlunu,
Öpüb də oğlunu bağrına basır.
Uşaq qucaqlayıb ata boynunu,
Ataya beləcə bir söhbət açır.

Deyir, gözəl atam, sevimli atam,
Gəl səninlə birgə gəzməyə çıxmaq.
İsdəyirəm sənle şəhərə çıxam,
Bir yerdə səninlə dənizə baxmaq.

Ata işdən sonra bərk yorulmuşdu,
Bilmirdi oğluna nə desin ata.
Yuxusuz gözləri lap saralmışdı,
İstəyirdi gedib, bir azca yata.

Ata çantasından kağız çıxartdı,
Dünya xəritəsi idi bu kağız.
Başladı cırmağa ata kağızı,
Cırıb, övladına sarı uzatdı.

Bir ovuc kağızı verib oğluna,
Dedi bu dünyadır, sən bilməlisən.
Ata övladını aldı qoluna,
Dedi bu dünyanı düzəltməlisən.

Cırıq kağızları bir yerə yığsan,
Dağılmış dünyanı düzəltəsən əgər,
Demək qəhrəmansan, demək oğulsan.
Ata da səninlə gəzməyə gedər.

Uşaq sevinərək aldı dünyanı,
Aldı da apardı öz odasına.
Səsi bürümüşdü onun hər yanı,
Uşaq qovuşmuşdu öz dünyasına.
Ata fikirləşdi oğul yığınca,
Bir ovuc kağızı, düzgün bir yerə,
Dincələr bir azca, yatar bir azca,
Bununla da ona, vaxt bir az verə.

Təzə oturmuşdu ata divanda,
Bir neçə dəyqə də keçməmiş hələ,
Uşaq, otağından çıxdı o anda,
“Düzəltdim dünyanı! Düzəltdim!” - deyə.

Sevinc ilə baxdı o atasına.
Ata durub gəldi oğlun yanına,
Təcüb ilə baxdı o balasına,
Oğul çəkdi onu öz odasına.

Yerdə xəritəni yığılmış görüb,
Təəccüblənmişdi çox yorulmuş ata.
Dünyanı tezliklə “düzəlmiş” görüb,
Mat-məəttəl qalıb soruşmuş ata.

- Nə tez düzəltmisən Dünyanı bala?
İnana bilmirəm istedadına.
Qismət olmamışdır bu tezlik ilə,
Dünyanı düzəltmək heç bir oğlana.

Övlad gülə-gülə dedi ataya:
- Dünyanın dalında bir insan vardı,
Birinci insanı düzəltdim, ata.
İnsan düzəlcə, dünya düzəldi.

Çox sadə işimiş sən demə, ata.
İnsan düzəlcə dünya düzəldi.
İndi dur gəl gedək gəzməyə, ata.
İnsan gözəldirsə, dünya gözəldir.

27.09.2015

NİGARANAM, GÖRƏN ANAM NECƏDİ?

Gecə yarı, saat üçü ötəni,
Telefon zəngi silkələdi gecəni.
Durub dəstəyi aldım bir təhəri,
Anamıymış sən demə zəng edəni.

Soruşdum, - Ay ana nə olub sənə?
Nəyə görə yatmayırsan sən hələ?
Yatmış idim, narahat etdin yenə...
Yenəmi zəng etmisən elə-belə?

Ana doluxsunub kövrək bir səslə:

- Sən də narahat etdin mənə yaman,
Düz qırx üç il bundan qabaq, həvəsle,
Səni dünyaya gətirdiyim zaman.

Dözərək hər cür narahatlıqlara,
Gətirdim mən səni gözəl dünyaya.
Gecə yarı dəhşətli ağrılarla
Çox əziyyət verdin, oğul, anaya.

Bağışla, bilirəm artıq gecədir,
Doğum günün, oğlum, mübarək olsun.
Dedim görən körpə balam necədir?
Get yat, oğlum, gecən xeyirə qalsın.

Telefon dəstəyi əlimdə qaldı.
Doğurdan da doğulanda gecəydi?
Yaşlar yumurlanıb, gözümdə qaldı,
Nigaranam, görən anam necəydi?

Heç adam da qışqırmı anaya,
Dünyaya gəlmişdim mən gecə yarı.
Bu gecə yenidən gəldim dünyaya,
Bir daha incitmə ananı barı.

İndi yəqin anam yaman kövrəlib,
Doğurdan da bu nə kövrək gecədir.
Qızlar köçüb, oğul çoxdan evlənib,
Nigaranam görən anam necədir.

Nigaranam görən anam necədir?

22.09.2015 02:56

HALAL MALA BİR DƏ HARAM QATMADI

(Nə tökərsən aşına, o da çıxar qarşına)

Qədim zamanlarda bir kişi varmış,
Arvadı nehrədə yağ çalxalamış.
Kişisə bu yağdan kündə yaparmış,
Qonşudakı bakkalçıya satarmış.

Bu yolla ailəsin dolandırarmış,
Ailəsinə yemək-içmək alarmış.
Beləliklə günü-günə calarmış,
Arvad da kişidən razı qalarmış.

Günlərin bir gününə nur ələnmiş,
Baqqalçı kündələrdən şübhələnmiş.
Aldığı bu kündələr sən deməmiş,
Kilodan yüz qram əksik qəlibmiş.

Kişi hər gün baqqalçıya qələrmış,
Hər gün baqqalçıya yağ gətirərmış.
O günü də baqqalçıya gələndə,
Baqqalçı da kişiye bərk hirsələnmiş.

Üzünü kişiye tutaraq demiş:
Bu nədir, kündələrin əskik gəlmiş,
Artıq məndə səbr-qərar tükənmiş,
Etməyəcəm səninlə alış-veriş.
Götür yağlarını buradan sürüş!

Kişi başın aşağı salıb, demiş:
Çəkmək üçün çəki daşım yoxiydi,
Oğlum sizdən bir kilo şəkər almış,
Həmin şəkər tərəzimə daşıydi.
Başqa mənim bir qüsurlum yoxiydi.

Bakkaıçı bu sözlərdən çox utandı,
Bu cavabdan utanc dolu dərş aldı.
Pulun verib, kişini yola saldı,
Tərəzidə bir daha aldatmadı.
Halal mala bir də haram qatmadı.

22.02.2016 19:15

QURBAN BAYRAMI

Yetişdi qan zamanı,
Gəldi Qurban bayramı.
Qurban kəsmək məqamı,
Qoyun axtarır hamı.
Qoyun basıb hər yanı.
Qurbanda Qurban kişi,
Gözləmişdi qurbanı.
İstədi qurban kəsə,
Dəvə də kəsə bilməsə,
Bir dənə qoyun kəsə,
Ehsan edə hər kəsə.
Dəvə Şirvan elində,
Qoyun ceyran belində.
İstədi qurban kəsə,
Pul azıydı əlində.
Qurban dondu yerində.
Yoxsa qoyun bahaydı,
Onun doğma elində?
Məhlə onu gözləyir,
Evdə qız da, gəlin də.
Gəlmək istərdi evə,
Qurban, qurban əlində.
Yaxşı papağı vardı,
Sadə qurşaq belində.
Pul çatmırdı əlində.
Çıxartdı papağını,
Uzattı alverçiyə,
Pul papağın içində.

Neyləsin Qurban kişi?
Qurban ceyran belində,
Ceyran Şirvan elində,
Dəvə dəlləklik edər,
Demə qurban günündə.
Verdi pulun, papağın,
Kəsdi Qurban qurbanın.
Olmuşdu bu gün üzü,
Lap ağ qara Qurbanın.
Nə olsun ki getmişdi,
Papaq qara Qurbanın.
Olsun min qara papaq,
Sizə qurban, Qurbanım.
Allah qəbul eləsin,
Qurbanını qurbanın.
Canını sağ eyləsin,
Papaq satan Qurbanın,
Qurban alan Qurbanın.
Arzum budur bu gündə,
Qurbanlığın qiyməti,
“Ağ” olmasın bu eldə,
Qurbanın qoyun olsun,
pul olsun,
Papaq olmasın bu eldə.

2002

FƏLSƏFİ DÜŞÜNCƏLƏR

Dünyaki var - səbəblər, nəticələr dünyasıdır,
Allahın hökmünü əks etdirən bir aynasıdır.
Bilmirəm, bu dünya hər insanın öz rəyasıdır,
Yoxsa, əslində rəyalar insanın dünyasıdır?

FIRLANIR

Bilirsən bu dünyanın nəyindən xoşum gəlir?
Dünya bir an da olsun, dayanmadan fırlanır.
Hamı mütləq yorulur, hamı yatır, dincəlir,
Dünya heç yorulmadan, harasa dığırılır.

Hara gedir bu dünya, hara belə fırlanır?
Bilən varmı görəsən bu güc hardan alınır?
Görən niyə yorulmur, niyə durmur, dayanmır?
Görən niyə dayanıb, o əksinə fırlanmır?

Çox qəribədir dünya, nə yatmır, nə oyanmır.
Pərvanətek dolanıb günəşin ətrafına,
Günəşin alovundan nə alışmır, nə yanmır,
Fırlanmaqla tuş gəlir, Tanrının insafına.

Bilirsən bu dünyanın nəyindən xoşum gəlir?
Necə fırlanırdısa o Günəşin başına,
Əsrlər ötüşsə də, eləcə də fırlanır.
İşinə sadıq qalır !

14.11.2015

G Ü Z G Ü

Ey dostum, hərdən bir, güzgüyə bir bax.
Bax gör ağarıbmı qara saçların?
Bax gör ötüşübmü, laçın vaxtların?
Bax niyə çatılıb, sənin qaşların?

Bəlkə bir ağrıyan yerinmi vardır?
Bəlkə ağ saçların qorxudur səni?
Uca dağların da zirvəsi qardır.
İncitmə çatılan qaşınla məni.

Güzgü göstərəcək bizi necə var,
Ağıqsa - ağ kimi, ya qara kimi.
Onun göstərmək tək bir xisləti var,
Qaranı qara tək, ağ - ağ kimi.

Ey dostum güzgüdə, bir özünə bax,
Gör necə qocaldıb bu həyat səni?
Qoy durum yanında, bir mənə də bax,
Görürsən? Sənin tək qocaldıb məni.

Zaman amansızdır hamıya qarşı,
Güzgü həqiqəti söyləyəcəkdir.
Zamanla ötüşür, ömür yarışı,
Sanma ki, o bizi gözləyəcəkdir.

Həyat rəhimsizdir, hamıya qarşı,
Güzgü bunu bizə, göstərəcəkdir.
Göstərib üzlərdə bizə qırışı,
Sonda hamımızı kövrəldəcəkdir.

Neçə il səninlə dostluğumuz var?
Sən mənim güzgümsən, mən sənin güzgün.
Güzgüylə arada nə məsafə var?
Sən mənə düzgünsən, mən sənə düzgün.

25.10.2015

HAMI BU DÜNYAYA ÖLMƏYƏ GƏLİB

Hamı bu dünyaya nəyçünsə gəlib,
Hamı bu dünyaya hardansa gəlib,
İnsan bu dünyada olarsa qərrib -
Bu fani dünyaya bəs hardan gəlib?

Bilirsən, insanlar haradan gəlib?
Deyirlər ilk insan cənnətdən gəlib.
Bilmirəm bu insan qürbətdən gəlib,
Yoxsa, qürbət yerə cənnətdən gəlib?

Bəlkə də, nə bilmək - fürsətdən gəlib.
Yaradana məxsus qüdrətdən gəlib.
Bəs nə məqsəd ilə, nə üçün gəlib?
Çün yəqin etməli hər gələn qərrib.

Bu dünyaya, elə-belə gəlməyib.
Kim cavabın tapsa olacaq qalib.
Olma bu dünyada dövlətə talib.
Hamı bu dünyaya ölməyə gəlib !

B O R C

Dünyadan həyatı borca almışam,
Vaxtında borcumu verəcəm deyə.
Hələ də dünyaya borclu qalmışam,
Borcluyam həm yerə, həm də ki, göyə.

Borcumu verməyə hazır durmuşam,
Əyilməm nə yerə, nə də göylərə.
Borcu ödəməyə boyun olmuşam,
Ruhumu göylərə, cismimi yerə !

07.03.2016

Q O R X U R A M

Qorxuram dünyaya bir zaman gələ,
İnsanlar yaşaya, insanlıq ölə.

B. Vahabzadə

Qorxuram dünyaya elə şəxs gələ,
Belə zalım dünya görməmiş hələ.

Qorxuram fəryadlar göyə səslənə,
Göylərdən də kömək gəlməyə yerə.

Qorxuram elə bir savaş düzlənə,
İki qardaş gələ üz-üzə yenə.

Ədalət-xəyanət davası düşə,
Xəyanət yaşaya, ədalət ölə.

RUHUN PÜNHAN QOXUSU

Son zamanlar həyatla,
Yan-yana qaçıram mən.

Həyatla cüt qanadla,
Göylərə uçuram mən.

Yaşlandıqca həyatın,
Dilini öyrənirsən.
Alı kimi Qıratın,
Sirrini bilməlisən.

Hət da evdə pişiyin,
İstədiyin bilirsən.

Onun nə istədiyin,
Anlayıb, dərk edirsən.

Hər hərəkətlərinə,
Onun fikir verirsən.
Şehirli gözlərinə,
Tez-tez diqqət edirsən.

Pişiym yaxınlarda,
Bir sır açmışdır mənə.

Pişik saxlayanlar da,
Bunu deyərlər sənə.

Evdə uzanan zaman,
Pişik qonur sinəmə.
Yuxuya getdiyim an,
Yaxınlaşmayır mənə.

Elə ki, ayılıram,
Yenə qonur sinəmə.

Bir hikmət anlayıram,
Ərz eyləyim mən sənə.

Mənə elə gəlir ki,
Pişik ruhu hiss edir.
O çox gözəl bilir ki,
Ruhum harasa gedir.

Bizi ruhla tanıyır,
Bu möcüzəvi heyvan.
Kim ki pişik saxlayır,
Hiss edir bunu hər an.
 Ruhun iyimi vardır?
 Bunu bilməyir insan.
 Yoxsa rəngimi vardır?
 Görürmü ruhu heyvan?
Sənə bir sirr açacam,
Ruhun iyi var, deyəsən.
Ruha tərif yazacam,
Cana girifdar, deyəsən.
 Bədənımız ruh ilə,
 Leyli və Məcnun deyəsən.
 Onların sevgisinə,
 Gərək sən əhsən deyəsən.
Yuxuda ruhum olar,
Aşiqi-məst qeyrisinə.
Ayılıb sədiq qalar,
Məcnunum öz Leylisinə.
 Dolanar bədən yatınca,
 Dünyanın hər yanına.
 Fəqət bədən ayılınca,
 Dönəcəkdir canına.
Ruhumuz Məcnun olub,
Leyli isə can deyəsən.
Ruh axıb cana dolub,
Cansız o üryan deyəsən.
 Sənə bir sirr açacam,
 Ruh yuxusu var deyəsən.
 Belə dastan yazacam,
 Ruh qoxusu var deyəsən.

09.02.2016

TƏLƏSİRİK

Tələsirik söyünməyə,
Kaş kədərlər bilinməyə.
Tələsirik cəhənnəmdə,
Günahlarla döyülməyə.
 Tələsirik görünməyə,
 Tələsirik sevilməyə,
 Bir az Allah sevən kimi -
 Başlayırıq öyünməyə.
Tələsirik böyüməyə,
Alışırıq biz sönməyə,
Fəniliyi görə-görə,
Tələsirik biz ölməyə.

01.03.2016

QOCA DAĞDAĞAN AĞACIM

Səhərdən təəccüblə sənə baxıram,
Bu geniş dünyada mən darıxıram.
Nə qədər həyatda səhv buraxıram,
Varmı səhvin sənin, qoca ağacım?
 Gəzirəm ürəyim istəyən yeri,
 Gəzirəm irəli, gəzirəm geri.
 Durmusan burada yüz ildən bəri,
 Darıxmayırsanmı, qoca ağacım?
Sanıram ki məndən xeyli güclüsən,
Biz ikiüzlüyük, sən birüzlüsən.
Payızdır, yarpağını büzdürmüşən,
Qışda tökəcəksən, qoca ağacım.

Buna dözəcəksən necə, ağacım?
Darıxmırsanmı sən gecə, ağaçım?
Almırsan gecəni vecə, ağacım,
Gecədən ucadır, qoca ağacım.
Qədəmin sabitdir, mələklər kimi,
Əsir budaqların küləklər kimi.
Özünsə durmusan dirəklər kimi,
Budağa gərəksən, qoca ağacım.
Gəl səni bağrıma basım, ağacım,
Səsinə bir qulaq asım, ağacım.
Dərdimi qolundan asım, ağacım,
Dərdimə gərəy ol, qoca ağacım.
Nə qədə qocalar yola salmısan,
Özün də qocalıb, qoca qalmısan.
Qollara bağlanıb, qada almısan,
Sənin qadan alım, qoca ağacım.
Dağdağan ağacım, uca dağ təkin,
Bir ağır söz kimi, ağırdır çəkin.
Qoy sənin yanında bir fidan əkim,
Kölgəndə böyüsün, qoca ağacım.
Bəs hanı elimin qoca ağacı,
Olsun millətimin başının tacı.
Qorusun xalqını, doyursun acı,
Hanı bəs, elin dağdağan ağacı ?

09.01.2016

QAYTAR MƏNİ DÜZ DÜNYAYA, AY ALLAH!

Qəfildən biz göz açmışıq həyata,

İstəmədən gəlmişik bu dünyaya.

Qəfil də göz bağlayaraq həyata,

İstəmədən köçürük o dünyaya.

Gəlib getməyimiz icbaridirsə,

Varmı görənlər seçimimiz, a dünya?

Getməyimiz bizim məcburidirsə,

Gəlməyimiz labüddürmü, a dünya?

Heç olmazsa göstərdəydin həyatı,

Soruşaydın gəlmək istəyirsənmi?

Hə desəydim, etməziydim günahı,

Günah etməyimi gözləyirsənmi?

Soruşmadan atdın bizi odlara,

Barı bəxş edəydin xoşbəxt həyatı.

Möhtac etdin doğmaları yadlara,

Nəyləyirəm belə bədbəxt həyatı?

Heç hesab aldınmı özün-özündən,

Bu həyatda nə gəzirəm görəsən?

Heç düşdümü həyat sənin gözündən?

Niyə həyatdan bezirəm görəsən?

Nə günahın sahibiyəm, ay Allah?

İstəmədən gəlmişəm bu dünyaya.

Səbr eyləyə bilməyirəm, ay Allah,

Yamanca salmışan məni bəlaya.

Ədalətsizliyə dözə bilmirəm,

Torpaqlarım gedib əldən, ay Allah.

Nə edirsən, səbr edirəm, dinmirəm,

25 il səbr olarmı, ay Allah.?

Günahsız insanlar məhv olub gedir,
Körpə uşaqlara mərmə tuş gəlir.
İnsanlar bir-birlərini məhv edir,
Ana fəryadları ərşə yüksəlir.
Bilmirəm bu nə zaman, nə dönəmdir,
Bir xoş sifət, bir gülər üz görmürəm.
Bəlkə mən ölmüşəm, bu cəhənnəmdir?
Bəs niyə əcdadlarımı görmürəm?
var bu dünyada çox cənnət məkanlar,
Yaşayırlar orda avropalılar.
Deyil bəlkə düz yolda müsəlmanlar?
Niyə bəs cənnətdən qovulubdular?
Gətirmisən bizi bu dünyaya Sən,
Yola salacaqsan o dünyaya Sən.
Ey dünya müsəlmana cəhənnəmsən.
Müsəlmansansa, deməli mənənsən.
Mən əyri dünya adamı deyiləm,
Qaytar o dünyaya məni, ay Allah.
İstəmirəm bu dünyada əyiləm,
Qaytar məni düz dünyaya, ay Allah.

25.01.2016

BU DÜNYANIN YORĞUNLUĞU

Bu dünyanın yorğunluğu, o dünyada çıxma bilməz,
Axirətin bir başqa cür yorğunluğu vardır əlbət.

Yetişmişin dura-dura kalın heç vaxt düşə bilməz,
Qiyamətdə olmayacaq kimsədəsə axır fürsət.

Bu dünyanın yorğunluğu, canım-gözüm, heç vaxt bitməz,
Aparacaq sellər bizi, çəkdirəcək min bir zillət.

Yaxşılıq et, at dəryaya, Xaliq bilər, balıq bilməz,
Dünyanın hər zillətinə, Tanrıdan vardır ədalət.

Gərki bəxtin hey ağlayar, uzun müddət gülə bilməz,
Demək lap çox yaxındadır haqqın olan o səadət.

Dünya ağlı-qaralıdır, qarasız ağ ola bilməz,
Hər gecənin gündüzü var, zirvəsiz dağ ola bilməz.

GÜNAHLAR

Elədiyin günahlar, bir vəfalı it kimi,
Nə qədər azdırsan da, gəlib tapacaq səni.

Sənə sahib günahlar, sanki köhlən at kimi,
Hayqırıb kişnəsən də, minib çapacaq səni.

Sənə doğma günahlar, sanki sənə yad kimi,
Hər dəfə üzləşsən də, tanımayacaq səni.

Səni satan günahlar, bir alverçi zad kimi,
Ucuz qiymətə alıb, baha satacaq səni.

Sənə məhrəm günahlar, kəbinli arvad kimi,
Hər səhər durub işə yola salacaq səni.

Bu solaxay günahlar, dağ yaran Fərhad kimi,
Sağ kimi soldan deyil, sağdan vuracaq səni.

Eh günahlar, günahlar, adamı belə haqlar,
Hər görəni, hər eşidən, üzə vuracaq səni.

28.01.2016

QARA ZÜLMƏT

Şama meyl eyləyən pərvanəyə bax,

Birinci zülmətdir, sonra isə - ağ.

Bütün çalarları qarışdır bir bax,

Qara alınacaq, ağ olmayacaq.

Rəng çalarlarına bir nəzər yetir,

Ağdan heç vaxt qara çıxarmaq olmur.

Ağla qara rəngi qarışdır götür,

Qara məğlub olmur, ağ məğlub olur.

Qaradan ağ rəngi çıxarmaq olur,

Ağdan isə qara çıxarmaq olmur.

Qara gözü yormur, ağ isə yorur,

Rənglər içrə qara birinci durur.

Bütün möcüzələr qaranlıqdadır,

Zülmətdə gizləmiş sirləri Allah.

Torpaqda gizlənən toxum hardadır?

Qaranlıq görməsə, cücərməz vallah.

Hamının əvvəli qaranlıq olub,

Sonda qaranlığa qayıdacağıq.

İlk kəs ürəyimiz zülmətdə vurub,

Son kəssə vuranda oyanacağıq,

Yenə də zülmətə qayıdacağıq.

Sirlərlə dolu ərş, zülmət içində,

Yerlə Ay və Günəş, zülmət içində.

Yaranıb kainat zülmət içində,

Hətəda nur və şəfəq zülmət içində.

Birinci qaradır, ikinci ağdır,

Qara əbədidir, ağ hələ sağdır.

Nə qədər ağ vardır, sirlər ayandır,

Qara həqiqətdir, ağsa yalandır.

Qara əbədidir, ağ isə ani,
 Qara qiyamətə, vallah qalandır.
 Qara daimidir, ağ isə fani,
 İndi deyin görək, hansı yalandır?
 Qədr gecəsində gəlibdir Quran,
 Yerlərə mələklər enibdir o an.
 Günəş harda idi, söylə o zaman?
 Yoxsa həqiqətdən qorxmuşdu yaman ?
 Qara doğulmayan - ağ doğulandır,
 Qara qovulmayan - ağ qovulandır.
 Qara tükənməyən - ağ tükənəndir.
 Qara enilməyən - ağ eniləndir.
 İndi söylə görüm, hansı yalandır?
 Qaramı yalandır, ağmı yalandır?
 Qaramı yamandır, ağmı yamandır?
 Qaramı qalandır, ağmı qalandır?
 Əvvəl düşündük tərsinə yəni,?
 Qara məhv olacaq, ağsa qalandır?
 Bu mülahizələr bəlkə yalandır,
 Qiyamətə yalnız qara qalandır?.
 Dünyanın axırı çatan zamandır.
 Ağın axırına çıxan zamandır.
 Ağmıdır dostumuz, yoxsa ki, qara?
 Bu suala cavab sizə qalandır?
 Ağmıdır müqəddəs, yoxsa ki, qara?
 Ağmıdır boş, əbəs, yoxsa ki, qara?
 Ağmı olmaq gərək, yoxsa ki, qara ?
 Bu suallar məni aparır hara?
 Qaralarmı salıb hamını zara?
 Yoxsa ağ qaranı salıb bezara?
 Deyirlər ki, Allah hər şeydən böyük,
 Qaradan da böyük, ağdan da böyük.

Ədalət ağdırsa, qara deyilsə,
Bəs niyə yaratdı qaranı böyük?
Bəs niyə qara yox, ağ oldu dönük?
Ədalət balaca, xəyanət böyük.
Anlamıram heç nə, bağışla, Allah.
Bu nə düşüncələr, ey Pərvərdigar?
Qara qiyamətə qalacaq, Allah?
Sənə qiyamətdən şikayətim var!

ÖLÜM...

Hər şey qaydasında ikən,
Birdən, qəfil gəlir ölüm.
Həyat dərin məna ikən,
İtirir mənanı ölüm.
İçim özümü yandırır,
Özgəsin öldürür çölüm.
Şekspir yerində deyib,
Olum və yaxudda ölüm.
Ölmək üçün doğulmuşam,
Bəlkə doğulmaqçün ölüm?
Doğulub, əziyyət çəkib,
Çabalayıb, sonda ölüm?
Ədalətmi, bu de görüm?
Yaşayaraq ailə qurum,
Həyat daşından ev hörüm,
Nəvə, nəticələr görüm,
Sonda ölüm.?
Seriyaıdırsa həyatım,
Bu nə hissə, bu nə bölüm?

Sonda ölüm.?
Nə cür şeydi bu, de görüm?
Əvvəl olum, sonra ölüm.
Ölmək üçün olmaq gərək.
Olmasaydı əgər olum,
Nəkarəydi görən ölüm.
Şekspir əla söyləyib,
Olum sonra ısa ölüm.
Olmasaq olarmı ölüm?
Varıq ki, var olub ölüm.
Yoxdan olmaz ikən ölüm,
Vardanmı gəlir bu ölüm?
Hardanmı gəlir bu ölüm?
İlahi nemətdir ölüm.
Hamıya qismətdir ölüm.
Qardaşdılar olum və ölüm
Tanrıdan gələrmiş olum
Tanrıya aparən ölüm.
Əvvəl olum,
Axır ölüm.
Arasında həyat görüm.
Həyat deyirəm, mən ölüm.
Pisi də əzizdir, sən öl !

2011

TA QIYAMƏTƏ QƏDƏR

Qaranlıqdan şikayət edincə, sən,
Bəlkə qaranlıqda şam yandırasan?
Dayanıb zülmətin qabağında sən,
Bəlkə məşəlləri odlandırıasan?

Sevgin ilə gözəlliklər yaradıb,
Bir aydınlıq gətirəsən zülmətə.
Ürəklərdə mərhəməti oyadıb,
Utandırıb, dağ çəkəsən zillətə.

Günəş olub, ağardasan qaranı,
Görünməyən sirləri göstərəsən.
Məlhəm olub, sağaldasan yaranı,
Şair olub, dəstələr bəstəyəsən.

Güləsən.

Qaranlığa mərd-mərdanə güləsən,
Gülüşünlə qaranlığı siləsən.
Gülüşünlə könüllər güldürəsən,
Hamını sevindirib, özün də sevinəsən.
Bilirsən?

Bu elə də çətin bir iş deyildir,
Gərək kölnündən qaranı siləsən.
Zülmət çox da aciz bir şey deyil bil,
Onu asanlıqla sən, öldürəsən.

Bilirsən?

Zülmət ölümsüzdür, işıqsa fani,
Zülmət tükənməzdir, işıqsa ani.
Təəccübləndirməsin bu tərif səni,
Biri öldürülən, o biri canı.

Qiyamətə qalacaq hər ikisi,
Bir-birinə qalib gəlməyəcəklər.
Onların içindən güclü birisi,
Güclüyə qaranlıq deməyəcəklər.

İşıq yox olarsa qalibdi zülmət,
Ancaq işıq yorulmadan doğulur.
Cəhənnəmdən deyir gəlibdi zülmət,
Qiyamətədek işıqla boğulur.
Bilirsən?

Bu döyüşdə qalib yoxdur, biləsən,
Zülmətdən şikayət etməyəcəksən.
Dayanıb zülmətin qabağında sən,
Qaranlığa sən işıq verəcəksən.

Söz ver ki, qaranlıq olmayacaqsan,
Qaralıb zülmətə dönməyəcəksən.
Qaranlığın önündə mərd dayanıb,
Qəh-qəh çəkib, zülmətə güləcəksən.
Öləcəksən.

Zülmətin gec-tez sirrin biləcəksən,
Sən ona orada da güləcəksən.
Heç darıxma, zülmətin cavabını,
Gözəl ruhla, orda da verəcəksən.

Ta qiyamətə qədər.

21.10.2015

ŞAİRLƏR, ŞEİRLƏR...

Şairə ilhamdan maya gərəkdir,
Anasız uşağa dayə gərəkdir.
Şairəm söyləyir yerindən duran,
İnsanın üzündə həya gərəkdir.

Mikayıl Müşviq

Şairə həyatda səbir gərəkdir,
Ruhsuz bədənələrə qəbir gərəkdir.
Şairəm söyləyir yerindən duran,
Adamın üzündə abır gərəkdir.

Rizvan Qorxmaz

REPRE S İ YA

Apardılar gənc Müşviqi,
Əhməd Cavad və Cavid.
Yaşatdılar tək Vahidi,
Qandallaya-qandallaya.

Kimi “musavat” adıyla,
Kimi paxıllıq badiyla,
Vətən xaini adıyla,
Damğalaya-damğalaya.

Dostlar xəyanət etdilər,
Düşmənlər fürsət etdilər,
İclasda töhmət etdilər,
Zəvzələyə-zəvzələyə.

Çoxları üzə durdular,
Dostlara tələ qurdular,
Sözləri üzə vurdular,
Kəkələyə-kəkələyə.

Çoxunu məcbur etdilər,
Çox gəldilər, çox getdilər,
Vətən xaini etdilər,
Hədələyə-hədələyə.

Çoxunu köçkün etdilər,
Uzaqlara köçürtdülər,
Sibirə sürgün etdilər,
Səpələyə-səpələyə.

24.01.2016

ŞAİRLƏR... ŞEİRLƏR...

Şairlər gör bu gün, nələrdən yazır,
Kasıblıqdan yazır, qəhərdən yazır.
Bir qara qızıllı şəhərdən yazır,
Ruhumu it kimi qapır şeirlər.

Şairlər şeirini aclıqdan yazır,
Möhtaclıqdan yazır, yoxluqdan yazır.
Çoxluqdan yazmayır, azlıqdan yazır,
Axtarıb yiyəsin tapır şeirlər.

Şairə atını çapma deyirlər.
Şairin qəddini belə əyirlər.
Hamının haqqını basıb yeyirlər,
Minib haqsızlığı, çapır şeirlər.

Devolvasiyadan yazır şeirlər,
Manatın qəbrini qazır şeirlər.
Qudurub yolunu azır şeirlər,
İt kimi dövləti qapır şeirlər.

Bəzən də qaynayıb daşır şeirlər,
Qoyulmuş sərhəddi aşır şeirlər.
Olur ki, bəzən də çaşır şeirlər,
Tutulub türmədə yatır şeirlər.

Qoy eşqdən, sevgidən yazsın şeirlər,
Azmasın, yolunu tapsın şeirlər.
Gözəl Qarabağdan yazsın şeirlər,
İsa bulağından axsın şeirlər.

İt kimi qapmasın bizi şeirlər.

ŞAİRLƏR

Sözə görə cibə girməz şairlər,
Alov təkin yanar, sönməz şairlər.
Paxıllığı çəkə bilməz şairlər,
Yaşayar şəhid tək, ölməz şairlər.
 Şairlikdən əsla bezməz şairlər,
 Vətəninədən heç vaxt keçməz şairlər.
 Çirkab sular içrə üzməz şairlər,
 Üzsə də heç ləkələnməz şairlər.
Ömrü boyu yalan deməz şairlər,
Bir tikə də haram yeməz şairlər.
Köməyini əsirgəməz şairlər,
Ürəyini möhürləməz şairlər.
 Əsla doğru yolun azmaz şairlər,
 Dosta sakın quyu qazmaz şairlər.
 Haqqı yazar, nahaq yazmaz şairlər,
 Yazdığını heç vaxt pozmaz şairlər.
Düşmən önündə qırılmaz şairlər,
Şeir yazmaqdan yorulmaz şairlər.
Sağıkən alqışlanılmaz şairlər,
Dahi olar unudulmaz şairlər.
 Bayraq təkin heç vaxt enməz şairlər,
 Öldürülsə də yenilməz şairlər.
 Vüqarlıdırlar, əyilməz şairlər,
 Başqalarına deyilməz şairlər. **30.01.2016**

ŞAIR QATİLİYİK ƏZƏLDƏN BƏRİ

Şairi zindanda olan millətin,
Aparacaq sellər külli-külfətin.
Qedəcək Qarabağ, gedəcək torpaq,
Baş qalacaq çılpaq, itəcək papaq.
 Millətə bərəkət olacaq yasaq,
 Söz ustadlarını biz qorumasaq.
 Sırqa edib bunu qulaqdan asaq,
 Niyə şairləri zindana basaq?!
Şair qatiliyik əzəldən bəri,
Molla Pənah kimi böyük şairi,
Məhv edib öldürdük, vurduq xəncəri.
Cavanşir xan oldu onun qatili.
 Mikayıl Müşviq və Hüseyn Cavid,
 Əhməd Cavad kimi böyük bir ədib.
 Mircəfər Bağirov göstəriş verib,
 O cür şairləri necə məhv edib?!
Nə vaxt qırılacaq bu qara tilsim?
Bu millət nə qədər şair itirsin?
Saday Şəkərli və Tofiq Həsənlı,
Qoy rəhbər onlara azadlıq versin
 Qoy bu işi rəhbər burda bitirsin,
 Qoy bu gün qırılsın bu qara tilsim,
 Qoy tarix utansın, qoy yerə girsın,
 Qoy bu gün səhvini düzəldə bilsin!

06.01.2016

ŞAİR DEYİL

Şeir - könlü kövrəltməsə, şeir deyil!
Şair sözün dinlətməsə - şair deyil!
Ürəkləri inlətməsə - mahir deyil!
Şairliyi öyrətməsə - Sabir deyil!

Həqiqəti göstərməsə, tahir deyil!
Haqqı batılə verməsə, cahil deyil!
Bu dünyada heç gülməsə qafil deyil!
Nəzmi ilə güldürməsə, nazim deyil!

Sözləriylə öldürməsə, şair deyil!
Ağır zərbə endirməsə, kamil deyil!
Düşmənləri çökdürməsə, qadir deyil!
Şair əsla xainliyə, nail deyil!...

Şeir yazan hər bir insan, şair deyil.
Şairliyə hər bir insan qadir deyil.
Qafiyəyə bir çoxları edər meyil,
Ancaq əsil şair olmaq, asand deyil!

Çünki oldun şair gərək, qaynaya hər zaman qanın,
Dildə ola mahir gərək, qoy axsın çeşmi giryanın.
Fizuli tək ustad gərək, oyada xəlqi əfqanın,
Şair deyilsən yanmasa xəlqin üçün əziz canın!

01.10.2010

AĞ VƏRƏQ - QARA QƏLƏM

Günahsızdır ağ vərəq,
Toxunmayın siz ona.
Qələm vərəqi yazır,
Qələm salır iz ona.

Pak olan ağ vərəqə,
Qara ləkə salmayın.
Ağın bakirəliyini,
Əbəs yerə almayın.

Ağ vərəqlə, hər qələm,
Dostluq eyləyə bilməz.
Ağ vərəq-qara qələm,
Leyli-Məcnuna dönməz.

Bilməsə ağ vərəqin,
Qədrini qara qələm.
Ey dostum, istəyirəm,
Daha mətləbə gələm.

Çox yaxın bir dostdular,
Ağ vərəq, qara qələm.
Tükəninəcə mürəkkəb,
Dostdular möhkəm hələm.

Mürəkkəbi bitincə,
Qələm yazmayacaqdır.
Münasibət itincə,
Dostluq qalmayacaqdır.

Bitməsin qoy qələmin
Heç zaman mürəkkəbi.
Qırılmasın qələmin,
Vərəqə məhəbbəti.

22.12.2015

BƏHRƏLƏNƏR DAHİLƏRDƏN ŞAİRLƏR

Şairlər əyrini düziylə vurar,
Göydə şair quşu göziylə vurar.
Şillə çəkməz şair, söziylə vurar,
Əli yüngül, sözü ağır şairlər.

Mikayıl Müşvüq və Hüseyn Cavid,
Əhməd Cavad təkin böyük bir ədib.
Kasıbın kasıbı Əliağa Vahid,
Özləri ağ, bəxti qara şairlər.

Yada düşür Mirzə Ələkbər Sabir,
Əsrimizin şairlərindən Cabir.
Cizma-qara edir Rizvan ara bir,
Bəhrələnilir dahilərdən şairlər.

09.02.2016

SAİRLƏRƏ

Əzizim hörmətim var,
Şairə hörmətim var.
Kim ki şeiri sevər,
Onlara rəğbətim var.

Şair şairdən yazar,
Görməsin qəlbin azar.
Kim şeiri seversə,
Olmaz həyatdan bezar.

Şairə bax şairə,
Qələm alıb əlinə.
Şair qəlbi həmişə,
Yanar doğma elinə.

Mən şairəm gül üstə,
Bülbül qonar gül üstə.
Şairdə pul olmayıb,
Sən ondan şeir isdə.

Atlılar ay atlılar,
Yazaram bayatılar.
Pul atda biz piyada,
Ona hay-hay, çatdılar.

Mən aşiqəm üzümə,
Qara şanı üzümə.
Dəyişməyəm cənnəti,
Mil və Muğan düzünə.

Mövcuddur qara, ağ da,
Qar yağıb Qara dağda.
Ölsəm də Mil, Muğanda,
Basdırın Qarabağda.

03.30.2000

NİYYƏT HARA MƏNZİL ORA

Çox çətindir şair olmaq,
Hər bir şeydən ilham almaq.
Şair odur, düzgün ola,
Səyyah ola, o düz yola.
Müəllimlərdən yazmaq üçün,
Müəllim ola.
İgidlərdən yazmaq üçün,
İgid ola.
Dirilərdən yazmaq üçün,
Diri ola,
Ölülərdən yazmaq üçün,
Girə gora!
Bir məsəl var babalardan,
Niyyət hara, mənzil ora.

Şair olmaq çətin bala,
Şair odur, mətin qala.
Soruşma niyyətin hara,
Millət hara, şair ora.
Çətin ki o sözsüz qala,
Deyər sözün, verməz dala.
Şair yaddan çıxmaz, bala,
Şair odur, yadda qala.

Bir insan ki, şair ola,
Haqsızlıqla getməz yola.
Haqdan dönməz, çəksən dara,
Bir nur olar, şair kora.
Bir misal var babalardan,
Niyyət hara, mənzil ora.

Hər oxuyan şair olmur,
Şairlər, şair doğulur.
Şair olmaq çətin bala,
Bağlı deyil pula, mala.
Qismət olmaz hər insana,
Şair adını qazana.

Maraqlandırmaz pul-para,
Dostudur kasıb, füqara.
Vəkildir şair onlara,
Çəkilsə dilindən dara.
Vurar qələmiylə yara,
Yaralara olar çara,
Ağa ağ, qaraya qara,
Aman verməz nadanlara.
Bir misal var babalardan,
Niyyət hara, mənzil ora.

02.01.2016

SEVGİ

*Canı canan diləmiş, verəndə can əldən gedir,
Verməyəndə canı canana, canan əldən gedir.*

KUZƏ

İn Kuze ço mən aşeqe-zari bude əst,
Dər bənde-sərə-zolfe-neqari bude əst.
İn dəste ke dər gərdene-u mibini,
Dəstist ke bər gərdene-yari bude əst

Bu kuzə mən kimi zar aşiq olub,
Bir nigarın saçının bəndinə düşüb.
Onun boynunda gördüyün bu dəstə,
Bir yarın boynunu qucaqlayan əl olub.

(Ömər Xəyyam-filoloji tərcümə)

Olubdu mən tək aşiq yenə bu kuzeyi məst,
Bənd olub bir yara ki, zülfü gözəl, qəlbi şikəst,
Aşiqi kuzənin boynundakı o qulpu ki var,
Yar qolu tək dolanıb boynuna, dübareyi dəst.

Rizvan Qorxmaz

Görünür mən kimi olmuş bu da bir aşiqi-zar,
Bağlamışdır onu zəncirinə bir zülfi-nigar.
Gördüyün qulpu çamur parçası zənn etmə, saqın,
Bir gözəl boynuna keçmiş qola çox bənzəri var!

Hüseyn Cavid

Bu kuzə vaxtilə eşqə tutulmuş
Könlünü bir qadın saçında bulmuş.
Boynunda gördüyün hər qulp bir əl ki,
Bir zaman bir yarın boynunda olmuş.

Mikayıl Müşfiq

Bu kuzə mənim günümdə bir dilxun olub,
Bir şux gözəlin saçlarına vurğun olub,
Boynundakı qulp o aşiqin bir qoludur,
Yarın sarılıb boynuna bir məcnun olub.

Əkrəm Cəfər

Bu kuzə mənim tək aşiqi-zarmış,
Yarın tellərini öpüb oxşarmış.
Boynunda gördüyün qulpu bir əlmiş,
Cananın boynunu qucaqlayarmış.

Mir Mehdi

ÖMRÜMÜ SAÇINA BAĞLA GÖZƏLİM

Ömrümü saçına elə düyünlə,
O qara saçında qalsın gözlərim.
Yandırıb yaxırsan qara gözünlə
İstəsə canımı alsın gözlərin.

Saçında ömrümü elə dara ki,
Həyatın telləri tək-tək görünsün.
Zülfündə tellərin elə qara ki,
Dara, qoy bir az da qara görünsün.

Saçına sığal çək, saçına əl çək
Pərişan saçını görən olmasın.
Saçını ömrümün üzərinə çək,
Telin məndən başqa hörən olmasın.

Ömrümü saçına bağla, gözəlim,
Qoy saçıntək uzun bir ömür sürüm.
Saçından qırılsam ağla gözəlim,
Gözündə ömrümün yoxluğun görüm.

ƏLDƏN GEDİR

Canı canan diləmiş, verəndə can əldən gedir,
Verməyəndə canı canana, canan əldən gedir.

Görməsə Leylini Məcnun, ağlı başından gedir,
Görəndə sevgidən füzun başı ağlından gedir.

Sənsiz keçən günlərim, sevgilim, ömürdən gedir,
Süz, saqi, badələri, ömrüm sevgilimdən gedir.

1995

İLK SƏNİ GÖRDÜYÜM AN

Bilməm mənə nə oldu,
İlk səni gördüyüm an.
Sanki dilim tutuldu,
İlk səni gördüyüm an.

Birdən dilim dolaşdı,
Sevincim aşıb daşdı,
Ulduzumuz barışdı,
İlk səni gördüyüm an.

Bu nə göz, bu nə qaşdı?
Əsil sevməli yaşdı.
Dilim yenə də çaşdı,
İlk səni gördüyüm an.

Gözün aydan nurludu,
Qədəmin uğurludu,
Əlim, qolum qurudu,
İlk səni gördüyüm an.

Görən bu nə həyəcan,
Bu nə ruhdu, bu nə can?
Damarımda dondu qan,
İlk səni gördüyüm an.

Yaxşı deyibdi Vurğun,
Ayrılmaz könül candan.
Sevdim səni uzaqdan,
İlk səni gördüyüm an.

NECƏ SEVMƏYİM SƏNİ

(Həyat yoldaşıma)

Gözlərimin işığısan,
Həyatımın naxışısan,
Evimin yaraşığısan.
Necə sevməyim səni ?

Ürəyimin tacısan,
Qardaşıma bacısan,
Taleyimə yazısan.
Necə sevməyim səni ?

Qolumsan qanadımsan,
Halıma yananımsan,
Oğlumun anasısan,
Necə sevməyim səni ?

Könlümün sirdaşısan,
Ömrümün yoldaşısan,
Üzüyümün qaşısan.
Necə sevməyim səni ?

Gəncliyimin çağısan,
Saçlarımın ağısan,
Əlimin çırağısn.
Necə sevməyim səni ?

Qışda isti yayımsan,
Günəşimsən, Ayımsan,
Qismətimsən, payımsan.
Necə sevməyim səni ?

Mənim körpə quzumsan,
Şəkərimсэн, duzumsan,
Parlayan ulduzumsan.
Necə sevməyim səni ?

Arzumsan, xəyalımsan,
Zövceyi halalımsan,
Xoşqadəm Sayalımsan.
Necə sevməyim səni ?

22.10.2015 22.40

GÖZƏL YAR

Gəl eyləmə faş sevgimi dünyaya, gözəl yar.
Dünya geniş olsa belə, eşqimə olar dar.
Gər fəsli bahar sevgimə əssə yenə rüzgar.
Sabit qalar ol eşqinə, öldürsə intizar.

Gəl etmə təlaş sevgimə tam arxayın ol yar.
Girməz araya başqa nigar, olsada gülzar.
Qəlbim sənə yalnız yazar əsarı, gözəl yar.
Mən səndən uzaq olmasam ey gül olaram var.

Gəl qılma haram qəlbimə ey göz, qırılar yar.
Gər uysa əgər nəfsə ürək, eşqə yağar qar.
Cün qısqaqacaq sevgi şurunda kamanı tar,
Qılma şübhələr sevgilinə əsla, gözəl yar.

Gəl küsmə ürəkdən, bu ürək körpədir ey yar.
Sadıqlıq olar eşqidə hər sevgiyə meyyar.
Min eşq gəmisin, səyahət et dalğaları sar.
Qıl etibar ol sevgiyə ey sadıqı səyyar.

RÖYADAYIQ BİZ

Bəlkə də yatmışam, rüyadayam mən,
Rüyada da olsa sevdadayam mən.
Deyirsən bivəfa dünyadayam mən?
Onda niyə mənə oyadırsan sən?
Yumsana gözünü, gəlsənə hərdən.
Mənim bu sevdalı rüyama birdən.
Yarısın unudan yarı peşiman,
Sevgisi qırılan qəlbə pərişan,
Aşuradan öncə şamu-qəriban,
Eyləyən bivəfa dünyadayıq biz.
Oyanma, qafil ol, rüyadayıq biz.

ÖLDÜR MƏNİ

Gəlmişəm hüzuruna,
Rəhm eyləmə, öldür məni.
Günahım çoxdur mənim,
Əhv eyləmə, öldür məni.

Şam yanarkən əriyər,
Nalə çəkər-söndür məni.
Qoyma əriyim deyər,
Yaxar neçə gündür məni.

Pərvanə meyl eyləyər,
Şamə, sarılmış taleyi.
Ondan imdad diləyər,
Şamə deyər-öldür məni.

Gül olub bülbülə aşiq,
Söyləyər-güldür məni.
Gördükcə naləli məşuq,
Yalvarar- öldür məni.

Nə ola kaş daş olam,
Zərrələrə böldür məni.
Zülfünə göz dəyməsin,
Al başına döndür məni

Qeys görürkən Leylini,
Salar ol yarə meylini.
Çün isdəmən cənnəti,
Haqqa deyər ver Leylini.

Qoysa arzusun köksündə,
Verməz olsa Leylini.
Leylinin məzarı üstündə
Deyər öldür məni.

25.09.2015

OLUB OL CİSMİMƏ MƏHBƏS GECƏLƏR

Buraxıb ruhu müqəddəs gecələr,
Edəcəkdir onu sərbəst gecələr.
Verəcək ruhuma pərvaz gecələr,
Çəkəcək dağ cana çarpaz gecələr.

Olub ol cismimə məhbəs gecələr.

Yatırıq biz niyə məhs bəs gecələr?

Qulaq hər gah eşidər səs gecələr,
Diksinər bilginən hər kəs gecələr.
Gətirər hər bir işi, tərs gecələr,
Şərləyər hərdən işi, məhs gecələr.

Olub ol cismimə məhbəs gecələr.

Yatırıq biz niyə məhz bəs gecələr?

Bərk danışma, səsini kəs gecələr,
Verməz heç kim səsinə, səs gecələr.
Yatacaqdır yenə hər kəs gecələr,
Demirsən ki, darıxar bəs gecələr?

Olub ol cismimə məhbəs gecələr.

Yatırıq biz niyə məhs bəs gecələr?

Saçıma bir meh olub, əs gecələr,
Olmasın taleyimə nəş gecələr.
Olsan ol yanımda bir kəs gecələr,
Olacaq hər günümə bəs gecələr.

Olub ol cismimə məhbəs gecələr.

Yatırıq biz niyə məhz bəs gecələr?

Olmaz ol hüsnünə qəfəs gecələr,
Versən ol cismimə nəfəs gecələr.
Bil ki ey yar, ötməz əbəs gecələr,
O zaman ki, yatmaz heç kəs gecələr.

Olub ol cismimə məhbəs gecələr.
Yatırıq biz niyə məhs bəs gecələr?
Gecələr, zülməti-xəlvət gecələr,
Yanına gəlməyə cürət gecələr.
Dözməz ol sübhədək əlbət gecələr,
Gəl elə ruhumu sərbəst gecələr.
Olub ol cismimə məhbəs gecələr.
Yatırıq biz niyə məhs bəs gecələr?

05.11.2015

SƏNİN SEVGİN O SEVGİDƏN DEYİLDİ?

Sevən var ki, sevgisini söyləməz,
Kaş ki, onu sevdiyimi biləydi.
Bir kərə də səni sevirəm deməz.
Sənin sevgin o sevgidən deyildi ?

Mənim sevgim sonunadək mənimdir,
Mübtəladır, mübtədadır , feyildir.
Kədərимdir, sevincimdir, qəmimdir
Sənin sevgin bu sevgidən deyildir ?.

Sevən var ki, sevgisi çox dərinidir,
Nə olsun ki, münasibət sərinidir.
Ürəyində deyər, Allah kərimdir,
Sənin sevgin bu sevgidən deyildir?

Sevgi var ki, utancaqdır, zərifdir,
Kəlmələri tir-tir əsir, xəfifdir.
Sevirəm deməsən, deməz zəyifdir.
Sənin sevgin bu sevgidən deyildir?

Sevən var ki, bir toxunuş gözləyir.
Ona başqa bir şey lazım deyildir.
Qəlbindəkin gözləriylə söyləyir.
Sənin sevgin bu sevgidən deyildir?

SƏNSİZ DARIXACAM YAMAN, GÖZƏLİM

Yuxuya getməyə yaman qorxuram,
Qorxuram yuxumda itirəm səni.
Uzanıb yanında, sənə baxıram,
Qorxuram bir daha görməyəm səni.

Yuxuya getməyə yaman qorxuram,
Qorxuram yuxuda məndən küsərsən,
Səninçün yuxuda mən darıxıram,
Qorxuram yuxuda məndən gedərsən.

Yuxuya getməyə yaman qorxuram,
Qorxuram görməyəm bir anlıq səni.
Gözlərim yumulur, inan axıram,
Səndən aparacaq qaranlıq məni.

Yuxuya getməyə yaman qorxuram,
Sən çoxdan yatmısan, gözəlim mənim.
Qorxuram yataram, sənə baxmaram,
Üzülər əlindən, öz əlim mənim.

Yuxuya getməyə yaman qorxuram,
İstəməm ölүmdən aman gözəlim.
Açıq gözlər ilə yatmaq istərim,
Qalsın gözlərimdə zaman, gözəlim.

Yuxuya getməyə yaman qorxuram,
Qorxuram yumulsun baxan gözlərim.
Gözlərim əbədi yumulan zaman,
Sənsiz darıxacam, yaman, gözəlim.

MƏNDƏ QƏZƏL VAR

Bilməm nə dedim ki, sözüm ol yara toxundu,
Bilməm necə baxdım ki, gözüm yara toxundu.
Alma nişan ol qəlbimi, rəhm eylə gözəl yar,
Səndən savayı başqa bir eşq yolu yoxumdur.

Harda nə gül iyləsəm, gələn sən qoxundur.
Çox oxlar olub, qəlbə batan sən oxundur.
Çəkmə əlini, rəhm elə ey zülfü gözəl yar.
Ol əllərini zülfümə ehmalca toxundur.

Bilməm nə edim ki, oxum ol yara vurulsun.
Hər nə olur olsun mənə qoy şamil olunsun.
Razı deyiləm əksik ola bircə telin, yar.
Qoymam gülə bülböldən iraq kimsə toxunsun.

Yerlərdə və göylərdə nə vardırsa onundur.
Ey aləmi Rəbbim, yarı yanında bulundur.
Qılma əcələ, alma canı, məndə qəzəl var.
Ol şairi aşiq, snin hər yerdə qulundur.

20.11.2011

SEVMƏDİM, ÇÜN YANDIRAR CANIM MƏNİ

Sevmədim, çün yandırar yarım məni,
Ölmədim, ki qurtarar canım mənim.
Axtarar sevgili cananım məni,
Yandırar cananı əhvalım mənim.

Vardı məndə dəli Məcnun ürəyi,
Sevgisiz çün ürəyin yox dəyəri.
Qorxuram çöllərə saldırar məni,
Sevmə ey can ürəyin, yox gərəyi.

Sevmədim çün yandırar canım məni.
Əriyər zülfündə vüqarım mənim.
Qorxuram ki, ağladar qanım məni,
Gəlmə ey sevgili cananım mənim.

Məcnuna Leylinin olsa gərəyi,
Döyünər Məcnun ilə sidq ürəyi.
Varsa qəlbdə əgər eşqin dəyəri
O zaman qəlbin olar bir diləyi.

Sevmədim çün yandırar canım məni,
Öldürər sevgili cananım məni.
Qaldırar göylərə ümmanım məni,
Ruhumu alar candan yarım mənim.

Sevmədim, çün yandırar canım məni !

GÖSTƏR

Mənə candan yana bir can göstər,
O can ki, ölməyə bir can istər.
Mənə bir sevməyə insan göstər,
Ki könül verməyə canan gözlər.

Bu nə duyğu, bu nə bir eşq ilə zəngin hisslər?
Bilməz heç sevgi nədir sevdaya düşmən kəslər.
Sevgi pak qəlblərə işlər sənə düşmən kəsilər,
Sevər ol düşməninini, sevsə könüldən kişilər.

Mənə bir qəlbi pərişan sevən insan göstər,
Deyim ol insana ki, Leylini Məcnun istər.
Mənə bir qəlbi yara, sevgiyə fəryad göstər.
Deyim ki, Şirini dağlar yaran Fərhad istər.

Leylinin nəşi nəsib Məcnuni-fəryad göstər,
Məzarı üstə ölər, Leylini yerdən istər.
Şirini candan əziz Məcnuni-Fərhad göstər,
Oyatmaz yarın yuxudan, yanar o su istər.

Ü R Ə K

Hərdən ürəyini al əllərinə,
Bir ürəyinə bax, bir yanyörənə.
Bir bax sənin üçün, tək sənə görə,
Gör ürəyin kimi çırpınan varmı?

Ürəyin, aldığın hər bir nəfəsdə,
Çırpınır səninçün o dar qəfəsdə.
Görsən bir Leylanı Leyli həvəsdə,
Gör ürəyin kimi qəfəsi darmı?

Balaca qəfəsə sığaraq ürək,
Qamətini tez-tez sıxaraq ürək,
Ruh olub qəfəsdən çıxaraq ürək,
Dərd-qəmiylə yerə, göyə sığarmı?

Otağı balaca o böyük ürək,
Necə də titrəyir, necə də kövrək.
Ürək sevmək üçün döyünsün gərək,
Belə bir ürəkdən xəbərin varmı?

CƏHƏNNƏMƏ BAĞIŞLA

Bağışlamırsan məni,
Cəhənnəmə bağışla.
Cənnətə qıymırsansa,
Cəhənnəmə bağışla.

İsdəyirsən lap mənə,
Bax sən başqa baxışla.
Cürbəcür söz at mənə,
Bəzək ilə naxışla.

Əvəz eylə yayımı,
Soyuq boranla qışla.
Hər günümü, ayımı,
Qoy keçirdim yağışla.

İslansın ümidlərim,
Sənə inamsızlıqla.
Qoy ötüşsün günlərim,
Keçsin amansızlıqla.

Bitsin artıq bu çilə,
Bitsin zamansızlıqla.
Dönsün qurumuş gülə,
Dönsün amansızlıqla.

Bağışlamırsan məni,
Özgəsinə bağışla.
Cənnətə qıymırsansa,
Cəhənnəmə bağışla.

GƏL EY PƏRİ

Axtarır gözlərimin nuru səni, gəl ey pəri,
Ağlamaqdan qaralıb, könül şəmi, gəl ey pəri.
Vəsf etmişəm zülfünə şeirləri, gəl ey pəri,
Daralıbdı kölnümün gen düzləri, gəl ey pəri.

Olmuşam mey dolu piyalə kimi, gəl ey pəri,
Solmuşam Leyliyə divanə kimi, gəl ey pəri.
Dağılıb qəlb evi viranə kimi, gəl ey pəri,
Qılma öz sevginə biganə kimi, gəl ey pəri.

Məcnunam düzlərə düçarə kimi, gəl ey pəri,
Vurmusan qəlbə oxu yarə kimi, gəl ey pəri.
Gəzirəm mən düzü avarə kimi, gəl ey pəri.
Məcnuna Leyli olan çarə kimi, gəl ey pəri.

Mən dəniz, sənə gəmi, tulla qəmi, gəl ey pəri,
Çəkərəm ah - qınayar cümlə məni, gəl ey pəri.
Sözümü kəsmə, gözəl, dinlə məni gəl ey pəri.
Gəlməsən bil tutacaq şillə məni, gəl ey pəri.

Olaram mən sər-səri, səndən gen düşəndən bəri,
Gülməyər, ağlar gözüm, məndən sən küsəndən bəri.
Aramız çox soyuyub, küləklər əsəndən bəri.
Soyuğa qoyma dözümlə, qıyma bizə, gəl ey pəri.

Bilirəm xətrinə dəymişəm, pisəm, gəl ey pəri.
Sən alovsa yanırısan, mənə hisəm, gəl ey pəri.
Yox sənə başqa yolun, gəlməlisən, gəl ey pəri,
Səni çox sevdiyimi, bilməlisən, gəl ey pəri.

Yazdım sətirləri ki, getməyəsən, qal ey pəri,
Getməyə heç cəsarət etməyəsən, qal ey pəri.
İstəram gözlərimdən itməyəsən, qal ey pəri,
Sevən ol qəlbimi incitməyəsən, qal ey pəri.

26.09.2015

GÜNƏŞ GÖRSƏNMƏYİR...

Çoxdandır havalar tutulub yenə,
Qara buludlar da getməyib hələ.
Göz yaşı qüssədən dönübdür selə,
Günəş görsənməyir, bu nə məsələ?

Ağ lopalar süzür lap ağır-ağır,
Örtülübdür bərk-bərk qapı, pəncərə.
Yağır ürəyimə, yağır, qar yağır.
Günəş görsənməyir, bu nə mənzərə?

Ağ-appaq yorğanı çəkib üstünə,
Geyinib ağ-appaq libas dağ-dərə.
Lakin bir qaranlıq çöküb içimə,
Günəş görsənməyir, bu nə mənzərə?

Bu nə bir qaranlıq, bu nə bir soyuq,
Bu nə biganəlik, yağıb hər yerə?
Bu nə bir uçurum, bu nə bir oyuq,
Günəş görsənməyir, bu nə mənzərə?

Hərdən birisiyçün çox darıxırsan,
Gəlirsən sən onun gəldiyi yerə.
Darıxdım deməyə sən utanırsan,
Darıxdığın adam soyuqdur deyə.

Sən özün-özünə sual verirsən,
Görəsən gəldim mən niyə bu yerə?
Onsuzda istini hiss etməyirsən,
Günəş görsənməyir, görəsən niyə?

Günəş görsənməyir, heç görsənməsin,
Hava isinməyir, heç isinməsin.
Ürəklər isinsin, qəlblər isinsin,
Saçlarda əllərin izi bilinsin.

Əllərdə əllərin istisi qalsın,
Gözlər həsrət ilə baxsın gözlərə.
Dodaqlar təəccüblə hey pıçıldasın,
Günəş görsənməyir, bu nə mənzərə?

07.11.2015

BAHAR YAĞIŞI

Ey mənim omrümün sevgi yağışı,
Bir az da könlümə yağsan, nə olur.
Bəxtimə çəkilən sədəf naxışı,
Gedəsi olmasan, qalsan, nə olur.

Sən bağıma yağan bahar yağışı,
Yağsan düzlərimə səhər, nə olur.
Baxır gözlərimə dəniz baxışı?
Olum sahilinə şəhər, nə olur?

Nə xoşdur ətirli bahar yağışı,
Şəhdən sırğa taxsa çiçək, nə olur.
Göylərin qoy hər an yağsın yağışı,
Əldən üzülməsin ətək, nə olur.

Yayın istisində, bahar yağışım,
Yağ, qoy qurumasın dodaqlarımız.
Yağ gözəl yağışım, qoyma alışı,ım,
Heç vaxt ayrılmasın yataqlarımız.

Olmaz nə qış qarsız, nə yaz yağışsız,
Yağ qışıma qar tək, aləmə car çək.
Sevgimin önündə, qal iqtidarsız.
Utanmaz üzümə sevgidən ar çək.

Bahar yağışı tək, yağ iqtidarsız.
Qoyma qalsın yarın bir an da yarsız.
Qıyma qalsın yazıq tarı kamansız.
Ömür çox qısadır, zaman amansız.

Son vaxtlar olmusan yaman səbirsiz,
Yağ bahar yağışım, yağ hey aramsız.
Asta yağ, yağginan səssiz, səmirsiz.
Yağ bahar yağışım, salam kalamsız.

25.11.2015

XANIMLARA

ANAMA

Əlifba başlayır “A” hərifilə,
Şair bu hərfi bir tərif eylə.
Məqamı birinci, özü bir inci,
Dayanıb yerində o, şərəfilə.

Həyat da başlayır A hərifilə,
Mən fəxr eyləyirəm dilimiziylə.
Vallah ən müqəddəs varlıqlar belə,
Allah tək başlayır A hərifilə.

Bu həriflə başlar ana kəlməsi,
Bu həriflə başlar ata kəlməsi.
Daha da müqəddəs edir hərəsin,
Əvvəli, sonu da eyni gəlməsi.

İstər düz oxuyun, istər tərsinə,
Xələl gəlməyəcək heç birisinə.
Elədən belə də, belədən elə,
Necə yaraşırlar bir-birlərinə?

Düzü də atadır, tərsidə ata,
Düzüdə anadır, tərsi də ana.
Necə oxuyursan oxu ay bala,
Ata ata olur, ana da ana.

Bütün dilimdəki sözlər bir yana,
Allah-ata-ana başqa, ay ana.
Deyirlər ki, övlad paydır anaya,
Görən ata-ana nədir balaya?

Ata bir böyükdür, ana müqəddəs,
Hər ikisi əvəz olunmaz bir şəxs.
Ata birincidir, ana bir inci.
Qoy bu həqiqəti eşitsin hər kəs.

Gətirmisən bizi qoca dünyaya,
Bu işi tapşırıb Allah anaya.
Bənzədirəm səni günəşə, aya,
Gündüz işığıma, gecə laylaya.

Qurban o ağ saçlarına, ay ana,
Dünya dəyməz dırnağına, ay ana.
Hamı gəlib bu gün sənin yanına,
Yığışmışıq ocağına, ay ana.

Gümüş kimi ağ saçların bir qürur,
Ürəyimiz hər an səninçün vurur.
Heç nəyin fikrini çəkmə, ay ana,
Arxanda dağ təkin oğullar durur.

Büdrəyəndə sənin əsan olarıq,
Nə zaman qal desən sənə qalarıq.
Əl-ələ verərik, biz yığışarıq,
Sənin üçün nəvə toyu çalarıq.

Namusumuz, qeyrətimizdir ana.
Şərəfimiz, şöhrətimizdir ata.
Ata bizim ucalan bayrağımız,
Torpağımız, vətənimizdir ana !

Ana-Vətən, necə bağliyam sana,
Nə yaxşı ki, qarabağliyam, ana.
Soruşsalar qıyarmısan heç cana?
Rizvan qurban, ana Azərbaycanca !

18.01.2016

A N A

Əlin qabar, saçların ağ.
Başı qarlı uca bir dağ.
Ətəyə bax, zirvəyə bax.
Məqamı müqəddəs, ana.

Laylaların qulağında.
Hikmət vardır hər nağılda.
Bir sevgi var hər oğulda,
Bu sevgi anadır, ana .

Oğula toy edən zaman,
Qızını köçürən zaman,
Vağzalı çalınan zaman,
Gizlincə ağlayan ana.

Ağrımızı hiss eyləyən,
Dərdimizi dərd eyləyən.
Balası üçün əylən,
Namazda səcdədir ana.

Uşaq şıltaqlıq edəndə,
Yuxusundan dəng edəndə,
Uzaq səfərə gedəndə,
Arxamca su tökən ana.

07.04.2011

8 MART

Bu gün 8-i martdır,
Nə gözəl bir sabahdır.
Bu günü qeyd etməmək,
Kişilərə günahdır.

Həm xoş bahar anıdır,
Həm gülün güldanıdır.
Al gülü, qoy güldana,
Qadınlar bayramıdır.

8 Martdır, ay ana,
Qurban olaram sana.
Nə yaxşı ki, sən varsan,
Şükürlər Yaradana.

8 Martdır, ay bacım,
Sənsən başımda tacım.
Neyləyirəm baharı,
Sənsən baharım-yazım.

8 Martdır sevgilim,
Gedim bənövşə dərim.
Dərib anama verim,
Sizə elçi göndərim.

8 Martda gül üzlər,
Bizdən hədiyyə gözlər.
Sizə aid a qızlar,
Bu gün ən gözəl sözlər.

Ər-arvad hər ikisi,
Eyni bir səviyyədir.
Hər qadının kişisi,
Onunçün hədiyyədir.

07.03.2016

TƏK HÖKÜMDARIM, XANIM

Qadınlar yığışırlar,
Bir gün düşərək dara,
Gəlirlər danışmağa,
Dərdlərin hökümdara.

Deyirlər ki bezmişik,
Kişilərin əlindən.
Sonda bura gəlmişik,
Eşidək Xan dilindən.

Layiq deyilmirik biz,
Evdə bir söz deməyə?
Layiq deyilmirik biz,
Sevməyə, sevilməyə?

Çoxdandır ki, möhtacıq,
Təkcə bir xoş kəlməyə.
Qorxuruq söz deməyə,
Ərin xoşu gəlməyə.

Bizim də fikrimiz var,
Ağlımız, dilimiz var.
Bizim də sizin kimi,
Tanrımız, dinimiz var.

Sonda qərar vermişik,
Yanınıza gəlməyə.
Haqqımızı gəlmişik,
Sizdən rica etməyə.

Dinləyib qadınları,
Ədalətli Hökmdar,
Salamladı onları,
Dedi, sizə sözüm var.

Ey, hörmətli qadınlar,
Bəli, ixtiyarım var.
Amma nə olsun, Xanam,
Mənim də öz Xanım var.

Görəsən Xanımızın,
Başqa bir Xanımı var?
Əminik, hamımızın,
Tak bir olan Xanı var!

Bu anda içəriyə,
Xandostu daxil oldu.
Xan xanımını görüb,
Həməən ayağa durdu.

Budur Xanın Xanımı.
Mən sizin Xanınızam,
Bu da mənim Xanımım.
Şoka saldı hamını.

Xan bu hərəkətiylə,
Verdi öz fərmanını:
Hər bir Xan sarayının,
Olmalıdır Xanımı !

Qadınlar bir-birinə,
Baxıb Xanım dedilər.
Evdə kişilərinə,
Mənim Xanım dedilər.

Kişilər də onlara,
Gözəl xanım dedilər.
Onlar bir-birlərinə,
Gözüm, canım dedilər.

Xanım sözünün kökü,
Xan sözündəndir, xanım.
Gələn mənanın kökü,
Mənim xanıмым, Xanım.
Tək hökümdarım, Xanım !

08.03.2016

NALƏSİ YOXDUR

Vidadi Ağdamlıya

Yazdın, ay Vidadi, kövrəltidin bizi,
Qazıdın ağrayan ürəyimizi.
Güclə toxdamışdıq atasızlıqdan,
Yenə kövrəlməyə öyrətdin bizi.

Gedim də anama bir zəng eyləyim,
Tək qalıbdır anam, indi neyləyim.
Sormayacam atam hardadır bizim,
Soruşacam, anam, nədir diləyin?

Heç nə isdəməyir atam gedəni,
Hey üşüyür, qızdır onun bədəni.
Soruşmur atamız hardadır bizim,
Atam əbədlilik gedəndən bəri.

Anam xəsdələnib çarəsi yoxdur,
Gözləri solubdur, qarəsi yoxdur.
Gül bülbülü üçün nalə çəkəməz,
Mənim də anamın naləsi yoxdur.

A T A

ATAM

Mənim sevimli atam,
İstəyirəm dərdimi çox uzaqlara atam.
Hey qaçıram həyatda, düzlükdə sənə çatam,
Çata bilmirəm, atam.
Gözümün nuru atam.
Atasız çətin olur, ayaqda qalmaq, atam.
Razıyam hər şeyimi, dəyər-dəyməzə satam,
Bir daha sıxmaq üçün sənin əlini, atam.
Hər zəhmətə qatlaşıb, bizi saxlayan atam,
Səni bu dünyada biz, saxlayamadıq, atam .
Yalnız xoş xatirəni saxlaya bildik, atam.
Mənə bir oğul göstər, ondan soruşum, atam.
Niyə belə çətindir ata olmaq, ay atam?
Niyə düz yolu tapmaq asan deyil, ay atam?
Bizə düz yol göstərən adammış mənim atam,
Çətinlikdə dadıma çatanmış mənim atam.
Cavanlıqda ölməkdən yaman qorxurdum, atam,
Ölməyi də sonunda bizə öyrədən atam,
Dar günümdə yanımda, önümdə gedən atam,
Mənim həyat müəllimim, hər şey öyrədən atam,
Mənim dirəyim, atam, arzum-diləyim atam.

Nə olar ki, bir dəfə yuxuma girsən, atam,
Səninçün darıxmışam, doymamışam, ay atam!
Sənə söyləyəcəyim sözlərim var, ay atam!
Sağ ikən heç qədrini bilməmişəm, ay atam!
Sən gedəni ürəkdən gülməmişəm, ay atam,
Sənə olan borcumu verməmişəm, ay atam,
Qurban olum, bağışla, bilməmişəm, ay atam,
Son günündə yanına gəlməmişəm ay atam!
İmkan varsa bağışla, bilməmişəm ay atam,
Anamı bizə qoyub, özüysə gedən atam,
Dərdlərimi anama deməmişəm ay atam!
İstəyirəm dərdimi lap uzaqlara atam,
Gündə bir addım gedim, gəlirəm atama çatam!

***“Əgər hər gün bir addım məqsədinə doğru irəliləsən,
haçansa məqsədinə çatacaqsan”.***

*Atam, Qorxmaz İsi oğlu Axundov
(riyaziyyat müəllimi)*

23.12.1949 - 09.10.2010

AĞDAM - BAKI

ATAMA

Durmuşam qəbrinin önündə yenə,
Durmuşam, həsrətlə, sənə baxıram.
Sən mənə baxırsan, mən də ki, sənə,
Heç bilirsən necə mən darıxıram ?

Darıxıram sənin sözlərin üçün,
Danlamağın üçün, mən darıxıram.
Hərdən tərs-tərs baxan gözlərin üçün,
Sərt sözlərin üçün mən darıxıram.

Nə qədər imkan var, qoy hələ baxım,
Baxım qara daşdan baxan gözlərə.
Hərdən gir yuxuma, qoyma darıxım,
Yuxuya girməyi, öyrət bizlərə.

10.11.2015

***“...Həyat - bir maraqlı oyundur, ən çox yaşayan
digərlərinə qalib gəlir”.***

*Atam, Qorxmaz İsi oğlu Axundov
riyaziyyat müəllimi*

23.12.1949 - 09.10.2010

Ağdam – Bakı

NEYLƏYİM YAVAŞ-YAVAŞ TƏKLIYƏ ALİŞIRAM

Durmuşam atamın qəbri önündə,
Ağlamamağa mən hey çalışıram.
Tək tənha qalmışam ömür çölündə.
Yavaş-yavaş təkliyə alışıram.

Babam qoyub getdi qəflətən məni,
Sarsıldım, gördüm ki, yaman çaşıram.
Elə bil ürəyim tərək etdi məni.
Yavaş-yavaş, təkliyə alışıram.

Yetim oldum atam gedəndən bəri,
Dayaqsız dura bilmirəm, aşıram.
Nə tez gördüm, ay ata, bu dərdi-səri,
Kişi kimi, yavaş-yavaş təkliyə alışıram.

Getməyiylə nənəm də, artırdı qüssə, qəmimi,
İtkilərlə dost olaraq, qədərlə barışıram.
Ölümə çarə yoxdur, nə etməli?
Yavaş-yavaş təkliyə alışıram.

Hərdən özüm-özümə atamla danışırəm,
Babamın əhvalını atamdan soruşuram.
Şirin yuxularımda nənəmə qovuşuram,
Neyləyim, yavaş-yavaş təkliyə alışıram.
Təkliyə alışıram.

09.10.2013

***Allah təala hər bir insana həyatda öz yerini tutmaq üçün heç
olmazsa bircə dəfə şans verir. Ayıq ol! Bu şansını qaçıрма.***

Atam Qorxmaz İsi oğlu Axundov

23.12.1949 - 09.10.2010

BABAM BELƏ ÖYRƏDİB

Mən niyə oyağam, yata bilmirəm?
Niyə mən rahatlıq tapa bilmirəm?
Vidanımlı pula sata bilmirəm.
Satmağa heçnəyim olmasa belə.

Başımı aşağı əyə bilmirəm,
Dərdimi kimsəyə deyə bilmirəm.
Dövlətin malını yeyə bilmirəm.
Yeməyə bir şeyim olmasa belə.

Qarabağda gedib gəzə bilmirəm,
Bu dərdi mən köhnə, təzə bilmirəm,
Millətin dərdinə dözə bilmirəm,
Nə vaxtsa öz dərdim olmasa belə.

Toylarda göylərə kağız atmaram,
Xocalıdan sonra ağ üz tapmaram,
Kimsəyə ömründə ağız açmaram,
Bircə qəpiyim də olmasa belə.

Nəzəri Vətənə hər an göz olar,
Qürbətdə ölərsə, birdən söz olar.
Qəlbi Vətən üçün yanib köz olar.
Qərrib Vətənində olmasa belə.

Qərib - Məmmədamin Rəsulzadə*

27.12.2015

“Hökumətdən mənə müftə heç zad lazım deyil”.

*Babam, İsi Məşədi Hüseyn oğlu Axundov
(riyaziyyat müəllimi, Böyük Vətən Müharibəsi
veteranı)*

AĞDAM, 1919-1987

SƏNİN ATAN, MƏNİM ATAM...

İstəyirəm gələcəyi,
Keçmiş günlərimə satam.
Yoxdur artıq aramızda,
Sənin atan, mənim atam.

İstəyirəm aramıza,
Sevinc qatam, qatammıram.
Yoxdur artıq aramızda,
Sənin atan, mənim atam.

İstəyirəm gedib yatam,
Girə yuxumuza atam.
Niyə gəlmir yuxumuza,
Sənin atan, mənim atam.

İstəyirəm qaçam, qaçam,
Sənə çatam, mənim atam.
Əlçatmaz olubdur hər an,
Mənim atam, sənin atan.

İstəmirdim yetim kimi,
Əl uzadıb, ağız açam.
Qayıdacaq görən haçan?
Mənim atam, sənin atan.

Həyatda büdrəyən zaman,
Hər an əlimizdən tutan.
Getdi artıq bu həyatdan,
Sənin atan, mənim atam.

Elə ilk harayımızda,
Həmən dadımıza çatan.
Varmı insan aramızda?
Sənin atan-mənim atam.

Müəllim tək yana-yana,
Həyatı bizə anladan.
Varmı daha yaxın cana,
Mənim atam, sənin atan.

Bizim üçün ömrü boyu,
Özünü odlara atan.
Varmı ikinci bir adam?
Sənin atan, mənim atam.

Göydə Allah, yerdə ata,
Yetimik ata sarıdan.
Niyə getdilər aradan?
Mənim atam, sənin atan.

Həyatda sənə qardaşam,
Sanma ki mən sənə yadam.
Deyərdim ki eyni adam,
Sənin atan, mənim atam.

27.01.2016

D İ N İ

Olmasa dünyada qüssə-kədərım,
Cənnəti-məkana düşsə bədənim,
Çəhənnəm əhlinə mən çox kövrəlib,
Qayğısız dünyada qüssə edərım.

ALLAH

Yerlərdə və göylərdə, ürəklərdədir, Allah.
Hər nə edərıksə, onu görməkdədir, Allah.
Gözlərdən uzaq gizli əməlimiz bel olsa,
Qəlblərdə yatan, sirrləri bilməkdədir, Allah.
Bir zərrə qədər xeyirli və pak əməl etsək,
Hər niyyətin savabını verməkdədir Allah.
Bir zərrə qədər şərli və ya pis əməl etsək.
Hər pıslıyın cəzasını verməkdədir, Allah.
Şeytan olar ol yerdə ki, orda yalan olsa,
Haqqın özüdür, zirvədə durmaqdadır, Allah.
Şeytan geyinib qarə, kəsir başları bir-bir,
Bilməm niyə bəs şeytana susmaqdadır Allah???

BU QABDAN, HANSI BİRİMİZ BİR QURTUM SU İÇMEYE LAYİQİK?

**Peygamber Efendimizin
Su İçtiği Tas**

Bu qabdan bir qurtum su içə bilsək.
Əyinə bəm bəyaz libas geyərək,
İmana, islama, Kəbəyə gəlsək.
Önündə qul kimi səcdə edərək,
Allahdan sadəcə bir şey diləsək,
Günahkar qulunu Sən əhv edərək,
Kaş ki bizi buna layiq görəsən.
Çirklənən qəlbləri təmizləyərək,
Günahlarımızdan keçə biləsən.
Peyğəmbər camına zəm-zəm tökərək,
Bu qabdan bir qurtum cu içə bilsək.

03.04.2008

ALLAHA ŞÜKÜR Kİ,...

Allaha şükür ki, varam dünyada.
Ədalətə hər an yaram dünyada.
Sağalmayacaqdır yaram dünyada.
Nə qədər ki vardır haram dünyada.
İstəmirəm artıq qalam dünyada.
Haqqdan uzaq düşən yalan dünyada.
Yalanı pul ilə alan dünyada.
Heç məhəl qoymayan qopan fəryada.
İgidi ayağa salan dünyada.
Oğurluq dünyada, talan dünyada.
Yaxşılığa qarşı yaman dünyada.
Nə tez gəlib keçir zaman dünyada?..
Qurdla qiyamətə qalan dünyada.
İtib çoxdan haqqı-salam dünyada.
Az qalıram Haqqı danam dünyada.
İstəmirəm artıq qalam dünyada.
Qalsam qalmasam da varam dünyada.
Bir Allah bilir ki, toxam dünyada
Allaha şükür ki, yoxam dünyada.

10.11.2010

BU GECƏ

Bu gecənin zülmətindən
Qəlbimə matəm düşdü,
Bu gecənin hörmətindən,
Yadıma Hatəm düşdü.

Bu gecəyə mən vurğunam,
Qədr gecəsidir bu.
Bu gecədə mən yorğunam.
Əsr gecəsidir bu.

Bu gecə mələklərin,
Pak bir gecəsi idi.
Bu gecə diləklərin,
Tək bir gecəsi idi.

Bu gecə yüz gecədən,
Mən gecədən əzizdir.
Bu gecə düz səbhəcən,
Bilsən necə təmizdir.

Bu gecə - məsum gecə,
Qoy batmasın günaha.
Bu gecə, necə gecə?
Bəllidir tək Allaha!

04.11.2015

BAĞIŞLA ALLAH

Haram dediyimi niyə yeyirsən?
Geyme dediyimi niyə geyirsən?
Bir günah edərken niyə demirsən,
Tövbə eyləyirəm, bağışla, Allah.

Əlbətdə asandır tövbə söyləmək,
Etdiyin tövbəni pozmamaq gərək.
Hər zaman hər dəyqə biləsən gərək,
Tövbələri qəbul edəndir Allah.

Qünahın böyükdür deyə düşündün?
Bağışlanması qeyri mümkündür?
Qədr gecələri elə bir gündür,
Rəhmin günahlardan böyükdür, Allah.

Cümleyi insanlar zərərdədirlər,
Heç anlamayırlar hara gedirlər.
O insanlar ki, var şükür edirlər.
Onlara bərəkət verəndir Allah.

Çatmaz zirvəsinə uca zirvələr.
Doğrunu dananlar, yalandadırlar.
Allaha təvəkkül edən bəndələr,
Cəhənnəm odundan amandadırlar.

Biz sənə müqəddəs kövsəri verdik
Aləmlərə rəhmət məqamı verdik.
Düşməninin nəslin kəsilməsinə etdik,
Dostların yolunu azandır Allah.

Hər kəsin qəlbində bir inam vardır,
Bir məhəbbət vardır, bir ümman vardır.
Bağışlanmaq üçün bir güman vardır,
Hər gizli gümanı biləndir Allah.

Şərabı qoymadın sən yerə hələ.
Hər gün bir az daha ömürdən gedir.
Özün heç imana gəlməsən belə,
Barı vicdanını imana gətir.

Dedin iman nədir, etiqad nədir?
Günah yağışından qoruyan çətir.
Ey hafız, Qurandan bir misal gətir
İnnə ənzəlnahu fi leylətül qədr.

ALLAHIN ƏDALƏTİ QİYAMƏTƏ QALMASIN!

(oğluma)

Bil ki, qocalıb ölmək, hər kəsə qismət olmur.
Qocalığın dadından, inan ki, doymaq olmur.
Evladlar bizi yorur, nəvələr isə yormur.
Qocalmaq istəmirik - ömür bizdən soruşmur.
Doğulub böyüyürük, qocalırıq, ölürük.
Doyunca baxmaq lazım, nə qədər ki, görürük.
Oğlum, nəylə biz görən fəxr edib öyünürük?
Sözə baxmasa uşaq, onu möhkəm döyürük.
Sonra da peşman olub, özümüzü söyürük.
Bil ki, oğlum, qocalmaq, hər kəsə qismət olmur.
Kimin zənbili dolur, kiminki isə dolmur.
Həyatın zənbilini, eşq zənbilin deyirəm.
Heç kimin bu zənbili, tamamiylə boş olmur.
Dünyaya bazarlığa gələn oğlum,
Sənə bir dua etmək istəyirəm,
Zənbilin boş qalmasın, hey dolsun, boşalmasın.
Tanrı verdiyi canı, səndən erkən almasın.
Gözü dolu görəsən, gözün dalda qalmasın.
Həyat çətinlikləri, səni ruhdan salmasın.
Uca Tanrım, bağışla, bu cəsarət olmasın.
Allahın ədaləti, qiyamətə qalmasın !

AŞURADA ORUC TUTMA

Buyurmuşdu Peyğəmbərim,
Aşurada oruc tutun.
Demədi ki, Kərbəladada,
Hüseynimə divan tutun.
 Aldı Hüseynin canını,
 Tutdu oruc Aşurada.
 İtirərək imanını,
 Yezid yandı Aşurada.
Peyğəmbərin orucuna,
Haram qatdı Aşurada.
Ac qalmağa dözməyərək,
Gedib yatdı Aşurada.
 Peyğəmbərin ailəsinə,
 O, şər atdı Aşurada.
 Oruc saxlamağı iylə,
 Qəlb qaraltdı Aşurada.
Peyğəmbərin nəvəsini,
Qanına qəltan eyləyib,
Kəsdi Hüseyn nəfəsini,
Oruc tutdu Aşurada.
 Buyurmuşdu Peyğəmbərim,
 Oruc tutun Aşurada,
 Demədi ki, ya Hüseynim,
 Get şəhid ol Kərbəladada.
Kimləriydi Aşurada,
Peyğəmbər orucu tutan,
Aşureyi-Kərbəladada,
Hüseynimə oxlar atan?

Bəlkə Yezid oruc ilə,
İstəmiş yusun günahın?
Peyğəmbər sağ olsa idi,
Üzərdi Yezidin başın.
Peyğəmbər orucu tutan,
Tökərmə qan Aşurada?
Alarmı can oruc tutan,
Aşureyi-Kərbəladada?
Yezidin tutduğu oruc,
Kərbəlayi-Aşurada,
Eylədi əməlləri puç,
Müsibətlə qaldı yadda.
Peyğəmbərin Aşurada,
Oruc tutmaq ənənəsi,
Müsibəti-Kərbəladan,
Oldu Yezidin sünnəsi.
Bundan sonra Aşurada,
Oruc tutmaq oldu heyrət.
Aşurada oruc tutan,
Edərmiş Yezidə beyət.
Aşurada oruc tutub,
İnsanın suyun kəsənə,
Canlar alıb, qanlar töküüb,
Yezidin yolun gedənə,
Lənət olsun deyirəm mən,
Yezidə min lənət olsun.
Lənət olsun deyirəm mən.
Qoy hamiya ibrət olsun.
Aşurada oruc tutma,
Oruc tutma, ey müsəlman.
Aşuranın orucunu,
Mundarlamış Yezid yaman.

24.10.2015

İMAM MEHDİYƏ

Biri var, biri yox, biri olacaq,
Ya Mehdi, ya İmam Sahibəz Zaman,
Mömin bəndəlrə zamin duracaq,
Dəyişəcək dövran, güləcək zaman.

Duada qonşunun halına yanan,
Yediyi çörəyi tən bölən insan.
Dilinə gətirməz heç zaman yalan,
Mömin birisini nə qədər vursan.

Hamı Həccə gedib, pak ola bilər?
Bu yola çıxmaqçün saf olmaq gərək.
Evdə də həcilik qazana bilər,
Yetimin başına sığal çəkərək.

Əl tutmaq, deyirlər Əlidən qalıb,
Gəl minnət qoymayaq, ehsan edərək.
Ehsan eləməyi kim dəbə salıb?
Rükuda üzüyün zəkat verərək.

Bu dəyqə çoxusu mollalıq edir,
Tapmışıq deyəsən yaxşı bir sənət.
Məşiddən çıxaraq min günah edir,
Sonra da deyir ki, şeytana lənət.

Namaz qılırsan qıl, qılmırsan qılma,
Vidanının üzü, ağ olsun gerek .
Namaz qılmağınla gözləri yorma,
Qəlbində imanın sağ olsun gərək.

Namazlar qılınır cənnətə xatir,
yeyib içib yatmaq, keflərə xatir,
Vaxt gələr bitməyən ziyafətlər də
cənnət ikən dönüb cəhənnəm olar.

Bir rükət namaz qıl Allaha xatir,
müqəddəs ilahi varlığa xatir,
Olmasa bu namaz nəfsinə xatir,
min rükət namazdan xeyirli olar .

Allaha məlumdur sənin beyyətin
Məscidə girəsən, qüsullu gərək.
Hər əməl edərkən mütləq niyyətin,
Cənabət qüsullu, pak olsun gərək.

Uzun saqqallılar, qara libasda
“Allahu Əkbər”-lə başları kəsir.
Onların təkbiri yandırır bizi,
Yetiş kül olmamış, ya İmam Zaman.

Yorulmuş möminlər Sənin zühuruna,
Sənin görüşünə yaman tələsir,
Ağlayan gözlərin kökü saraldı,
Yetiş kor olmamış ya İmam Zaman.

Hardasan, ey Ağ, ey Əl-Müntəzir?
Görüşə gəlməyə bir əngəlmi var?
Aramızda xeyli şeytanlar gəzir,
Bundan da dəhşətli, cəhənnəmmi var?

ƏBƏDİ MƏŞƏL

Bir şamı Haqq yandırsa, aləm üfləsə sönməz,
Bəs şamı Haqq söndürsə, aləm yandırsa, yanar?
Haqqın kimdə olduğunu inan ki, nadan bilməz,
Haqqı nahaqdan seçən, arif olar və qanar.

Qanar ki, haqq yolunda şəhid olmağa dəyər,
Bu yolda milyonların yanar, ürəyi qanar.
Varmı Haqqdan savayı, başqa bir Haqqmı məyər?
Haqqı-salamı bilin, yalnız nadanlar danar.

Haqqı danan nadanlar, yanar, sonda odlanar,
Haqq yandıran şam təkin, yanar, əriyər, gedər.
Bu yanan nadanlardan, Haqq alovu qalanar,
Cümlə aləm üfürsə, sönməz daima yanar.

Ürəkləri isidən əbədi məşəl olar.

30.11.2015

MƏNİM KÖRPƏ ZƏVVARIM

Nə günahın var canım?
Sənin qadan mən alım.
Mənim dövlətim, varım.
Sənə qurbandır canım.

Günahsız zəvvarların,
Ən günahsız zəvvarı.
Getdin Məkkəyə sarı,
Sağ-salamat gəl barı.

Çal kamanım, çal tarım,
Həccə getmiş zəvvarım.
İmanlı zəvvarların,
Ən imanlı zəvvarı!

QURAN

Nə gözəl bir ehsan, bizlərə Quran.
Göndərib insana, Rəhimi Rəhman.
Möminə sirdaşdır, hər zaman, hər an.
Peyğəmbərimizdən yadigar qalan,
Nə gözəl bir ehsan, İslama Quran.

Mömini yaşadan, kafiri vuran.
Bilirsənmi nədir, kitabı Furqan?
Müqəddəs, ilahi kəlamdı Quran.
Möminin halinə yanandı Quran
Yalandan münəzzəh qalandı Quran.

Peyğəmbər dilindən vəhiylə çıxan,
Qiyamətə qədər qalandı Quran.
Vahidi -xaliqdən məxluqa çatan,
Yeganə müqəddəs kəlamdı Quran,
Allahdan bizlərə salamdı Quran.

Yüz on dörd surədən ibarət olan,
İnsanın qəlbinə nur təkin dolan,
Mömin insanlara mehriban olan,
Kitabi müqəddəs, ilahi Quran,
Hafizələrdədir hər zaman, hər an.

14.07.1997

MƏNİM BU GÜN SƏNƏ ŞİKAYƏTİM VAR

Ürək vurur, demək hərarətim var.
Haqqı demək qədər cəsarətim var.
Səsimə qulaq as, ey Pərvərdigar!
Mənim bu gün Sənə şikayətim var.
 Bu ömür yolunda eniş- yoxuş var.
 Hər batıya qarşı yeni doğuş var.
 Bəs hanı ədalət, ey Pərvərdigar?
 Mənim bu gün Sənə şikayətim var.
Ədaləti ötən bir xəyanət var,
Xəyanətdə batan bir cəmiyyət var.
Gen dünyada gəzmək - əziyyət və dar.
Mənim bu gün Sənə şikayətim var.

Sadiq ürəklərə əsib ruzigar.
 Şərab badələri olub bizə yar.
 Utanmayır heç kim, qalmayıbdır ar,
 Mənim bu gün Sənə şikayətim var.
 İmdad eşitməyən qulaq olub kar,
 Güvəndiyim dağlar, sənə yağıb qar.
 Bundan da başqa bir qiyamətmi var?
 Mənim bu gün Sənə şikayətim var.
 Qədr gecəsidir bu gecə, ey yar,
 Nə kaman inləyir, nə də çalır tar.
 Urəyim ağlayır, çəkir göyə car,
 Mənim bu gün Sənə şikayətim var.
 Ürəyimdə kədər, gözdə intizar,
 Çətin ki bir qədər rahatlıq tapar.
 Hanı İmam Zaman, ey Pərvərdigar?
 Mənim bu gün Sənə şikayətim var.
 Gecələr uzanar, günlər qısalar,
 Gecələr genələr, günlər daralar.
 Gecələr ağlayar, günlər qaralar,
 Mənim ey Gün, sənə şikayətim var.
 Gecələrdən sənə şikayətim var,
 Küçələrdən sənə şikayətim var.
 Qocalardan qoca, ey Pərvərdigar,
 Ucalardan Sənə şikayətim var.

QƏDR GECƏSİNƏ DUA EDƏSƏN

Sübhədək yatmayıb, oyaq qalanda,
Olub keçənləri yada salanda,
Şəhid çeşməsindən abdest alanda,
Qədr gecəsinə dua edəsən.

Xəyanət yaşaya, ədalət ölə,
Müharibə düşsə, qan gölə dönə.
Hər şeydən əllərin üzülsə belə,
Qədr gecəsinə dua edəsən.

Bir dərdim var mənim, min dərdə dəyər,
Bu dərd məni üzər, belimi əyər.
İtirmisənsə sən elini əyər,
Qədr gecəsinə dua edəsən.

Bir dərdim var mənim, kimsəyə deməm,
Bir halim var mənim, qəddimi əyən.
Bir günüm var mənim, min günə dəyən,
Qədr gecəsinə dua edəsən.

Kərbəladə axan qanlar bəs deyil ?
Ey insan Allahın önündə əyil !
Saleh əməllərə etməkçün meyil.
Qədr gecəsinə dua edəsən.

Oruc tutar mömin Yaradan üçün,
İftarı gözləyər su içmək üçün,
Kərbəladə yanan Hüseyn üçün,
Qədr gecəsinə dua edəsən.

İstərəm Allaha şikayət edim,
Bilmirəm bununçün haraya gedim.
Gecədən sübhədək ibadət edib,
Qədr gecəsinə dua edəsən.

Qədr gecəsi min gecəyə dəyər,
Mələklər göylərdən yerlərə enər,
Allahın rəhməti bizlərə gələr,
Qədr gecəsinə dua edəsən.
Qədr gecəsi heç bilirsən nədir?
Hamı bu gecədə dualar edir.
Ey hafız Qurandan bir misal gətir,
İnnə-ənzəlnahu- fi-leylətül qədr!

06 iyul 2015

ŞAMU - QƏRİBAN

Tasua günü, Aşuranın əvvəli idi.
Aşuraya əvvəldən Hüseynim vəli idi.
Kərbəlanın hər məqamın, Hüseynim bilirdi.
Yorğunluq, narahatlıq üzündən bəlli idi.

Əmr etdi:- yığılsın xeybəyə cümlə şüələr,
Gəlsinlər ora əllərində şəmlə şüələr.
Kərbəla susuz yanırdı Tasua axşamı,
Dil-dodaq quru yığışdılar, qəmlə şüələr.

Duydu bütün aylarla Məhərrəmin fərqlini,
Hər kəsin gəlib cəm olduğu gördü Hüseynim.
Neçə gün susuz qalan dodaqların dərini,
Qup-quru dodaqları ilə böldü Hüseynim.

Allahın adı iylə, Hüseyn, başladı nitqə:

Zöhrdə çıxıb ab dilədim düşmənimizdən,
Yalvarmadım, umdum kişilik düşmənimizdən.
Minlərlə ordusuyla kəsibdir suyu bizdən,
Əhv eylə sözü, çıxmayacaqdır dilimizdən.

Qorxub çəkinirlər, bizi suiylə vururlar,
Məhv etmək üçün İslamı, min hiylə quryrlar.
Peyğəmbərin ol düz yoluna asi olurlar.
Bundan dolayı Kərbəlanı susuz qoyublar.

Körpə Əli Əsgər də susuz, ağlaya bilmir,
Gözlərdə su yox, göz quruyub, ağlaya bilmir.
İnsan susuz öz səbrinə bel bağlaya bilmir.
Susuz bədəni ruh belə heç saxlaya bilmir.

Yığdım ki sizi xeybəyə Tasua axşamı,
Elan eyləyim Aşuranı şəhid məqamı.
Yandırmırsız əllərdə ki, ol rövşəni şamı,
Kərbəla olar hər şəhidin gövnü məkanı.

Aşura bir məqamdı ki, cənnətlə müjdələr.
Kərbəla bir məkandı ki, şəhidlər istəyər.
Bəlkə kimisə evində övladı gözləyər?
Məcburi deyil, Kərbəla könüllü istəyər.

Tutmaram kimsələri, saxlamaram gedənləri.
Kimsədə işıq qalmasın, söndürün tüm şəmləri.
Şamu-qəriban bürüsün qoy bütün xeybələri.
Qoy utandırmasın şam, çıxıb gedən şisləri.

Vermədi şüalərə susuz şəhid ol əmrini,
Buraxdı könüllərə bu məqamın sirlərini.
Söndürüb xeybədəki o ağ yanan şəmlərini.
Şamu-qərriban etdi, utanmasın şüaləri.

Keçdi bir müddət, Hüseyn, yandırdı öz ağ şamını,
Gördü heç kim qalmayıb, bölsün onla axşamını.
Hamı getmişdi, aparmışdı özüylə şamını,
Söndürmək üçün hər il, Şamu-Qərriban şamını.

Məyyus olmuşdu Hüseyn, şüalərin getməsinə.
Yoxmudur əsil şüə mənə çıxı Kərbəlaya?
Qalxdı Hüseynin əli, vurdu Aşuraya sinə,
Körpə Əli Əsgəri verdi haray, bu bəlaya.

Ağlamağıyla verdi ruh Əli Əsgər ataya,
Dedi sanki burdayam, çıxmaq üçün Kərbəlaya.
Dözərəm sənin üçün susuzluğa, hər bəlaya,
Qoymaram tək gedəsən Aşureyi Kərbəlaya.

Hüseyn eşidincə oğlunun ağlar səsinə,
Gəldi, götürdü həməni Əli Əsgəri qoynuna.
Gördü qollarında oxlanmış oğlunun nəşini.
Sığal çəkdi dodağıyla ox batacaq boynuna.

Axırın əhv eləyin, yaza bilməyir qələmim,
Sonunda tərək edəcək bu dünyanı hər gələnim.
Nə fərq edər ki, bu gün ya da sabah ölməyimin?
Anlamadı şüalər tək qoydular Hüseynimi.

Şamu-qəriban, Hüseynin bizə yadigarıdır,
Sinə vurmaq Hüseynə, müsibətin meyyarıdır.
Azadlıq kitabında ilk ad, Hüseynin adıdır.
Qırmızı bayraqlardakı qan, Hüseynin qanıdır.

*Şiə sözünün mənası - Peyğəmbər (S.A.S) və onun ailəsinin
tərəfdarları deməkdir.*

16.10.2015 03:00

TƏƏCÜBLƏNMƏM

Yer üzündə
Məhərrəmlik günündə
Şamu-qəribanı olsa,
Təəccüblənməm ömründə.

İnsanlar yer üzündə
Utanmasınlar deyə
Qaranlığa qorq olsa,
Təəccüblənməm ömründə.

İnsanlar yer üzündə,
Kərbəlanın düzündə,
Müsibətə ağlasa,
Təəccüblənməm ömründə.

İnsanlar yer üzündə,
Dinə-imana gəlsə,
Bu müsibətdən sonra,
Təəccüblənməm ömründə.

Yer üzündə,
Lap insanın gözündə,
Göz yaşı yumurlansa,
Təəccüblənməm ömründə.

Təəccüblənməm ömründə,
Məna tapsam ölumdə,
Alnı açıq dayansam
Şəhidlərin önündə.

Təəccüblənməm ömründə,
Gözəl günün birində,
Qarabağım qayıtsa,
Bayram olsa elimdə.

Təəccüblənməm ömründə,
Şairin qələminə,
Qələbə marşı gəlsə,
Milli bayraq önündə.

Təəccüblənməm ömründə,
Vətənimdə, elimdə,
Hamı qəhrəman olsa,
Vətən sözü dilində.

Sözü satın alanlar,
Hər tərəfdə görürəm.
Nədənsə son zamanlar,
Yaman təəccüblənirəm.

22.10.2015 19:26

BAYATILAR

CAVAN OLMAM BİR DƏ MƏN

Əzizinəm ölmədim,
Sevincimi bölmədim.
Qocalığı doyunca,
Cavanlığı görmədim.

Əzizinəm görmədim,
Qara telin hörmədim.
Qara tel ağarıbdır,
Qara qədrini bilmədim.

Əzizinəm güləydim,
Dərd-qəmini böləydim.
Ömür vəfasız imiş,
Kaş qədrini biləydim.

Əziziyəm bu da mən,
Oxşamıram qurda mən.
Qurdla qiyamətdəyəm,
Cavan olmam bir də mən.

Aşiqəm gözlərinə,
O şirin sözlərinə.
Alginan ürəyimi,
Söykə öz ürəyinə.

Heyranam gözəlinə,
Qızların gözəlinə.
Oğlanın göyçəyini,
Göndərin öz elinə.

Mən aşiqəm dilinə,
Kəmərinə, belinə.
Qoymaram zərər dəyə
Sənin bircə telinə.

Əzizinəm gülü-nə,
Çiçəyi-nə, gülü-nə.
Məcnun toy-bayram olar,
Aşiq olsam birinə.

Mən aşiqəm əlinə,
Alma səhəng əlinə.
Səhəngin ağır olar,
Qıldan incə belinə.

Mən aşiq tellərinə,
Tarımın simlərinə.
Sarı simə toxundun,
Toxunanda əlimə.

Əzizim sənə qurban,
İncitmə, sənə qurban,
Hər yerdə deyəcəyəm,
Səni verənə qurban.

Əzizim dolma bükür
Əti kələmə bükür.
Ləzzətlə yeyəcəyəm,
Səni verənə şükür.

Əzizinəm olaydı,
Dərdimə dost olaydı.
Kaş ki günəş işığı,
Taleyinə dolaydı.

Səhərin açılaydı,
Qəlbinə şəh salaydı.
Jalə təkin gözündə,
Göz yaşı olmayaydı.

Ocaq qalanmayaydı,
Vətən talanmayaydı,
Şair, torpaqlarında,
Düşmən dolanmayaydı.

Əzizim olmayaydı,
Saralıb, solmayaydı.
Qalmışam elə həsrət,
Bu həsrət olmayaydı.

Düşmənlər qalxmayaydı,
Ağaca çıxmayaydı.
Bağımın meyvələrin,
Namərdlər yığmayaydı.

Qanlar tökülməyəydi,
Belim бүkүlməyəydi.
Yetişmiş dura dura,
Kalım tökülməyəydi.

Kaş ki çaylar axaydı,
Yandırardı, yaxaydı.
Yurdun ağ damlarından,
Yenə günəş baxaydı.

02.11.2015 07:35

DÜNYA

YALAN DÜNYASAN

De, necə etibar eyləyim sənə?
Qara saçlara ağ salan dünyasan.
Nə qədər də gözəl görüksən yenə,
Sonda qəlblərə qəm, salan dünyasan.

Onsuzda əzəldən, yalan dünyasan.

Görən nəyçün sevir hər nəfəs səni?
Sonunda nəfəsi alan dünyasan.
Haçan buraxacaq bu qəfəs məni?
Özün də qəfəsdə qalan dünyasan.

Onsuzda əzəldən, yalan dünyasan.

Çox gözəl bir xanım səsləsə məni,
Cavab verərəm ki, sən bir xülyasan.
Yaxşı tanıyıram əzəldən səni,
Hər kəsə şirin göz vuran dünyasan.

Onsuzda əzəldən, yalan dünyasan.

Gözəlliğin ilə ofsunlayaraq,
İnsanları tora salan dünyasan.
Pis insanlara heç toxunmayaraq,
Yaxşını torpağa alan dünyasan.

Onsuzda əzəldən, yalan dünyasan.

Sultan Süleymana, İsgəndərəmi,
Söylə bir, kimlərə qalan dünyasan?
Ailədə arvada, yoxsa ərəmi,
Yoxsa uşaqlara qalan dünyasan?

Onsuzda əzəldən, yalan dünyasan.

Varmısan yoxmusan, anlamayıram,
Bilmirəm realsan, yoxsa rəyasan.
Şeirimlə səni danlamayıram.
Danlaq götürməyən palan dünyasan.

Onsuzda əzəldən, yalan dünyasan

KAŞ BU DÜNYANIN DƏBİ...

Kaş bu dünyanın dəbi,
Kaş insanlıq olaydı.
Əsil insanlıq təbi,
Hər insanda olaydı.

Kaş ölüm olmayaydı.
İnsanlar bu həyatda,
Əbədilik qalaydı.
Nə olardı...

Qəbristanlıq yerinə,
Bağ-bağatlar olaydı.
Mərsiyələr yerinə,
Rübai oxunaydı.

Qocalıq olmayaydı.
İnsanlar gənc qalaydı.
Qocaların yerinə,
Körpəciklər olaydı.

Xəstəlik olmayaydı,
Sarılıb solmayaydı.
İnsanlar sağlam qalıb,
Hər an gümrah olaydı.

Davalar olmayaydı,
Dərmanlar olmayaydı.
Əczaçılar yerinə,
Meyxanələr olaydı.

Mehribanlıq olaydı,
Firavanlıq olaydı.
Bir haqsızlıq, bir zülüm,
Heç biri olmayaydı.

Paxıllıq yox olaydı,
Ac gözlər tox olaydı.
Səxavətli insan bol,
Acgözlər yox olaydı.

Dava yox, sülh olaydı.
Sağlam bir ruh olaydı.
Silah-sursat olmaya,
Hamı rahat olaydı.

Sərhədlər olmayaydı,
Hərbilər qalmayaydı.
Nə bir torpaq acısı,
Nə də bir dərd qalaydı.

Pul-para olmayaydı.
Hesablar qalmayaydı.
Nə bank nə də ki lambard,
Heç biri olmayaydı.

Oğurluq olmayaydı,
Türmələr dolmayaydı.
Zülümkar, cinayətkar,
Onlar da olmayaydı.

Kasıblar olmayaydı,
Hamı varlı olaydı.
Varlıların yanında,
Hamballar olmayaydı.

Heç bir din olmayaydı,
Tək bir Allah olaydı.
İnsanların qəlbinə,
İnsanlığı salaydı.

Kaş bu dünyanın dəbi,
İnsan olmaq olaydı.
İnsanların içində,
İnsanlıq nə kolaydı?

04.10.2015 01:40

DÜNYA

Dünya, sən öz ləzzətini, dadını,
Sonunda burnumuzdan gətirirsən.
Geci, tezi bir nəfər tək hamını,
Toxum tək torpağında əkdirirsən.

Yaxşıları sən sevirsən deyəsən,
Yaxşıları yaman tez aparırsan.
Ruhlarını qaldırırsan göyə sən,
Canlarını, torpağa tapşıırırsan.

Pislərə hər günahları işlədib,
Bununçünmü onları yaşadırsan.?
Pisləri günahlar ilə isladıb,
Onları cəhənnəmə yaş atırsan.

Qurunun oduna bil ki, yaş yanar,
Bəlkə yaxşılarçün yanırlar pislər?
Pis olmasa, insan yaxşı nə qanar?
Yaxşını qiyamətədək pis izlər.

Rizvanam mən cənnətin qapısında,
Gələnləri mən yaxşı tanıyıram.
Duranları cəhənnəm qapısında,
Ağlayıb, göz yaşımıla qınayıram.

25.10.2015

DÜNYA QAPINI AÇ, AC ÇIXIM GEDİM

Heç nə verməmişən mənə, a dünya,
Baxmışam hər şeyə, mən yetim-yetim.
Bir şey istəmirəm səndən, a dünya,
Gəlmişəm dünyaya, mən baxım gedim.

Dünya, qapını aç, ac çıxım gedim.

Qaldım bu dünyada, mən baxa-baxa,
Demədim ki, mənə yax, çıxım gedim?
Mey kimi badəyə, mən axa-axa,
Gəldim ki, rəngimə bax, çıxım gedim.

Dünya, qapını aç, ac çıxım gedim.

Gəlmişdim dünyaya şah olmaq üçün,
Qoymadın başıma, tac çıxım gedim.
Sən atda, mən piyada olmaq üçün?
Çap atını, dünya, çap çıxım gedim.

Dünya, qapını aç, ac çıxım gedim.

Dərdinin hamısını vermişən mənə,
Gəlmişəm ağardım saç, çıxım gedim.
İndi bəs nə üzlə durmusan belə?
Keç, dünya, önümdən, qaç çıxım gedim.

Dünya, qapını aç, ac çıxım gedim.

Gəlmişəm dəftərə qeyd olmaq üçün?
Məni tarixinə yaz çıxım gedim.
Peydə olmuşam ki, qeyb olmaq üçün?
O zaman qəbrimi qaz çıxım gedim.

Dünya, qapını aç, ac çıxım gedim.

Heç nəyim yoxsa da, bircə sözüm var,
Sən sözümə qulaq, as çıxım gedim.
Özdə də olmasa, şözdə izim var,
Olmayan bəxtimi yaz, çıxım gedim.

Dünya, qapını aç, ac çıxım gedim.

Nə qədər şeirlər yazmışam sənə,
Sən şeirimə qulaq, as çıxım gedim.
Qaytar, dünya, qaytar borcunu mənə,
Mənim də şeirimi yaz, çıxım gedim.

Dünya qapını aç, ac çıxım gedim.

Mən getsəm başqası gələçək yenə,
Darıxmayacaqsan, qoy çıxım gedim.
Qıymadın neməti, varı şairə,
Qıymayacaqsansa, qoy çıxım gedim.
Dünya qapını aç, ac çıxım gedim.
12.11.2015

YAŞAMAĞA NƏ VARIYDI

Nə ağlarsan, nə sızlarsan?
Şükürlər olsun ki, varsan.
Həyatdan 5 qiymət alsan,
Yaşamağa nə varıydı?

Bir həyat var dalda qalmış,
Ömrümün yarısın almış.
Həyat şəkərimiş, balmış,
Yaşamağa nə varıydı.

Biri varmış, biri yoxmuş,
Şəkər azmış, acı çoxmuş.
Qarın acmış, gözlər toxmuş,
Yaşamağa nə varıydı.

Arpa çayı axdı getdi,
Ömür sona çatdı getdi.
Əcəl gəldi, ömür getdi,
Yaşamağa nə varıydı?

Bu nə gündü, bu nə aydı?
Həyatdan bir gözəl paydı.
Hər gün ad günü olsaydı,
Yaşamağa nə varıydı.

Ömür axan gözəl çaydı,
Ömür oxdur, həyat yaydı.
Bircə ölüm olmasaydı,
Yaşamağa nə varıydı.

Rizvanın ad günü yayda,
Həyat atda biz piyada.
Yaşamaqda olsa fayda,
Yaşamağa nə varıydı.

EY VİDADİ

Dostum, Vidadi Ağdamlıya

Həyat çəkir insanları, sınağına hər üzdə,
Hüseyni Kərbəladə, Nuhu isə dənizdə.
Çox çətindi baş çıxartmaq, bu cür çərxı fələkdən,
Ey Vidadi, gəl üz görüm, indi belə dənizdə.

Kimlər vardır bu gəmidə? Haqlısı, haqsızı da.
Haqsızların oduna, yanacaq haqlısı da.
Ey Vidadi, çıxmayacaq bu sudan heç kim quru,
Cavanı da, qocası da, oğlanı da, qızı da.

Günahsız da, günahlı da, bitəcək torpağında,
Yaxşısı da, yamanı da var dünyanın bağında.
Ey Vidadi, əmin ol ki, bil qiyamət çağında,
Hamısı cavab verəcək, Tanrının qabağında.

Dəniz coşdu, dalğa qalxdı, sahillərə çırpıldı,
İnsan gördü, məyyus oldu, öz-özünə qapıldı.
Şair aldı qələmini, yazdı, qaşlar çatıldı.
Ey Vidadi, sanma ki, dünyanın sirri tapıldı.

27.10.2015

NİFRƏT ETMƏ

Nifrət etmə bu dünyaya,
Dünya, elə həməən dünya,
Qazandığın şöhrətləri,
Ayağına sərən dünya.

Şair, küsmə bu dünyadan,
Küsmə ulduzlardan, aydan.
Buzun əritdiyi üçün,
Küsərmə heç qışı yaydan?

Gəlmişik yaşamaq üçün,
Yazıb da, yaratmaq üçün.
Küsərmə heç dağlar qardan,
Başına yağdığı üçün?

Yaşayırıq biz el üçün,
Şərəf üçün, şöhrət üçün.
Küsərmə heç çay suyundan,
Daima axdığı üçün?

Yaşayırıq görmək üçün,
Yaşamırıq ölmək üçün.
Yaşamırmı məyər insan,
Daima qocalmaq üçün?

Kimə uzun ömür verib,
Kimə qısa ömür verib
Allah bizə ömür verib,
Məyər nifrət etmək üçün?...

26.10.2015

VƏTƏNDAŞ MÖVQEYİ

Qırılsa qanadım, qırılsa qolum,
Varmı həqiqətdən savayı yolum?
Bir sözüm var mənim, hamınız bilin!
Ədalət Rəbbimdir, xəyanət qulum.

BAXA BİLMİRƏM

Gözlərim utanır, xəcalət çəkir,
Güzgüdə özümə baxa bilmirəm.
Torpağı düşmənlər becərir, əkir,
Millətin gözünə baxa bilmirəm.

Balasın itirib, saçını yolan,
Ananın üzünə, baxa bilmirəm.
Şəhid ağlamaqdan, saralıb solan,
Millətin gözünə baxa bilmirəm.

Qarnı tox olsa da, gözü ac olan,
Bu acgözlərə söz tapa bilmirəm.
Gözünü tox tutub, qarnı ac olan,
Millətin gözünə baxa bilmirəm.

Xalqın sərvətləri edilib talan,
Ocağı yandırıb, yaxa bilmirəm.
Ocağın yerinə kəndisi yanan,
Millətin gözüne baxa bilmirəm.

Baxanda adamı lap sərxoş edən,
Baha qiymətlərə, baxa bilmirəm.
Evinə marketdən əliboş gedən,
Millətin gözüne baxa bilmirəm.

Qoxusu insanı meyxosş eyləyən,
Qarabağa daha baxa bilmirəm.
Baxanda ürəyi bom-boş eyləyən,
Millətin gözüne baxa bilmirəm.

Anam deyir yazma, səni tutarlar,
Anamın sözünə baxa bilmirəm.
Deyir ki, a bala, səni tutsalar,
Oğlunun gözüne baxa bilmirəm.

Oğlunçün narahat olma, ay ana,
Yazmasam mən rahat yata bilmirəm.
Ədalətsizliyə sussam, ay ana,
Oğlumun gözüne baxa bilmirəm.

İş tapa bilmədim özümə hələ,
Onsuzda oğluma baxa bilmirəm.
Hər axşam əliboş gələndə evə,
Arvadın üzünə baxa bilmirəm.

Bağışla, ay ana, tutsalar məni.
Nə deyim ki sənə? Daha bilmirəm.
Gəlib oralarda, axtarma məni,
Gəlsən, gözlərinə baxa bilmirəm.

28.12.2015

ÜÇ RƏNGLİ BAYRAQDAN OLSA LİBASIM

Qələmim ox olub, girib gözlərə,
Xain gözlər tab gətirmir sözlərə.
Bir sözüm var, qələm əhli, sizlərə,
Qələm gərək yazdığını pozmasın.

Çox görmüşəm yazıb-pozanları mən,
Ayaq altda quyu qazanları mən.
Söz verirəm, yolun azanları mən,
Tutub o kor gözlərinə köz basım.

Fikirləşir cürəbəcür söz başım,
Neynək, bütün ağrılara döz, başım.
Him-cim etməkdən yorulub göz-qaşım,
Durum gərək sözlərimlə dalaşım?...

İstərəm Azərbaycana yaraşım,
Görən necə Xocalıyla barışım.
Fərid ilə, Mübarizlə yarışım,
Mərmi olum, Qarabağda alışıım.

İstəyirəm qəlbimə qulaq asım,
Qedim Qarabağda yenə savaşım.
Üç rəngli bayraqdan olsa libasım,
Deyin şəhid oldu, şair qardaşım.

04 iyun 2016

OLMAYAN ÜRƏYİN NƏYİNDƏN YAZIM?

Dönübdür sərt qışa, baharım yazım,
Çoxdandır çalmayır, o telli sazım.
Vətən Qarabağın çəkmirsə nazın,
Mən belə dünyanın nəyindən yazım?

Yoxdursa Ağdamım, mən nəyə lazım,
Həyat bir süpürgə, mən xəkəndazım.
Qalıb toz içində xəlçəm, palazım,
Mən belə dünyanın nəyindən yazım?

Çatmır cəsarətim Xocalı yazım,
Qoşa minarədən, gəlmir avazım.
Söyləsən ey ağam, ey Seyidlazım,
Mən belə dünyanın nəyindən yazım?

İrəvandan yazım, Göyçədən yazım?
Dərbənddənmi yazım, Təbrizdən yazım?
Yaramın qanıdır axan Arazım,
Mən belə dünyanın, nəyindən yazım?

Rizvanam istərəm cənnətdən yazım,
Qara qızıl olan sərvətdən yazım.
Qızılı özgənin, qarası bizim,
Mən belə dünyanın nəyindən yazım?

Vallahi bilmirəm nəyindən yazım,
Yerindənmi yazım, göyündən yazım?
İstərəm elin ürəyindən yazım,
Olmayan ürəyin, nəyindən yazım?

26.01.2016

DE, NECƏ BARIŞIM?...

De necə barışım mən bu zamanla?
Qanı yumaq lazım əlbətdə qanla.
Alver eyləyirlər bədənə-canla,
Sonra da gəzirlər şöhrətlə-şanla.
İdarə olunur hər şey yalanla.
Dağıdılır sərvət, dövlət talanla.
Sanki alay edir məmur insanla.
Yola getmir artıq qoca cavanla.
Razılığa gəlmir satan alanla.
Səmimi söhbətlər yalan-palanla,
Əvəz olunmuşdur yalan kəlamla.
Heç kimin işi yox haqqı salamla.
Qarışıbdır artıq halal haramla.
Qarabağ yox olur, itir aramla.
Unudulur hər şey zalım zamanla.
Ölən öldü getdi, zülüm qalanla,
Həqiqəti hərdən yada salanla.
Haqqın zəfərinə böyük gümanla,
Allahın rəhminə ülvə inamla,
Müharibə edir ağım qaramla.
Uduzur döyüşdə yaxşı yamanla.
De, necə barışım mən bu zamanla?
De, necə barışım mən bu zamanla?

QIRILSA VƏTƏNDAŞI, VƏTƏNDƏ DAŞ QALARMI?..

İnsan da öz elindən, obasından doyar mı?
Ana öz uşağını söylə heç ac qoyar mı?
Dopdoğma balasına ana Vətən qıyar mı?
Bala anasın atıb, başqasına uyar mı?

Bu nə cür komediyadır, heç anlaya bilmirəm.
Vətənim Azərbaycana, yaraşdıra bilmirəm.
Məntiqi izzahını, quraşdıra bilmirəm.
Kimdi dost, kimdi düşmən, araşdıra bilmirəm.

Nə üzlə yazılacaq bu tarixə, bilmirəm.
Axır, göz yaşım axır, bilə-bilə silmirəm.
Axan göz yaşlarıma danışmıram, dinmirəm.
Bəlkə sildi yazını, ona görə silmirəm.

Qardaşları bir evdə, barışdıra bilmirəm,
Qırılmış taleyləri, yapışdıra bilmirəm.
Tökülmüş qardaş qanın, bağışlaya bilmirəm,
Atılan bu addımı, alqışlaya bilmirəm.

Vətəndaşı Vətənə, calaşdıra bilmirəm,
Millətini sevməyə, alışdıra bilmirəm.
Aləmi bir-birinə qarışdıra bilmirəm,
Zəmanədən küsmüşəm, danışdıra bilmirəm.

Əli qardaş qanına, bulaşdıra bilmirəm.
Buna kim bayis oldu, araşdıra bilmirəm.
Vallah sənin üzünə, qardaş, dura bilmirəm.
Bunu öz millətimə, yaraşdıra bilmirəm.

Yaraşdıra bilmirəm, qardaş qanı tökməyi,
Yaraşdıra bilmirəm, nifaq tumu əkməyi,
Yaraşdıra bilmirəm, torpaq dərdi çəkməyi,
Yaraşdıra bilmirəm, dostu torba tikməyi.

Başqasının malına, varına göz dikməyi,
Qarada oturaraq, ağrı ləkələməyi,
Doğrunu gizlədərək, yalan kəkələməyi,
Vallah, billah elimə, yaraşdıra bilmirəm.

Yaraşdıra bilmirəm, Qarabağ itkisini,
Yaraşdıra bilmirəm, ağlayan kişisini.
İtirdik biz deyəsən Xarı Bülbül irsini
Heç unuda bilmirəm, o nadir bitkisini.

Bu nə bir komediya, endirin pərdələri.
Bu nə bir iki üzlük, çıxardın maskaları.
Qurtarın bu oyunu, çaldırın zəfərləri.
Qoymayın at oynada, Vətəndə başqaları.
Qırılsa vətəndaşı, Vətəndə daş qalarmı ?

03.12.2015

KAŞ

Manat diriləydi, kaş ölməyəydi,
Millət aclıq nədir heç bilməyəydi.
Qarabağ yağışa verilməyəydi,
Bəddik batman ilə kaş gəlməyəydi.

Xalqım yaltaqlığa öyrənməyəydi,
Barda, restoranda şəllənməyəydi.
Qaçqınlar yurdundan kaş dönməyəydi,
Düşmən qarşısında baş əyməyəydi.

Kaş millət çox şeyi heç bilməyəydi,
Xocalıdan bəri, sevinməyəydi.
Torpaqlar düşməmə verilməyəydi,
Parçalanmayaydı, bölünməyəydi.

Kaş millətin dərdi heç olmayaydı,
Kaş şairlərimiz tutulmayaydı.
Kaş ki, siyasətə qoşulmayaydı.
Sevgidən yazaydı, eşqdən yazaydı.

Kaş çaş-baş qalaydıq sevinc əlindən,
Kaş dürr töküləydi şair dilindən.
Xoş xəbər gələydi Rizvan elindən,
Ağdam şəhərindən, gözəl elimdən !

Kaş heç bu kaşkilər heç olmayaydı,
Güllər açılıb da heç solmayaydı,
Kədər olmayaydı, qəm olmayaydı,
Gözlər qəhər ilə, kaş dolmayaydı.

09.01.2016

GƏLƏCƏKDİRLƏRSƏ - QOY GƏLMƏSİNLƏR

Gələcək nəsilə yazığım gəlir,
Gələcəkdilərsə, qoy gəlməsinlər.
Gələcək indidən dərdə bələnir,
Qoy bu dərdi-qəmi heç bilməsinlər.

Axı onlar bizim övladlarımız,
Qoy ədalətsizliklər görməsinlər.
Övladlar qanımız, həm də canımız.
Qayəsiz bir ömür heç sürməsinlər.

Gələcəkdilərsə, qoy gəlməsinlər,
Gəlib haqsızlığı, qoy görməsinlər.
Bizim dərdimizi, qoy bölməsinlər,
Nə dünyaya gəlib, nə ölməsinlər.

Necə də qəribə səslənir arzum?
Qınamayın dostlar, məcburam yazım.
İstərəm arzum, qəlbimdən pozum,
Bağışlasın məni qoy oğlum, qızım.

Gələcəyim üçün mən narahatam,
Qaranlıqda heç nə görmürəm artıq.
Gəlməyin dünyaya, gəlməyin, atam?
Sizlərə zəmanət vermirəm artıq.

Övlad ayağına tikan batırsa,
Demək biz əkmişik bu tikanları.
Tikandan övladın qanı axırsa,
Dəyərləndirmədik biz imkanları,
Yığışdırmaq üçün bu tikanları.

22.12.2015

HARDASAN

Qara ağı sıxışdırıb,
Ağa ləkə yapışdırıb,
Zamanəni qarışdırıb,
Gəl ey ədalət, hardasan?

İgidləri qorxaq olub,
Haq sözləri nahaq olub,
Bizə nə olub, haq olub,
Gəl ey cəsarət, hardasan?

Kasıbları ximis olub,
Varlıları xəbis olub,
Hacıqara hədis olub,
Gəl ey səxavət, hardasan?

İnsanlar cılızlaşışlar,
Qudurub, quduzlaşışlar,
Dostluqda ucuzlaşışlar,
Gəl ey sədaqət, hardasan?

Kəlamlar gərəksiz qalıb,
Şairlər sənətsiz qalıb,
Fərdlər fərasətsiz qalıb,
Gəl ey kəramət, hardasan?

Leylilər Məcnunsuz qalıb,
Dəyirmanlar unsuz qalıb,
Eşqlər çılpaq, donsuz qalıb,
Gəl ey məhəbbət, hardasan?

Mələklər qanadsız qalıb,
İgidlərim adsız qalıb,
Yəhərləri atsız qalıb,
Gəl ey şərəfət, hardasan?

Cavanlar savadsız qalıb,
Suallar cavabsız qalıb,
Yalanlar günahsız qalıb,
Gəl ey həqiqət, hardasan?

Mərdlər məharətsiz qalıb,
Məharətlər mərdsiz qalıb,
Düşmənimiz dərdsiz qalıb,
Gəl ey məharət, hardasaan?

Könüllər sirdaşsız qalıb,
Ümidlərim başsız qalıb,
Ana Vətən daşsız qalıb,
Gəl ey vətəndaş, hardasan?

19.10.2015

İ N S A N

İNSAN

Dünyanın ağrı da,
Qarası da insandır.
Ruhumun ağrısı da,
Yarası da insandır.

Satıb o ailəsini,
Pozğun olan birisinə.
Qoymayır hörmət özü,
Ölüsünə, dirisinə.

Dostların sadıqi də,
Xaini də insandır.
Xalqımın şairi də,
Naziri də insandır.

Eyləyir xəyanət,
Addım başı, öz ayləsinə.
Etibar etmə, kişi,
Nəbadə sən böyləsinə.

Etibarsız Dünya deyil,
Etibarsız, insanlardı.
Dünyanı da qara günə,
Qoyan elə insanlardır.

Satacaqdır səni o,
Bir şərab piyaləsinə.
Çün satır ailəsini,
Övladının dayəsinə.

Dost satır dostluğunu,
Yüz manata ar eləmir.
Qazanıb çoxlu para,
Yenə ona kar eləmir.

Sadıqi dost olma sən,
Kölgə kimi birisinə.
Gün varyikən görünər,
Gecə gedər qeyrisinə.

17.10.2015

İNSAN ƏLAMƏTİ

Görüm ayrılıq öldürsün,
Ölümdən qorxan adamı.
Görüm ürəkdən güldürsün,
Gülüşdən qorxan adamı.

Görüm qadasın aldırsın,
Qadalar alan adamın.
Görüm yarasın sarısın,
Yaraya məlhəm adamın.

Görüm əvəzini versin,
Yaxşılıq edən adamın.
Görüm nəvəsin versin,
Nəvəyə həsrət babanın.

Dərd verməsin, qəm verməsin,
Nə olsun ki, böyükdü dağ.
Dağa duman çən verməsin,
Etsin dağın üzünü ağ.

Yaşıl çəmənləri çılpaq,
Ağac hündür, otlar alçaq.
Ay Allah, qoy heç düşməsin,
Ağaclardan bircə yarpaq.

Məşəsində, çöl düzündə,
Güllər heç zaman solmasın.
İstəyirəm yer üzündə,
Dərdli bir adam qalmasın.

İstəyirəm göydə Allah,
Yerdə insan mərhəməti.
Arzular çin olar Vallah,
Olsa İnsan əlaməti.

26.10.2015

İNSANLIĞA

Ey hər an ölümündən, qorxub, yaşayan insan,

Sonu ölüm olduğun, bilib yaşayardınmı?

Həyatın ağır yükün alıb daşıyan insan,

Yükün daş olduğunu, bilib daşıyardınmı?

Həyata gəldiyin an, həməən ağlayan insan,

Həyat şirin olsaydı, sən heç ağlayardınmı?

Bu həyata nagüman, ümüd bağlayan insan,

Bilsəydin faniliyin, ümüd bağlayardınmı?

Dünyadan köçdüyün an, yenə ağlayan insan,

Heç özün öz xoşunla dünyadan köçərdinmi?

Ey gözləri doymayan, dünyadan köçən insan,

Gözlərin doyan zaman, dünyadan keçərdinmi?

Özün öz xoşunlamı gəldin qoca dünyaya?

Gedəndə də gedəsən özün öz xoşun ilə.

Balıq öz xoşu ilə, əsla düşməz dəryaya.

Dəryadan çıxma bilməz üzsə də qoşun ilə.

Bəzən istəyirik biz, özümüz çıxıb gedək,

Yorulub bu həyatdan, dünyamızı tərk edək.

Bunu edə bilərik biz intihar edərək,

Allahdan icazəsiz, bunu etmək nə demək?

Bu can bir əmanətdir, müftə verilib sizə,

Pulla satın alsaydız, qıymazdız özünüzə.

İntihar bir günahdır, almayın üstünüzə,

Baxın bir heyvanlara, su verin gözünüzə.

Soyuqdan əsən heyvan, acından ölən heyvan,

Biri o birisini, ovlayıb yeyən heyvan.

Qör bu qoca dünyadan, olarmı heç nagüman?

Olsa da çox pərişan, qıymaz cana heç zaman.

İbrət götürmək üçün çox şey var heyvanlardan,
 İt etibarlı ilə seçilər insanlardan,
 Yırtıcılar öldürməz şikarını nahaqdan.
 Heç vaxt soy qırım etməz, bir-birinə nifaqdan.
 Dovşan şikayət etməz, canavara tülküdən,
 İlan imdad diləməz, heç tikanlı kirpідən.
 Balası yeyilən at, atmaz özün körpүdən.
 Canavar görmüşəm mən ar eyləyən körpүdən.
 Haqq-ədaləti Allah göydə bərqərar edib,
 Yerdəki ədaləti, bizə etibar edib.
 Bəs heyvana dönərək, insan nə cürət edib?
 Nə cür cəsarət edib, ədaləti itirib?!

21.02.2016 21:21

İBRƏT

Nə deyərsən yerə düşən yarpağa?
 Böyük bir ibrətdir hər bir insana.
 Baxardı bir vaxt yuxardan torpağa.
 İnsan, yarpağa aşağıdan baxsana.

Nə deyərsən göydən uçan qartala ?
 Böyük bir hikmətdir o da insana.
 Əvvəl-axır yenəcəkdir torpağa,
 İnsan, bir az aşağıdan uçsana.

Bir bax son mənzilə gedən Sultana,
 Səltənəti aparmadı heç yana.
 Deyərdim var toplamağa qalxana,
 Sultan Süleymana qalmadı dünya.

Səndən qabaq gələnlərə baxsana?
 Nə apardılar ki, nə aparasan.
 Bundan böyük ibrət varmı insana?
 Məcbursan canı sonda qaytarasan.

01.01.2016 13:43

BİLMƏDİK

Zaman amansızdır, illər vəfasız,
Günlərin qədrini, bilə bilmədik.
Gənclik bir şəfaydı, qaldıq şəfasız.
Qara saçdan ağı, silə bilmədik.

Doyunca danışıb, deyib-gülmədik,
Elə bil tamarzı qaldıq illərə.
Hayıf, cavanlığın qədrin bilmədik,
Qaytar, qaytar bizi keçmiş günlərə.

Nə tez dən düşərmiş qara saçlara,
Qara saçlarımın qədrin bilmədim.
Həsrətlə baxaraq keçmiş vaxtlara,
Gələcəyə qiymət, verə bilmədim.

DEMƏK GÜNAH ÖZÜNDƏDİR

İnsanın daxilindəki, simasında, dilindədir,
Dənizin sahilindəki, dalğasında, dibindədir.
Bir şey demək istəyirəm, görüm buna sözün nədir?
Kimsə yüz il yaşamazsa, demək günah özündədir.

Ovsunu süsən sümbülün, məst eyləyən ətrindədir,
Dərdi-bəlası bülbülün, qəsd eyləyən gülündədir.
Cəfası sevgililərin, Leyli-Məcnun günündədir.
Kimsə yüz il yaşamazsa, demək günah özündədir.

Topuğunda daş yarası, dağ-dərəni gəzəndədir,
Günah əziləndəmidir, ya daş olan əzəndədir?
Dəli kimi bir hayqırmaq, əzilməkdən bezəndədir.
Kimsə yüz il yaşamazsa, demək günah özündədir.

Haqq Tanrının özündəmi, ya nahaqqın izindədir?
Səbəb göyün üzündəmi, yoxsa yerin üzündədir?
Heyif ki, bir gecə olur, hər gecəmiz olsa Qədr,
Kimsə yüz il yaşamazsa, demək günah özündədir.

Hər qaranlığın səhəri, aydınlatmaq gücündədir,
İnsanın gücü, təkəri, ayağında- dizindədir.
Yüz il yaşamağın sirri, buraxdığın izindədir.
Kimsə yüz il yaşamazsa, demək günah özündədir.

Ey dostum, ən böyük günah, nə səndədir, nə məndədir,
Sən demə ən böyük günah yaşamaqdan bezəndədir.
Küsüb, inciyib həyatdan, əllərini üzəndədir.
Kimsə yüz il yaşamazsa, demək günah özündədir.

Rizvanam, qara qələmim hər an mənim əlimdədir,
Günahsız ağ vərəqlərim, bu qələmdən zülumdədir.
Bunu yəqin bil, ay Rizvan, qələm ölsə, vərəq qalsa,
Misraların yaşamazsa, demək günah özündədir!

Demək günah özündədir!

12.03.2016

YOXDURSA ÇARƏ İNTİHARƏ, YENƏ ÇARƏ TAPIN

Vətənimdə baş alan qarə intiharə baxın,
Yaşanan hər zülümə çarə intiharə baxın!

Baxın qiyamətə işarə intiharə baxın,
Gələn cəmiyyətə dübarə intiharə baxın!

Buraxan ürəklərdə yarə intiharə baxın,
Həyatdan bezib gələn zarə, intiharə baxın!

Yoxdursa çarə intiharə, yenə çarə tapın! **12.02.2016**

HARA TƏLƏSİR...

Görəsən bu maşınlar, hara belə tələsir?
Cürbəcür rənglərdədir, həvəsdədir hərəsi.
Biri kübar, bahalı, o birinin yox halı, balacası, irisi,
Hamı bir nəfər kimi, olub yollar hərəsi.

Görəsən bu maşınlar, hara belə tələsir?
Son mənzili hardadır görən bu maşınların?
Sonda durmaq üçünmü bunlar belə tələsir?
Məgər şütümək deyil, həyatı maşınların?

Görəsən bu maşınlar, hara belə tələsir?
Doğurdandamı bunlar son mənzilə tələsir?
Nədir bu son mənzilə onları tələsdirən?
Şütüməkmi həvəsi, ya üreyinin səsi?

Bəlkə bir-birləriylə ötüşməyin həvəsi?
Hərdən bir-birləriylə öpüşməyin həvəsi?
Bəlkə qarlı havada, sürüşməyin həvəsi?
Onların hər nəfəsi, son mənzilə tələsir.

Elə bil mənim kimi, qocalmağa tələsir.
Həyatdan şütüməklə öc almağa tələsir.
Sonda da sükan əsir, təkər əsir, əl əsir,
Sonda tələsdiyimizə oluruq mütəəssir.

Bir tələsən görəndə, soruş, hara tələsir?...

16.11.2015

MƏNƏVİYYAT

Mənəviyyat öləndə,
Ağsaqqallıq qalmayır.
Göz belə şey görəndə,
Görən heç utanmayır ?

Böyük-küçük yerini,
Bilənlər tapılmayır.
Arvad doğma ərinə,
İnan ki, tanımayır.

Doğma oğul atanı,
Ata oğlu saymayır.
Üzən insan batanı,
Dartıb da çıxarmayır.

Heç kimin belə hallar,
Bil, xoşuna gəlməyir.
Ancaq nədənsə bunlar,
Bitib də tükənməyir

Əxlaqı, mərifəti,
Olan gözə dəyməyir.
Siz deyin, cəmiyyəti,
Belə hallar əyməyir?

İctimai qınağa,
Bu gün ehtiyacım var.
Üz verərsən qınağa,
Olar evin sənə dar.

Əyyaşlığın çarəsi,
İctimai qınaqdır.
Mənəviyyat dairəsi,
Ailədəki sınaqdır.

Hər şeyi ailəmizdən,
Başlamalıyıq üzdən.
Baltanın sapı bizdən,
Baltası özümüzdən.

26.10.2015

ÖZÜNÜ ASAN ADAM

Edam olunanlardan,
Soruşurlar hər zaman.
Nədir son istək, arzun?
Nə pis sual, ay aman?

Özünü asan adam,
Soruşdumu bir adam,
Nədir sənin son arzun?
Nədir istəyin, qadam?

Yoxsa ipi götürüb,
Özün asdın özünü?
İnsanlığa tüpürüb,
Söylədin son sözünü?.

Bir xəlbət yer seçərək,
Qıydın əziz canına.
Həyatından küsərək,
Getdin son ünvanına.

Xəyal qırıqlığının,
Ən son addımıdır bu.
Həyatın boşluğunun,
Əyri qəddimidir bu?

Özünü asan adam,
Yaxşımı düşünmüsən?
İpdən asılan adam,
Artıq sən üşümürsən.?

Nədir sənin yazdığın,
O ağ, qara kağıza?
Bir baxın, bu yazığın,
Canı gəlib boğaza.

Açdım qara kağızı,
Gördüm kağız boşıymış.
Çəkdim dara kağızı,
Heç son sözü yoxıymış.

Sözün bitdiyi bir an,
Budur ey yazıq insan.
Adam - özünü asan.
Asdı ki, utanasan.

Səhvlərini qanasan,
Bəlkə insan olasan.
Ey təkəbbürlü insan,
Görüm səni yanasan!

Olsaydı asand asmaq,
Hamı özün asardı.
Deməyin ona axmaq!
Artıq gözümlə yaşırdı.

Mənlik qırılmayanda,
Həyat sınıır o anda.
Mənliyini asanlar,
Özlərini asmazlar.

Dar ağacı önündə,
Həyat və qürur durur
Hansı asılmalıdır?
Qürur yaşasa həyat,
Həyat yaşasa qürur!

İndi de, kimdir axmaq?
Qürurunu yaşadıb, özünü asan adam,
Ya özünü yaşadıb, qürurun satan adam?
Lazımdır həqiqətin gözünə dimdik baxmaq!

Deməyin ona axmaq!
Bizlərik əsil axmaq!
Heç bizlərə yaraşmaz,
Biqanəliklə baxmaq,
Özün asan adama.

Əqər bu qün özünü,
Kimsə ipdən asırsa,
Əgər kimsə gözünü,
Bu olaya yumursa,
Bax odur əsil axmaq!

İstəməyib bu yazıq,
Axmaq kimi yaşamaq!
Biz isə şöhrətbazıq!
Biz isə arvadbazıq!
Biz isə qumarbazıq!

Utanmayın, düz deyin!
İndi kim olur axmaq?
İndi kim olur yazıq ?
Özünü asan adam?...

Asandır bunu tapmaq,
Lazım güzgüyə baxmaq!
Kişi kimi yaşamaq,
Ya da özünü asmaq!

YADIMDADIR

Yadımdadır ki, əvvəllər,
Əşyalardan yararlanıb, insaları sevərdilər.
İndiyə həməən kişilər,
İnsanlardan yararlanıb, əşyaları sevirilər.

Yadımdadır ki, əvvəllər,
İnsanlar, bir-birinin əllərini sıxardılar.
İndiyə həməən kişilər.
Yumuruqlarını bərk-bərk sıxırlar.

Yadımdadır ki, əvvəllər,
İnsanın kəlamına, ağına qiymət verərdilər.
İndiyə həməən kişilər,
İnsanın malına, varına qiymət verirlər.

Yadımdadır ki, əvvəllər,
Salama-kəlama qiymət verərdilər.
İndiyə həməən kişilər,
Yalana-palana qiymət verirlər.

Yadımdadır ki, əvvəllər,
Duz-çörəyə, yüksək qiymət verərdilər.
İndiyə həməən kişilər,
Arxaya, dirəyə qiymət verirlər.

Yadımdadır ki, əvvəllər,
Çörəyi, kişi kimi bölərdilər.
Kaş ki, həmin kişilər,
İndiki “kişilər” görəydilər.

Onları...
Onları - lap öluncə döyərdilər.

11.11.2015 09:10

NƏ TEZ?

İnsan, nə tez satılırsan pula sən,
Nə tez dönürsən öz amallarından?
Asanlıqla çevrilirsən qula sən,
Satqın qanı axır damarlarından.?

İnsan, nə tez yaxşını unudursan?
Pis çıxmayır heç vaxt sənin yadından.
Yaxşını yamanına qurudursan,
Umursan. Yaxşılıqları umursan.

İnsan, nə tez inciyirsən, küsürsən?
Nə tez dəyir xətrinə hər kəlmələr?
Nə tez münasibətləri kəsirsən?
Kəsirsən ki, bir daha gəlməyələr.?

İnsan, nə tez hirslənirsən, qızırsan?
Nədir səni belə möhkəm qızdıran?
Asanlıqla düz yolunu azırsan.
Kimdir səni öz yolundan azdıran?

İnsan, nə tez sarsılırsan, salırsan,
Mənliyini, ayaqlarının altına?
Nə tez bu dünyada tənha qalırsan?
Qapılırsan hisslərinin altına.

İnsan, nə tez bezirsən bu həyatdan?
Əzrail gəlməyə macal tapmayır.
Oturub baxıram sənə bəyaqdan,
Sənin mahiyyətin mənə çatmayır.

“Pula satılmamaq üçün insanlar,
Deyirsən ki, pulu çox olsun gərək.?
Deyəsən pulu çox olan insanlar,
Daha çox satılır, biləsən gərək.”

27-28.10.2015 00:00

YOXDUR

Məhəbbət də yoxdur, sevgi də yoxdur
Aşiqin kölnündə eşqi də yoxdur.
Bu nə bir zamandır, bu nə bir dövrən?
Məcnunun ölməyə Leylisi yoxdur.

Leylilər tənhadır, bilən də yoxdur,
Yazılan taleyi, silən də yoxdur.
Geçə çarpayıya göz yaşı yağır,
Axan göz yaşını silən də yoxdur.

Sadiq yoldaş yoxdur, sirdaş da yoxdur,
Yükə şərək olan qardaş da yoxdur.
Bu nə bir ismətdir, bu nə bir qismət?
Qarabağdan qara bir daş da yoxdur.

Cəsərət də yoxdur, cürət də yoxdur,
Şanımızda yoxdur, şöhrət də yoxdur.
Bu nə bir əziyyət, bu nə bir zillət?
Zillətlə vuruşan millət də yoxdur.

Heç İmam da yoxdur, iman da yoxdur,
Mövcud İmamlara inam da yoxdur.
Bu nə bir zamandır, ay, İmam Zaman?
Sənin gəlişinə güman da yoxdur.

Ədalət də yoxdur, hörmət də yoxdur,
Borcu olanlara möhlət də yoxdur.
Bu nə xasiyyətdir, hamı soruşur?
Ay qardaş, soruşma nə var-nə yoxdur.

17.10.2015

D O S T

DOSTUM

Dostum ayaq saxla, sənə sözüm var,
O biri dünyadan olmayıb gələn.
Bir kaman səsi tək ahı zarım var,
Yoxdur ürəyimin dərini bilən.

Dostum ayaq saxla, gör nə deyirəm,
Bu dünya belə də gəlib, gedəcək?
Balıqçı, torunu hör, nə deyirəm,
Sanma dərya sənə balıq verəcək.

Dostum, ayaq saxla, sənə sözüm var,
Ömür şahmat təkin oyun sayılır.
Şahmatda sah, vəzir, piyadalar var,
Sonda, əziz dostum, bütün fıqurlar,

İstər ağlar olsun, istər qaralar,
Hər ikisi sonda məğlub sayılır,
İstər piyadalar, istərsə şahlar,
Hamısı eyni qutuya qoyulur.

Dostum, bir qulaq as, bir ayaq saxla,
Hara tələsirsən, hara gedirsən?
Ömrə yaramağa bir yaraq saxla,
Yaraqsız döyüşə, hara gedirsən?

Dostum, dayan görüm, bu nə əcələ?
Günləri günlərə calama görüm.
Qocalmağa, dostum, tələsmə hələ,
İstərəm ömrünə calana ömrüm.

30.10.2015 21:31

QARDAŞIMA

Candan əziz olan, qardaşım mənim,
Hər an narahatam mən sənin üçün.
Hamıdan ən əziz sirdaşım mənim,
Ölüm boş şey olar bil, sənin üçün.

Xəncərindən düşən bir qaşın üçün,
Çalışaram hər an bir çarə tapam.
Başdan əksik olan bir saçın üçün,
İstərəm düşməyə min güllə atam.

Səni mənə qoyub əmanət atam,
Arxanda ata tək duran qardaşam.
Dara düşən zaman dadına çatan,
Köməyə hər zaman gələn qardaşam.

Mən sənə ömürlük yaxın sirdaşam,
Həyatda büdrəsən əsan olaram.
Düşməninə düşmən, dostu yoldaşam,
Düşmən əllərini kəsən olaram.

Sənə nədən deyim, nədən danışaq,
Qardaş sevgisini duyan az olar.
Həyatda əl-ələ verib çalışaq,
O zaman qışımız bahar-yaz olar.

Nə gözəl yaraşır qardaşa qardaş,
Bu saziş yenilməz bir qala olar.
Bu qaladan əksik olmasın bir daş,
Olarsa ürəkdə bir yara olar.

Qardaş-qardaş ilə mehriban olar
Yaxşı yoldaş olar, qəlb bir can olar.
Qardaş-qardaş üçün şöhrət şan olar.
Buna səbəb olan, eyni qan olar.

Qardaşın yük daşı ağır olarsa,
Qardaşının çiyini ona yar olar.
Bir qardaş həyatda fəqir olarsa,
Digəri onunçün uca dağ olar.

SINAMAYIN DOSTLARI

Bir kələk etdim FaceBook-da,
Dostlarımı sınamaqçün.
Götürüb, qoydum satlığa,
Maşınımı satmaq üçün.

Tez reaksiya verdilər,
Sağ olsun mənim dostlarım.
“Niyə satırsan?” dedilər,
Dedim ki, vardır borclarım.

Dedim Məhərrəmlik çıxıb,
Üç nəfər toya çağırıb.
Hələ qabaqdan yeni il,
O da bir xərc tək dayanıb.

Əlim çox bərk aşağıdır,
Satacağam maşınımı.
Aparacam avtobusla,
İşə arvad-uşağımı.

“Qardaşım, xeyirli olsun”,
Yazdılar mənim dostlarım.
Görən nə xeyirli olsun?
Avtomobili satmağım???...

Biri yazdı: “Salam Rizvan.”
Maşını nişyə verərsən?
Dedim qurbandır, ay oğlan,
Axsam gəlib, götürərsən.

Bir imkanlı dostum yazdı,
Krizisdi, pulum azdı.
Altı mini indi verim,
İki mini götürərsən.

Elə bil o iki mini,
Aparıb banka qoymusan.
Demədi al altı mini,
Dostum, borclardan doymusan.

Ən çox halıma yanan,
Bircə dostum tapıldı.
Çağırmadım ay aman,
Dedi: “nə yaxşı oldu.

Sözün düzü, bilməmişəm
Oyuna bax, oyuna.
Yaxşı ki, çağırمامışam,
Qardaşımın toyuna.

Problemin bitməzdi,
Toyla lap sən batardın.
Maşın pulu yetməzdi,
Evini də satardın.

Evinizə dükandan,
Stəkan alan zaman.
Yoxlamaqçün bərkliyin,
Qırırsızımı stəkan?

Sınamayın dostları,
Möhkəmliyə a dostlar.
Onlar stəkan kimidir,
Düşən kimi qırılar.

09.12.2015

D O S T

Dostum Mehmanın ad gününə

Dost axtarışında, olaram mən dəli sərsər,
Bu işdə mənə, ey Ulu Tanrı yolu göstər.
Dost dostdan əgər ki, nə zaman ol canı istər,
Versin gərək heç uf deməsin dostu o kəslər.

Bir çay süzülür ki obadan çeşmeyi-kövsər,
Qan başqa, ürək bir olanı dur, mənə göstər.
Dostdur bunun ismi, biləsən ey dili-məsdər,
Vardır həm oba, həm də ki çay adları - Tərtər.

Mehman, desələr ki, hanı dostun? Məni göstər,
Dost dostun hər an dünyada bil şad günün istər.
Yolunda keçər candan inan, bil axıdar tər,
Hər damlası meydən də betər, rizvani-kövsər.

15 iyun 2016

DİGƏR ŞEİRLƏR

T A R

(Humay Qədimovaya)

Çal, çal ey Müşvüqün tarı,
Ağlat qulaq asanları.
Qoy oynasın pərdəsində,
İncə Humay barmaqları.

Necə bənzər qatara tar,
Qolu sanki dəmir yolu.
Qatar, götür məni apar,
Ürəyimdə kədər dolu.

Çal Bayatı şirazını,
Gətir qışıma yazını.
Qoy Humay çəksin nazını,
Eşidək tar avazını.

Tar aparar qatar kimi,
Uzaqlara insanları.
Rəlslər kimi, sanki simi,
Vaqonlar da barmaqları.

Məst eyləyir gözəl qoxun,
Sancılıb ürəyə oxun.
Tarım mənim, varım-yoxum,
Məftun eyləmişən çoxun.

Nə gözəldir qatar səsi,
Sanki tarın ah-naləsi.
Qarabağın şikəstəsin,
Çalar tarın hər pərdəsi.

Humay gözəl - tarı gözəl.
Çiçək gözəl - arı gözəl.
Ağac gözəl - bəri gözəl.
Tara girifdarı gözəl.

Olmuşam mən, sənə aşiq,
On bir simə on bir aşiq,
Çanaq tutdan, qolu qozdan.
Kəllə tara bir yaraşiq.

Sarı simin ürəklərdə,
Zəngurəsi sinələrdə.
Barmaq qəzər pərdələrdə,
Səsin çarə min bir dərdə.

Müşvüq canın qurban verib,
Dedi ürəkdən, "Oxu, tar!".
Düşmənlərə sinə gərüb,
Dedi, "səni kim unudar?".

Mizrab sarı simə yaxın,
Telli tara, sinə yaxın.
Gör necə ağladır tarı,
Bir bu gənc tarzənə baxın.

Rizvan deyir, çal ey tarım,
Ürəklərdə qal ey tarım.
Götürün məni aparın,
Müşvüqü bizə qaytarın!

U D

Ud,
Ən sevimli alətlərdən birisi,
Dədə Qorqudun ulu xatirəsi.
Çox zəngindir bu udun tarixcəsi.
Nə xoş gəlir ruhuma ud ləhcəsi.

Ud,
Nə yaman məst eləyir udun səsi,
Səsi məftun eləyibdir hər kəsi.
Sanki tariximizin ah-naləsi,
Qarabağın kövrəlmiş şikəstəsi.

Ud,
Çal, Dədə Qorqud!.
Sanki ortadan bölünmüş iri armud.
Bu nə bir aləti-məbud?
Sevirəm mən səni, ey ud.

Ey Xuda,
Məftuni aşiqəm uda,
Sanki tar batmış suda.
Qulaq asmasam mən uda,
Keçəcək günüm bihuda.

Sudan, oddan,
Alıram ilhamı uddan.
Yağacaq sanki buluddan.
Məgər çıxarmı de yaddan?
Süzülən bir hava uddan.

30.01.2016

İKİ NÖMRƏLİ MƏKTƏBİM MƏNİM

İki nömürəli məktəbim mənim,
Qürurum, qüdrətim, şöhrətim mənim.
Harda bir gündəlik, bir parta görsəm,
Xatırladar mənə doğma məktəbi.
Harda bir müəllim, bir şagird görsəm,
Yadıma düşəcək ilk müəllimim.
Südabə, Kamilə, Arif müəllim,
Necə də doğmadır bu adlar mənə.
Necə də müqəddəs, gözəl xatirə.
Oğlumu məktəbə yola salanda,
Yadımda canlanır ilk məktəbimiz.
İki nömürəli məktəbim mənim,
Uşaqlığım mənim, gəncliyim mənim.
Hər səhər yuxudan doymamış durub,
Məktəbə yollanan bir uşağıykən,
İndi məktəbimdən doymamış durub,
Maşınıma sarı yollanıriykən,
Kövrəldi yaşlanmış cavan ürəyim.
Bir zaman məktəbə getməmək üçün,
Min bir bəhanələr uyduran qəlbim,
İndi evə getmək istəməyərək,
Ağır addımlarla qapıya gəldim.
Durdum qapısında, yaman kövrəldim.
Müəllim gəlməyəndə dərəcə, sevinən,
İndi ayrılmaq heç istəmirdim mən.
Uşaqlıq xatirəm, ülvü duyğular,
Bu məkana, dostlar, bağlayır məni.
İki nömürəli məktəbim mənim.
Qürurum, qüdrətim, şöhrətim mənim.

ATIM BAXIM GÖRÜM BATIR

İstəyirəm bir ox atım,
Oxa dərdlərimi qatım.
Düz fələyin ürəyinə,
Atım, baxım görüm batır?

Qəlbin kövrək tellərini,
Gözlərini, əllərini,
Dəryada gəmilərini,
Atım, baxım görüm batır?

İstəyirəm olum nizə,
Sancılım ürəyinizə.
Çatım qəlb tellərinizə,
Dartım, baxım görüm atır?

Könlümün sirdaşlarını,
Gözlərini, qaşlarını,
Tökülən göz yaşlarını,
Silim, baxım görüm axır?

Yanım Azərbaycan kimi,
Edim fəqan, üsyan kimi,
Olum lava vulkan kimi,
Axım, baxım görüm yaxır?

İllərimi yaş tək atım,
Günlərimi tək-tək atım,
Sözlərimi daş tək atım,
Atım, baxım görüm çatır?

Qoy mərmı deşsin canımı,
Axıtsın şəhid qanımı,
Bulaşdırsın bayrağımı,
Qoy sulasın torpağımı.
Axsın, baxım görüm, batır?

03 iyul 2016
23:13

QƏNDİMİZ

Nə gözəl kəndiniz var?
Çayınız, qəndiniz var.
Ürəyin darıxanda,
Getməyə yeriniz var.

Bizimsə nə yerimiz,
Nə də ki, kəndimiz var.
Nə yeməyə qəndimiz,
Nə də bir şirnimiz var.

Söyləmərəm mən yalan
Kədərdir bizə qalan.
İyirmi üç il çayımı,
Qəndsiz içirəm, inan.

Qəndinizin qədrini,
Kəndinizin ətrini,
Hər misra, hər sətrini
Duyun, bilin hər zaman.

CAHANGİRƏM, MƏN DƏLİ ƏHMƏDİYƏM

Cahangirəm, fəth edərəm dünyanı,
Vətən üçün əsirgəməyəm canı.
Axır damarımda Ərdəbil qanı,
Vermərəm heç kəsə Azərbaycanı!

Cahangirəm, mən yolumdan dönmərəm,
Ucalaram göylərə mən, enməyəm.
Düşmənləri əsla sevindirmərəm,
Dostu düşmən ayağına vermərəm.

Cahangirəm, fatehi əsgərəm mən,
Şəhid olub, heç zaman ölmərəm mən.
Baş kəsərəm, torpağı vermərəm mən,
Vətənin qeyrətin çəkən ərəm mən.

Cahangirəm, gecə rahat yatmaram,
Halalıma heç vaxt haram qatmaram.
Hey alaram, heç bir zaman satmaram,
Arxadan kimsəyə güllə atmaram.

Çahangirəm, mən döyüşdən haliyəm,
Soy adımı soruşsan, Əhmədiyəm.
Əhməd bəyin nəslindənəm, aliyəm,
Həzrəti Əlinin vuran əliyəm.

Qoy desinlər Cahangirəm, dəliyəm,
Düşmənimlə üz-üzə gəlməliyəm.
Bilirəm ki, haçansa ölməliyəm,
Düşmənimə öldürüb, ölməliyəm!

Cahangirəm, mən dəli Əhmədiyəm!

*Dostum Cahangirə
31.01.2016*

ZƏHƏR

Nəyə lazımsan görəsən,
Can alan cəlladsan, zəhər!
Söyləyim ki, qoy biləsən,
Acısan, fəryadsan, zəhər!

Sən açılmayan bir səhər,
Səhərə düşməni kəsən,
Qaranlıq, zülmətsən, zəhər,
Badəyə gizlin tökülən.

Çarəsiz gözlər dikilən,
Qorxulu bir zatsan, zəhər.
Şəhid adın əsirgəyən,
Yalançı cihadsan, zəhər.

Əməlli günahsan, zəhər,
Nə bir fayda, nə bir bəhər.
Sınmış ürəklərdə qəhər,
Acı bir məlhəmsən, zəhər.

Neçə-neçə canlar yaxıb,
Qatilə dönmüsən, zəhər.
İlanın dilindən axıb,
Dillərə düşmüşən, zəhər.

Görəsən nədən yaradıb,
Səni Tanrı, görən nədən?
Səni ölümdən yaradıb?
Yoxsa ki ölümü səndən?

Allah, nəyə gərək zəhər?
Rahat olmur ruhum mənim.
Düşünürəm axşam, səhər,
Varmıdır zəhərə qənim?

Ağ-qaralı yaratmısan,
Ağ dünyanı axşam çağı.
Hər qaraya ağ atmısan,
Hanı bəs zəhərin ağı?

Zəhər elə qaradır ki,
Məğlub edibdir ağları.
O zəhəri yaradıb ki,
Düşündürsün insanları.

10.01.2016

**VALLAH,
BU HEYVANLARDA DA AĞIL VAR**

Bir pisiyim vardır, adı Simbadır,
Qapıdan girincə - qaçır qarşıma.
İnsan olmasa da, çox ağıllıdır,
Məni görcək hey dolanır başıma.

Çağıranda hay verir o həvəslə,
İnsan gördüm, çağıranda gəlməyir.
Çatdırır özünü təngənəfəslə,
İnsan gördüm görüşə tələsməyir.

Səf salmayır azadlığı qəfəslə,
İnsan var ki, özü seçir qəfəsi.
Dili olsa, düzün deyər həvəslə,
İnsan da var yalandır hər nəfəsi.

Çox təmiz saxlayır özün pişiyim,
İnsan gördüm çirkab içində batır.
Çox ayıqdır, mənim sadıq keşiyim,
İnsan gördüm bütün həyatın yatır.

Bir səs gəlsə yuxusundan ayılar,
İnsan var ki, sirkələsən ayılmaz.
Gedib o səs gələn yeri yoxlayar,
Kişi var ki, pişik qədər sayılmaz.

Hisslərində o heç zaman yanılmaz.
İnsan var ki, nə istəyir bilməyir.
O heyvandır bu fakt heç vaxt danılmaz.
İnsan var, insanlığı bilinməyir.

Lazımından artıq yeməz pişiyim,
İnsan gördüm gözləri heç doymayır.
Hörmətli pişikdir mənim kiçiyim,
İnsan var özünə hörmət qoymayır.

Sığallayıb onu oxşayan zaman,
Sevgisini bildirəcək o həməən.
Qəlbini verirsən insan oğluna,
Sonda kəndir salır sənin boynuna.

Mənim pişiyimin xaltası yoxdur.
Vardı, çoxdan çıxartmışam, atmışam.
Həyatda heyvantək insanlar çoxdur,
Xaltaları mən onlara taxmışam.

Vallah bu heyvanlarda da ağıl var.
Ağılsız insan görəndə çaşıram.
Heyvanlardan təmsillər var nağıl var.
İnsan təmsilin görəndə çaşıram.

Heyvanlarda insan ağılı tapıram,
Heyvan tək insan görəndə çaşıram.
İnsan təkin heyvanlara meyl edib,
Heyvan kimi insanlardan qaçıram.

22.09.2015

ÜÇ NÖMÜRƏLİ EV

Dağılmış evləri, uçmuş damları,
Necə də zavallı bir mənzərədir.
Köçmüş sakinləri, yox adamları,
Elə bil Ağdama bir pəncərədir.

Bir vaxtlar səs-küylü, canlı məhlələr,
Cansız xarabalıqlara çevrilib.
İşləyir texnika, əsgər - fəhlələr,
Müharibə təkin dövrən devrilib.

Tır-tırların səsi basıb hər yanı.
Prefarator səsi avtomat kimi.
Vallah elə bil ki, döyüş meydanı.
Qalmışam önündə, tamam mat kimi.

Nə döyüş meydanı, nə də ki Ağdam.
Bura Sovetskidir, sovetdən qalan.
Baxdıqca kövrəlir, kövrəlir adam,
Bizə məhləmizdən budurmu qalan?

Uçulub, dağılmış bu məhlələrdə,
Neçə ailələrin xatirəsi var.
Uşaqlığım keçən bu küçələrdə,
Xatirələrimin abidəsi var.

Bax burda, burdaca evimiz vardı,
Nənəmin babası burda yaşardı.
Atam da anam da burda qalardı,
Tez-tez keçmişləri yada salardı.

Çadrovı küçəsi, Bir May küçəsi,
Bu iki küçənin düz arasında
Onları kəsirdi Nijni Naqornı.
Dalan 2 vardı düz ortasında.

Çadrovı- Mirzağa Əliyev oldu,
“1 May”sa Çingizə xatirə qaldı.
Nijni Naqornunun adı dəyişdi,
Zülfı Adıgözəlov adına oldu.

Durmuşam sökülmüş dalan ikimdə,
Baxıram dağılmış evimə sarı.
Ürək ağrısıyla, kədər içində,
Son dəfə qoy baxım evimə barı.

Bu evdə bilirsən kimlər yaşayıb?
Fəhlə də, müəllim də, musiqiçi də.
Tarın pərdəsində, simlər yaşayıb,
Biz də yaşamışıq dalan ikidə.

Üç nömrəli ev, dalan ikidə,
Qonşular aynadan boylanardılar.
Hər axşam oturub bax bu səkidə,
Qonşular nərd-taxta oynayardılar.

Mehriban idilər bizim qonşular,
Hər axşam qaynayıb qarışardılar.
Oturub yenə də bax bu səkidə,
Mehriban-mehriban danışardılar.

İndi nə ev qılıb, nə də ki səki,
Hamı o əvvəlki köhnə qonşular?
Üç nömrəli ev, dalansa iki,
Deyildir əvvəlki dalan, qonşular.

Xatirələr burda sona erəcək.
Xatirə nədir heç, bilirsənmiki?
Heç vaxt hafizəmdən silinməyəcək.
Üç nömrəli ev, dalansa iki.....

31.10.2015

SƏHƏRLƏR QAR YAĞAR

Səhərlər qar yağar, pəncərələrin,
Pərdə tək önünə çəkilmək üçün.
Səhərlər qar yağar, dağ-dərələrin,
Yorğan tək üstünə sərilmək üçün.

Səhərlər qar yağar, göz yaşı kimi,
Bütün ağrıları, sağaltmaq üçün.
Səhərlər qar yağar, bir naxış kimi,
Qaralmış bəxtləri, ağartmaq üçün.

Səhərlər qar yağar, yorğun gözlərə,
Qışın sevincini gətirmək üçün.
Səhərlər qar yağar, solğun üzlərə,
Al yanaq boyasın çəkdirmək üçün.

Səhərlər qar yağar, qara telinə,
Saçlarına vaxtsiz, dən salmaq üçün.
Səhərlər qar yağar, qərib elinə,
Tarın tellərində qəm çalmaq üçün.

Səhərlər qar yağar, yada salmağa
Müşviq tək şairi, de kim unudar?
Al tarı sinənə, başla çalmağa,
Müşviqin tarısan, oxu-oxu tar.

Səhərlər qar yağar, səhərlər ağlar,
Qaranlıq gecəni əzizləməkçün.
Səhərlər qar yağar, ağ-appaq yağar
Qaralmış gecəni təmizləməkçün.

Səhərlər qar yağar, göydən ar yağar
Utanmaz üzləri utandırmaqçün.
Səhərlər qar yağar, əriyib axar,
'Axxmağa' haqqını qazandırmaqçün.

19.10.2015

MƏNDƏ FÜZULİDƏN FÜZUN, ŞAİRLİK İSTEDADI VAR

(Böyük Ustad Məhəmməd Fizuliyə)

Məndə Füzulidən füzun şairlik istedadı var,
Mən kiməm, şair odur, Rizvanın ancaq adı var.

Nə ola mahir ola nəzmdə şair qələmi,
Çün onun qəlbində, Məhəmməd kimi ustadı var.

Ey Fizuli bil sənin, var mənim tək bir aşiqin,
Leylinin Məcnunu, Şirininsə əgər Fərhadı var.

Əhli sadiqəm ey yar qısqanma gülü bülbulə,
Gülün öz çarəsi, bülbulün min bir fəryadı var.

Elə bədhaldı kı bülbul, gülü görcək şad olur,
Hər kimin ki, öz məşuqundan böyük imdadı var.

Gəzmə ey can yarını, fani olan dünyada gəl,
Çün bu dünyanın nə çox fani-gözəl səyyadı var.

Ey Füzuli şerimi, qılma cəsarət qəbul et,
Nə xoş ki şairlərin çün sənin tək əjdadı var.

**Ürəyim, qiymət bilənə əmanət,
Fərhad etməz Şirininə xəyanət.
Bil ki olmaz zərrə qədər dəyanət,
Eyləyəndə əmanətə xəyanət.**

MÜNDƏRİCAT

Ön söz - Vətən sevgiləri (<i>Professor Vaqif müəllim Yusifli</i>)	5
Vətənim Azərbaycan	11
Qarabağ	31
Şəhidlər-qırmızı qərənfillər	73
Satira	91
Şəxsiyyətlərə	115
Uşaq şeirləri	131
Fəlsəfi düşüncələr	159
Şairlər, şeirlər	176
Sevgi	187
Xanımlara	205
Ata	213
Dini	220
Bayatılar	240
Dünya	244
Vətəndaş mövqeyi	252
İnsan	263
Dost	276
Digər şeirlər	281

Format: 60x84 1/16, həcmi: 18,5 ç.v., tiraj: 500,

“Ziya” NPM-də çapa hazırlanmışdır.

Direktor: **Sevda Mikayılqızı**

Dizayn: **Samil Qurbanov**

ziyamika@mail.ru Tel.: (+99450) 315 15 22

